Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1083/2006,**

11. juuli 2006,

millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999

(ELT L 210, 31.7.2006, lk 25)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1989/2006, 21. detsember 2006	L 411	6	30.12.2006
►**M2**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1341/2008, 18. detsember 2008	L 348	19	24.12.2008
►**M3**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 284/2009, 7. aprill 2009	L 94	10	8.4.2009
►**M4**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 539/2010, 16. juuni 2010	L 158	1	24.6.2010
►**M5**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1310/2011, 13. detsember 2011	L 337	1	20.12.2011
►**M6**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1311/2011, 13. detsember 2011	L 337	5	20.12.2011

Parandatud:

►**C1** Parandus, ELT L 239, 1.9.2006, lk 248 (1083/2006)
►**C2** Parandus, ELT L 27, 2.2.2007, lk 5 (1989/2006)
►**C3** Parandus, ELT L 145, 7.6.2007, lk 38 (1083/2006)
►**C4** Parandus, ELT L 301, 12.11.2008, lk 40 (1083/2006)
►**C5** Parandus, ELT L 328, 14.12.2010, lk 36 (1083/2006)

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1083/2006,

11. juuli 2006,

millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 161,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut ([1]),

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([2]),

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ([3]),

võttes arvesse kontrollikoja arvamust ([4])

ning arvestades järgmist:

(1) Asutamislepingu artiklis 158 on sätestatud, et ühendus taotleb majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks eri regioonide arengutaseme ühtlustamist ning mahajäämuse vähendamist kõige ebasoodsamates piirkondades või saartel, sealhulgas maapiirkondades. Asutamislepingu artiklis 159 on ette nähtud, et seda tegevust toetatakse struktuurifondide, Euroopa Investeerimispanga (EIP) ja muude olemasolevate rahastamisvahendite kaudu.

(2) Euroopa Ülemkogu Lissaboni kohtumisel 23. ja 24. märtsil 2000 ja Göteborgi kohtumistel 15. ja 16. juuni 2001 määratletud ühenduse säästva arengu prioriteetide kaasamise teel peaks ühtekuuluvuspoliitika aitama kaasa majanduskasvu, konkurentsivõime ja tööhõive suurendamisele.

(3) Majanduslikud, sotsiaalsed ja piirkondlikud erinevused on laienenud Euroopa Liidus kasvanud nii piirkondlikul kui ka riiklikul tasandil. Seepärast tuleks tugevdada lähenemise, konkurentsivõime ja tööhõivealaseid meetmeid kogu ühenduses.

(4) Ühenduse maismaa- ja merepiiride arvu kasv ning tema territooriumi laienemine peaks tõstma piiriülese, riikidevahelise ja piirkondadevahelise koostöö lisandväärtust ühenduses.

(5) Ühtekuuluvusfond tuleks kaasata struktuuriabi kavandamisse, et saavutada eri fondide tegevuse vahel suuremat kooskõla.

([1]) 4. juuli 2006. aasta nõusolek (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
([2]) ELT C 255, 14.10.2005, lk 79.
([3]) ELT C 231, 20.9.2005, lk 1.
([4]) ELT C 121, 20.5.2005, lk 14.

▼B

(6) Selliste vahendite, millest toetatakse maaelu arengut, nimelt nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta, ([1]) ja kalandussektorit, nimelt Euroopa Kalandusfondi rolli tuleks täpsustada. Need vahendid tuleks kaasata ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika vahenditesse ning viia kooskõlla ühtekuuluvuspoliitika vahenditega.

(7) Seega antakse ühtekuuluvuspoliitika raames toetust üksnes Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF), Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) ja Ühtekuuluvusfondist. Iga fondi suhtes kohaldatavad eeskirjad täpsustatakse rakendusmäärustes, mis võetakse vastu vastavalt asutamislepingu artiklitele 148, 161 ja 162.

(8) Vastavalt nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999 (millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta) ([2]) artiklile 55 vaatab nõukogu komisjoni ettepanekul kõnealuse otsuse uuesti läbi hiljemalt 31. detsembriks 2006. Käesolevas määruses ette pandud fondide reformi läbiviimiseks tuleks määrus (EÜ) nr 1260/99 tunnistada kehtetuks.

(9) Et suurendada ühenduse ühtekuuluvuspoliitika lisandväärtust, tuleks struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi tööd keskendada ja lihtsustada ning uuesti määratleda määruses (EÜ) nr 1260/1999 esitatud eesmärgid. Eesmärkideks tuleks kehtestada liikmesriikide ja piirkondade lähenemine, piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive ning Euroopa territoriaalne koostöö.

(10) Kõnealuse kolme eesmärgi raames tuleks võtta piisavalt arvesse majanduslikke, sotsiaalseid ja piirkondlikke erisusi.

(11) Äärepoolseimatele piirkondadele tuleks kehtestada erimeetmed ja pakkuda täiendavat toetust, et tasakaalustada asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud teguritest tulenevaid ebasoodsaid tingimusi.

(12) 4. aasta ühinemisakti protokollis nr 6 struktuurifondide raames eesmärgiga 6 seotud erisätete kohta Soomes ja Rootsis osutatud probleemid, mis on seotud äärmiselt väikese rahvastikutihedusega piirkondade juurdepääsetavusega ja suurtest turgudest kaugel asumisega, nõuavad sobivat finantskohtlemist, et tasakaalustada kõnealuste ebasoodsate tingimuste mõju.

(13) Pidades silmas linnade säästva arengu tähtsust ja eelkõige keskmise suurusega linnade panust piirkondlikku arengusse, tuleks pöörata neile suuremat tähelepanu, suurendades linnade taaselustamise edendamiseks nende rolli programmitöös.

([1]) ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.
([2]) EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 173/2005 (ELT L 29, 2.2.2005, lk 3).

▼B

(14) Fondid peaksid võtma lisaks Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Kalandusfondi (EFF) meetmetele eri- ja täiendavaid meetmeid, et toetada majandustegevuse mitmekesistamist maapiirkondades ja kalandusest sõltuvates piirkondades.

(15) Tuleks tugevdada meetmeid ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondades, s.t teatavatel saartel, mägipiirkondades ja hõredalt asustatud piirkondades, et nad tuleksid toime oma konkreetsete arenguraskustega; sama tuleks teha laienemise järgselt teatavatel ühenduse piirialadel.

(16) Tuleks määrata kindlaks objektiivsed kriteeriumid abikõlblike piirkondade ja alade määramiseks. Selleks tuleb esmatähtsate piirkondade ja alade kindlaksmääramisel võtta ühenduse tasandil aluseks ühine piirkondade klassifitseerimise süsteem, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1059/2003, millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS) ([1]).

(17) Lähenemiseesmärgi alla kuuluvad liikmesriigid ja piirkonnad, mis on oma arengus maha jäänud. Lähenemiseesmärk on suunatud piirkondadele, mille ostujõu pariteetides väljendatud sisemajanduse kogutoodang (SKT) inimese kohta on alla 75 % ühenduse keskmisest. Seetõttu antakse piirkondadele, millele Euroopa Liidu laienemisest tuleneval ühenduse keskmise langusel on negatiivne statistiline mõju, lähenemisprotsessi lõpuleviimiseks märkimisväärset üleminekutoetust. Kõnealuse toetuse andmine lõpeb 2013. aastal ja sellele ei järgne enam täiendavat üleminekuperioodi. Ühtekuuluvusfondist saavad abi lähenemiseesmärgiga hõlmatud liikmesriigid, kelle kogurahvatulu inimese kohta on alla 90 % ühenduse keskmisest.

(18) Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärk on mõeldud lähenemiseesmärgi alt välja jäävatele ühenduse aladele. Toetust võidakse anda nii piirkondadele, mis ei vasta enam programmiperioodi 2000–2006 eesmärgi 1 raames piirkondliku lähenemistoetuse saamise tingimustele ja saavad seetõttu üleminekutoetust, kui ka kõigile teistele ühenduse piirkondadele.

(19) Euroopa territoriaalse koostöö eesmärk on mõeldud maismaa- ja merepiiriga piirkondadele, integreeritud territoriaalset arengut soodustavate meetmete raames määratletud riikidevahelise koostöö piirkondadele ning piirkondadevahelise koostöö ja kogemustevahetuse toetamiseks.

(20) Koostöö parandamise ja lihtsustamise juurde ühenduse välispiiril kuulub ühenduse välisabi vahendite, eelkõige Euroopa naabruspoliitika ning partnerluse rahastamisvahendi ning nõukogu määrusega (EÜ) nr 1085/2006 asutatud ühinemiseelse abi rahastamisvahendi ([2]) kasutamine.

([1]) ELT L 154, 21.6.2003, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1888/2005 (ELT L 309, 25.11.2005, lk 1).

([2]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 82.

▼B

(21) ERFi panus sellisesse koostöösse ühenduse välispiiridel aitab kaasa põhiliste piirkondlike ebavõrdsuste korvamisele ühenduses ja seega ühenduse majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamisele.

(22) Fondide tegevus ja toimingud, mille rahastamist neist toetatakse, peaksid olema seostatud ühenduse muude poliitikatega ja vastama ühenduse õigusnormidele.

(23) Ühenduse tegevus peaks täiendama liikmesriikide tegevust või püüdma sellele kaasa aidata. Partnerluse tugevdamiseks tuleks kehtestada kord eri liiki partnerite, eelkõige piirkondlike või kohalike ametiasutuste osalemiseks, pidades täielikult kinni liikmesriikide institutsionaalsest korraldusest.

(24) Mitmeaastane programmitöö peaks olema suunatud vajalike rahaliste vahendite olemasolu ning ühenduse ja liikmesriikide ühismeetmete ühtsuse ja järjepidevuse tagamise abil fondide eesmärkide saavutamisele.

(25) Kuna lähenemise, piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive ning Euroopa territoriaalse koostöö eesmärkide erinevuste ulatuslikkuse ja rahaliste vahendite piiratuse tõttu liikmesriikides ja piirkondades, mis vastavad lähenemise eesmärgi raames toetuse saamise tingimustele, ei suuda liikmesriigid kõnealuseid eesmärke ise rahuldavalt saavutada ning seetõttu on nimetatud eesmärke ühenduse tasandil lihtsam saavutada mitmeks aastaks tagatud ühenduse rahastamise teel, mis võimaldab keskenduda ühtekuuluvuspoliitikas ühenduse prioriteetidele, võib ühendus võtta meetmeid vastavalt asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Vastavalt eelmainitud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttele ei minda käesoleva määrusega kaugemale, kui on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

(26) Asjakohane on sätestada mõõdetavad eesmärgid, mida enne 1. maid 2004. aastal Euroopa Liidu moodustanud liikmesriigid püüavad saavutada konkurentsivõime edendamiseks ja töökohtade loomiseks lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive-eesmärgi raames tehtavate kulutuste abil. On vaja kindlaks määrata asjakohased viisid nimetatud eesmärkide saavutamise mõõtmiseks ja esitamiseks.

(27) Asjakohane on tugevdada Struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi meetmete subsidiaarsust ja proportsionaalsust.

(28) Vastavalt asutamislepingu artiklile 274 tuleb seoses ühisjuhtimisega täpsustada tingimusi, mille puhul komisjonil on õigus täita oma ülesandeid Euroopa Liidu üldeelarve rakendamisel, ning selgitada liikmesriikide koostöökohustusi. Kõnealuste tingimuste kohaldamise teel oleks komisjonil võimalik veenduda, et liikmesriigid kasutavad fonde seaduslikult ja korrapäraselt ning kooskõlas finantsmääruses sätestatud usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega.

▼B

(29) Tegeliku majandusliku mõju tagamiseks ei tohi struktuurifondide panus vastavalt käesoleva määruse tingimustele asendada liikmesriikidepoolseid avaliku sektori kulusid. Lähenemise eesmärgi alla kuuluvatele piirkondadele eraldatud rahaliste vahendite hulga tõttu tuleks täiendavuse põhimõttest kinnipidamise kontrollimisel partnerluse kaudu keskenduda nimetatud piirkondadele ning, kui täiendavuse põhimõtet ei ole järgitud, võib see tuua kaasa finantskorrektsiooni.

(30) Fondide rakendamise kõigis etappides toetab ühendus majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse soodustamiseks tehtavate jõupingutuste raames meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamise ja nende võrdõiguslikkuse edendamise eesmärki, mis on sätestatud asutamislepingu artiklites 2 ja 3, ning diskrimineerimise tõkestamist soo, rassi või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse tõttu.

(31) Komisjon peaks kehtestama kasutada olevate kulukohustuste assigneeringute soovitusliku jaotuse aastate kaupa, kasutades objektiivset ja läbipaistvat meetodit ning võttes arvesse komisjoni ettepanekut, 2005. aasta 15. ja 16. detsembri Euroopa Ülemkogu järeldusi ja 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ([1]) et märkimisväärne osa oleks koondatud arengus maha jäänud piirkondadele, sealhulgas neile piirkondadele, mis saavad statistilise mõju tõttu üleminekutoetust.

(32) Suuremate erinevuste tõttu laienenud Euroopa Liidus tuleks lähenemiseesmärgile koondada rohkem rahalisi vahendeid; jätkama peaks piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi nimel tehtavate jõupingutustega, et aidata tõsta konkurentsivõimet ja tööhõivet ülejäänud ühenduses, ning silmas pidades Euroopa territoriaalse koostöö erilist lisandväärtust, tuleks selle vahendeid suurendada.

(33) Liikmesriigile fondist eraldatavatele aastastele assigneeringutele kehtib ülemmäär, mis kinnitatakse vastavalt riigi kasutamisvõimele.

(34) 3 % lähenemise ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkide raames struktuurifondidest liikmesriikidele eraldatud assigneeringutest võib paigutada tulemuslikkuse premeerimiseks ette nähtud liikmesriigi reservi.

(35) Struktuurifondide kasutada olevad assigneeringud tuleks programmitöö eesmärgil siduda ühtse indeksiga.

(36) Et viia ühtekuuluvuspoliitika strateegiline sisu kooskõlla ühenduse prioriteetidega ja sellega soodustada läbipaistvust, peaks nõukogu komisjoni ettepanekul vastu võtma strateegilised suunised. Nõukogu peaks kontrollima komisjoni strateegilise aruande põhjal nende suuniste rakendamist liikmesriikides.

([1]) ELT C 139, 16.6.2006, lk 1.

▼B

(37) On asjakohane, et iga liikmesriik valmistab dialoogis komisjoniga nõukogu poolt vastu võetud strateegiliste suuniste alusel ette riigisisese viitedokumendi oma arengustrateegia kohta, mis peaks moodustama rakenduskavade ettevalmistamise raamistiku. Riikliku strateegia alusel peaks komisjon riikliku strateegilise raamistiku teadmiseks võtma ja tegema otsuse selle elementide kohta.

(38) Struktuurifondide kavandamist ja juhtimist tuleks nende eripära arvesse võttes lihtsustada, sätestades, et rakenduskavasid rahastatakse kas ERFist või ESFist, võimaldades samas kummastki täiendavalt ja piiratud määral rahastada teise fondi alla kuuluvaid meetmeid.

(39) Vastastikuse täiendavuse parandamiseks ja rakendamise lihtsustamiseks peaks Ühtekuuluvusfondi ja ERFi toetused kavandatama transporti ja keskkonda käsitlevate rakendusekavade puhul ühiselt ning nendel toetustel peaks olema riigis geograafiline ulatus.

(40) Kavandamine peaks tagama, et fondid on kooskõlas üksteisega, muude olemasolevate rahastamisvahenditega, EIP ja Euroopa Investeerimisfondiga (EIF). Kõnealune kooskõlastamine peaks hõlmama ka keerukamate rahastamiskavade koostamist ning avaliku ja erasektori partnerlust.

(41) Asjakohane on tagada, et juurdepääsu hõlbustamine rahastamisele ja innovatiivne finantskorraldus on kättesaadav peamiselt mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning investeerimiseks avaliku ja erasektori partnerlusse ning teistesse projektidesse, mis on lisatud linnade säästva arengu ühtsesse rakenduskavasse. Liikmesriigid võivad valida haldusfondi riigihankelepingu sõlmimise teel vastavalt riigihankeseadusele, sealhulgas vastavalt riigisiseses õiguses olevate eranditega, mis on kooskõlas ühenduse õigusega. Muul juhul, kui liikmesriik on nõus, et riigihankeseadust ei kohaldata, õigustab EIF ja EIP ülesannete määratlus seda, et liikmesriigid määravad neile toetuse, mis on rakenduskavast antav otsene rahaline annetus. Samadel tingimustel võib riigisiseste õigusaktidega ette näha võimaluse määrata toetus ilma pakkumiskutseta teisele finantsasutusele.

(42) Komisjonil peaks suuremate tootlike investeeringuprojektide hindamisel olema kogu vajalik teave, et otsustada, kas fondide rahaline toetus põhjustab olulist töökohtade kaotamist nende praegustes asukohtades Euroopa Liidus, eesmärgiga tagada, et ühenduse rahastamine ei toetaks ümberpaigutumist Euroopa Liidus.

(43) Programmiperiood kestab seitse aastat, et säiliks määruses (EÜ) nr 1260/1999 määratletud juhtimissüsteemi lihtsustamine.

▼B

(44) Liikmesriigid ja korraldusasutused võivad luua ERFiga kaasrahastatavate rakenduskavade raames piirkondadevahelise koostöö korra ja võivad võtta arvesse ebasoodsamate looduslike tingimustega piirkondade eripära.

(45) Et võtta arvesse lihtsustamise ja detsentraliseerimise vajadust, peaks programmitöö ja finantsjuhtimine toimuma üksnes rakenduskavade ja prioriteetsete suundade tasandil; määruses (EÜ) nr 1260/1999 ette nähtud ühenduse abi raamprogrammi ja programmitäiendi kohaldamine tuleks lõpetada.

(46) Liikmesriigid, piirkonnad ja korraldusasutused võivad lähenemise ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkide raames ERFist kaasrahastatavate rakenduskavade puhul korraldada vastutuse delegeerimise linnade ametiasutustele linnade taaselustamist käsitlevate prioriteetide osas.

(47) Äärepoolseimate piirkondade lisakulude hüvitamiseks mõeldud täiendavad assigneeringud tuleks kaasata rakenduskavadesse, mida ERF kõnealustes piirkondades rahastab.

(48) ERFist rahastatava Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi elluviimiseks tuleks luua eraldi kord.

(49) Komisjonil peaks olema võimalik, vajaduse korral konsulteerides EIPga, kiita heaks rakenduskavas sisalduvad suurprojektid, et hinnata nende eesmärki, mõju ja ühenduse vahendite kavandatud kasutamist.

(50) Kasulik oleks täpsustada meetmete liigid, millele fondid peaks osutama tehnilist abi.

(51) Tuleb tagada, et liikmesriikide abistamiseks projektide ettevalmistamisel ja hindamisel oleks suunatud piisavalt vahendeid. EIP-l on oluline roll sellise abi osutamisel ja selleks võiks komisjon talle eraldada toetuse.

(52) Samamoodi on asjakohane näha ette, et komisjon võib eraldada EIP-le toetuse, et tegeleda mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtetele kättesaadavate innovatiivsete finantskorraldusmeetmete vajaduste hindamisega.

(53) Eespool nimetatud põhjustel võib EIP-le ja EIF-ile eraldada komisjoni toetuse tehnilise abi meetmete võtmiseks linnade säästva arengu valdkonnas või restruktureerimismeetmete toetamiseks säästvaks majandustegevuseks majanduskriisist märkimisväärselt mõjutatud piirkondades.

(54) Fondidest saadava abi mõjusus sõltub samuti usaldusväärse hindamise kaasamisest kavandamisse ja järelevalvesse. Seoses sellega tuleks täpsustada liikmesriikide ja komisjoni ülesanded.

▼B

(55) Lähenemise ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkide raames võivad liikmesriigid näha oma riiklikest assigneeringutest ette väikese reservi, et reageerida kiiresti ootamatutele valdkondlikele ja kohalikele probleemidele, mis tulenevad sotsiaal-majanduslikest ümberkorraldustest või kaubanduskokkulepete mõjust.

(56) Asjakohane on määratleda, missugused kulutused liikmesriigis võib võrdsustada avalike kulutustega, et arvutada riiklik koguosalus rakenduskavas. Selleks on asjakohane viidata riigihankeid käsitlevate ühenduse direktiivides määratletud avalik-õiguslike isikute panusele, sest sellised isikud hõlmavad mitut liiki avalik-õiguslikke ja eraõiguslikke isikuid, mis on asutatud üldistes huvides ega tegele tööstuse ega kaubandusega ja mida kontrollivad riik, piirkondlik või kohalik omavalitsus.

(57) On vaja määrata kindlaks kord, mille alusel kohandada fondide panust rakenduskavadesse, eelkõige ühenduse vahendite mitmekordse mõju tugevdamiseks. Asjakohane on kehtestada ka maksimaalsed piirmäärad, mida fondide panus ei saa ületada sõltuvalt fondi liigist ja eesmärgist.

(58) Samuti on vaja määratleda kasumit teeniva projekti mõiste ning määrata kindlaks ühenduse põhimõtted ja reeglid fondide panuse arvestamiseks; mõnede investeeringute puhul pole kasumit võimalik eelnevalt objektiivselt hinnata ja seetõttu tuleb määratleda metoodika tagamaks, et seda kasumit ei finantseerita avalikust sektorist.

(59) Tuleks määratleda kulutuste abikõlblikkuse algus- ja lõppkuupäev, et sätestada fondide rakendamise ühtne ja õiglane eeskiri kogu ühenduses. Rakenduskavade täitmise hõlbustamiseks on asjakohane näha ette, et kulutuste abikõlblikkuse alguskuupäev võib olla enne 1. jaanuari 2007, kui asjaomane liikmesriik esitab rakenduskava enne nimetatud kuupäeva.

(60) Vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele ja ilma, et sellega piirataks erandite kohaldamist, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1080/2006 Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta, ([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1081/2006 Euroopa Sotsiaalfondi kohta ([2]) ja nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1084/2006 Ühtekuuluvusfondi kohta, ([3]) tuleks kehtestada kulude abikõlblikkust käsitlevad riigisisesed eeskirjad.

(61) Fondide tegevuse mõjususe, aususe ja püsiva mõju kindlustamiseks tuleks näha ette sätted, mis tagaksid äriühingutesse tehtavate investeeringute pikaajalisuse ja hoiaksid ära fondide kasutamise põhjendamatute eeliste loomise eesmärgil. On vaja tagada, et fondide toetusel tehtud investeeringud saaks kanda pärast piisavalt pika aja möödumist kuludesse.

([1]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1.
([2]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 12.
([3]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 79.

▼B

(62) Liikmesriigid peaksid võtma vajalikud meetmed juhtimis- ja kontrollisüsteemide nõuetekohase toimimise tagamiseks. Selleks on vaja kehtestada üldpõhimõtted ja ülesanded, mida kõigi rakenduskavade kontrollisüsteemid peavad täitma vastavalt programmiperioodi 2000–2006 suhtes kehtivatele ühenduse õigusaktidele.

(63) Seetõttu on vaja määrata iga rakenduskava puhul korraldusasutus ning täpsustada selle ja samuti auditeerimisasutuse ülesanded. Samuti on vaja tagada, et kulude kinnitamine ja maksetaotlused vastaksid enne komisjonile edastamist ühtsetele kvaliteedinõuetele On vaja täpsustada sertifitseerimisasutuse ülesanded ja kõnealuste taotluste aluseks olevate andmete laad ja kvaliteet.

(64) Rakenduskavade seire on vajalik nende kvaliteetse rakendamise tagamiseks. Selleks tuleb asutada seirekomisjonid ja kindlaks määrata nende ülesanded, samuti komisjonile edastatav teave ja selle kontrollimise raamistik. Rakenduskavade elluviimist käsitleva teabevahetuse parandamiseks tuleks kehtestada elektroonilise teabevahetuse põhimõte.

(65) Vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele peaksid liikmesriigid kandma esmavastutust meetmete rakendamise ja kontrolli eest.

(66) Rakenduskavade tõhusa ja nõuetekohase rakendamise tagamiseks tuleks täpsustada liikmesriikide kohustused seoses juhtimis- ja kontrollsüsteemidega, kulude kinnitamisega ning eeskirjade eiramise ja ühenduse õiguse rikkumise ennetamise, avastamise ja kõrvaldamisega. Eelkõige on juhtimise ja kontrolli puhul liikmesriikide jaoks vaja kehtestada protseduurid, mille alusel kinnitada süsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist.

(67) Ilma et sellega piirataks komisjoni volitusi finantskontrolli alal, tuleks nimetatud valdkonnas tugevdada liikmesriikide ja komisjoni vahelist koostööd ning kehtestada kriteeriumid, mille põhjal komisjonil oleks võimalik vastavalt oma riigisiseste süsteemide kontrollimise strateegiale teha kindlaks liikmesriikide auditeerimisasutuste kindlusaste.

(68) Ühenduse kontrollide ulatus ja intensiivsus peaks sõltuma tema toetuse suurusest. Kui programmi pearahastaja on liikmesriik, on kohane anda talle võimalus korraldada teatav osa kontrollimisest vastavalt riigisisestele eeskirjadele. Sellisel juhul on vaja sätestada, et komisjon lahutaks vahendid, mille abil liikmesriik täidab kulude kinnitamise ülesannet ning juhtimis- ja kontrollsüsteemi kontrollimise ülesannet, ning kehtestaks tingimused, mille puhul komisjon ei pea ise auditit läbi viima ja võib piirduda riigisisese ametiasutuse kinnitusega.

▼B

(69) Rakenduskavade alguses tehtav eelmakse tagab korrapärase rahavoo, mis lihtsustab rakenduskava elluviimisel maksete tegemist toetusesaajatele. Seetõttu aitavad eelmaksed, mis on tehtud struktuurifondi arvelt (5 % — enne 1. maid 2004 Euroopa Liidu moodustanud liikmesriigid ja 7 % — 1. mail 2004. aastal või hiljem Euroopa Liiduga ühinenud liikmesriigid) ning Ühtekuuluvusfondi arvelt (7,5 % — enne 1. maid 2004 Euroopa Liidu moodustanud liikmesriigid ja 10,5 % — 1. mail 2004. aastal või hiljem Euroopa Liiduga ühinenud liikmesriigid), kiirendada rakenduskavade elluviimist.

(70) Lisaks maksete peatamisele tõsiste puuduste avastamise korral juhtimis- ja kontrollisüsteemis tuleks kehtestada meetmed, mis võimaldaksid volitatud eelarvevahendite käsutajal katkestada maksed, kui on tõendeid, mis võimaldavad väita, et kõnealuste süsteemide toimimises on märkimisväärseid puudusi.

(71) Automaatne kohustustest vabastamise reegel aitab kavade rakendamist kiirendada. Selleks on kohane määratleda kõnealuse eeskirja kohaldamise kord ja eelarvelised kulukohustused, mille puhul võib teha erandi, eelkõige kui viivitused meetmete rakendamisel tulenevad asjaoludest, mis ei sõltu erandit taotlevast isikust ja on ebatavalised või ettearvamatud ning mille tagajärgi isikul ei ole hoolikusele vaatamata võimalik vältida.

(72) Lõpetamismenetlust tuleks lihtsustada, võimaldades liikmesriikidel vastavalt valitud ajakavale rakenduskava lõpuleviidud toimingute osas soovi korral osaliselt lõpetada; selleks tuleks ette näha sobiv raamistik.

(73) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed on vaja vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ([1]). Pärast korralduskomiteena tegutseva fondide koordineerimiskomitee arvamust võtab komisjon vastu määruse rakendusmeetmed, et tagada rakenduskava haldamisel kohaldatavate sätete läbipaistvus ja selgus kulutuste liigitamise, finantskorralduse, juhtimise ja kontrolli, elektroonilise andmevahetuse ja avalikustamise suhtes; on asjakohane, et komisjon avaldab pärast konsultatiivkomiteena tegutseva fondide koordineerimiskomiteega konsulteerimist loetelu piirkondadest, mis on käesolevas määruses sätestatud kriteeriumite rakendamisel Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi kohaselt abikõlblikud, suunavad juhised tasuvusanalüüsi kohta suurte projektide ja tulusate projektide ettevalmistamise ja esitamise jaoks, suunavad juhised hindamiseks ja loetelu meetmetest, mis on kõlblikud komisjoni algatusel antava tehnilise toetuse saamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

SISUKORD

I JAOTIS	EESMÄRGID JA ABI ANDMISE ÜLDEESKIRJAD
I PEATÜKK	KOHALDAMISALA JA MÕISTED
Artikkel 1	Eesmärk
Artikkel 2	Mõisted
II PEATÜKK	EESMÄRGID JA ÜLESANDED
Artikkel 3	Eesmärgid
Artikkel 4	Vahendid ja ülesanded
III PEATÜKK	GEOGRAAFILISED ABIKÕLBLIKKUSE TINGIMUSED
Artikkel 5	Lähenemine
Artikkel 6	Piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive
Artikkel 7	Euroopa territoriaalne koostöö
Artikkel 8	Üleminekutoetus
IV PEATÜKK	ABI ANDMISE PÕHIMÕTTED
Artikkel 9	Vastastikune täiendavus, kooskõla, koordineerimine ja vastavus õigusnormidele
Artikkel 10	Programmitöö
Artikkel 11	Partnerlus
Artikkel 12	Territoriaalne tegevus
Artikkel 13	Proportsionaalne tegevus
Artikkel 14	Ühine juhtimine
Artikkel 15	Täiendavus
Artikkel 16	Meeste ja naiste võrdõiguslikkus ja mittediskrimineerimine
Artikkel 17	Säästev areng
V PEATÜKK	FINANTSRAAMISTIK
Artikkel 18	Koguvahendid
Artikkel 19	Lähenemiseesmärgi vahendid
Artikkel 20	Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi vahendid
Artikkel 21	Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi vahendid
Artikkel 22	Vahendite ülekandmise keeld
Artikkel 23	Tulemusreservi vahendid
Artikkel 24	Tehnilise abi vahendid
II JAOTIS	STRATEEGILINE LÄHENEMINE ÜHTEKUULUVUSPOLIITIKALE
I PEATÜKK	ÜHENDUSE ÜHTEKUULUVUSPOLIITIKA STRATEEGILISED SUUNISED
Artikkel 25	Sisu
Artikkel 26	Vastuvõtmine ja läbivaatamine
II PEATÜKK	SISERIIKLIK STRATEEGILINE RAAMISTIK
Artikkel 27	Sisu
Artikkel 28	Koostamine ja vastuvõtmine

▼B

III PEATÜKK	STRATEEGILINE JÄRELEVALVE
Artikkel 29	Liikmesriikide strateegilised aruanded
Artikkel 30	Komisjoni koostatud strateegilised aruanded ja mõttevahetus ühtekuuluvuspoliitika teemal
Artikkel 31	Ühtekuuluvusaruanne
III JAOTIS	PROGRAMMITÖÖ
I PEATÜKK	ÜLDSÄTTED STRUKTUURIFONDIDE JA ÜHTEKUULUVUSFONDI KOHTA
Artikkel 32	Rakenduskavade koostamine ja heakskiitmine
Artikkel 33	Rakenduskavade läbivaatamine
Artikkel 34	Fondide eripära
Artikkel 35	Kohaldamisala geograafiline ulatus
Artikkel 36	Euroopa Investeerimispanga ja Euroopa Investeerimisfondi osalemine
II PEATÜKK	PROGRAMMITÖÖ SISU
1. jagu	RAKENDUSKAVAD
Artikkel 37	Lähenemiseesmärgi ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi rakenduskavad
Artikkel 38	Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavad
2. jagu	SUURPROJEKTID
Artikkel 39	Sisu
Artikkel 40	Komisjonile esitatav teave
Artikkel 41	Komisjoni otsus
3. jagu	ÜLDISED TOETUSED
Artikkel 42	Üldsätted
Artikkel 43	Rakenduseeskirjad
3A. jagu	TAGASIMAKSTAV ABI
Artikkel 43a	Tagasimakstava abi liigid
Artikkel 43b	Tagasimakstava abi taaskasutamine
4. jagu	FINANTSKORRALDUS
Artikkel 44	Finantskorraldusvahendid
Artikkel 44a	Teatavate sätete kohaldamata jätmine
5. jagu	TEHNILINE ABI
Artikkel 45	Tehniline abi komisjoni algatusel
Artikkel 46	Tehniline abi liikmesriikide algatusel
IV JAOTIS	MÕJUSUS
I PEATÜKK	HINDAMINE
Artikkel 47	Üldsätted
Artikkel 48	Liikmesriikide kohustused
Artikkel 49	Komisjoni kohustused
II PEATÜKK	RESERVID
Artikkel 50	Riiklik tulemusreserv
Artikkel 51	Riiklik ettenägematute kulude reserv
V JAOTIS	RAHALINE TOETUS FONDIDELT
I PEATÜKK	FONDIDE TOETUS

▼B

Artikkel 52	Osalusmäärade muutmine
Artikkel 53	Fondide osalus
Artikkel 54	Muud sätted
II PEATÜKK	KASUMIT TEENIVAD PROJEKTID
Artikkel 55	Tulusad projektid
III PEATÜKK	KULUDE ABIKÕLBLIKKUS
Artikkel 56	Kulude abikõlblikkus
IV PEATÜKK	TOIMINGUTE KESTVUS
Artikkel 57	Toimingute kestvus
VI JAOTIS	JUHTIMINE, SEIRE JA KONTROLL
I PEATÜKK	JUHTIMIS- JA KONTROLLISÜSTEEMID
Artikkel 58	Juhtimis- ja kontrollisüsteemide üldpõhimõtted
Artikkel 59	Ametiasutuste määramine
Artikkel 60	Korraldusasutuse ülesanded
Artikkel 61	Sertifitseerimisasutuse ülesanded
Artikkel 62	Auditeerimisasutuse ülesanded
II PEATÜKK	SEIRE
Artikkel 63	Seirekomisjon
Artikkel 64	Koosseis
Artikkel 65	Ülesanded
Artikkel 66	Seire kord
Artikkel 67	Rakendamise aasta- ja lõpparuanne
Artikkel 68	Kavade iga-aastane läbivaatamine
III PEATÜKK	TEAVITAMINE JA AVALIKUSTAMINE
Artikkel 69	Teavitamine ja avalikustamine
IV PEATÜKK	LIIKMESRIIKIDE JA KOMISJONI KOHUSTUSED
1. jagu	LIIKMESRIIKIDE KOHUSTUSED
Artikkel 70	Juhtimine ja kontroll
Artikkel 71	Juhtimis- ja kontrollisüsteemide loomine
2. jagu	KOMISJONI KOHUSTUSED
Artikkel 72	Komisjoni kohustused
Artikkel 73	Koostöö liikmesriikide auditeerimisasutustega
3. jagu	RAKENDUSKAVADE KONTROLLI PROPORTSIONAALSUS
Artikkel 74	Proportsionaalne kontrollikord
VII JAOTIS	FINANTSJUHTIMINE
I PEATÜKK	FINANTSJUHTIMINE
1. jagu	EELARVELISED KULUKOHUSTUSED
Artikkel 75	Eelarvelised kulukohustused

▼B

2. jagu	MAKSEID KÄSITLEVAD ÜHISED EESKIRJAD
Artikkel 76	Makseid käsitlevad ühised eeskirjad
Artikkel 77	Vahemaksete ja lõppmakse arvutamise üldeeskirjad
Artikkel 78	Kuluaruanne
Artikkel 78a	Nõue esitada kuluaruandes lisateavet finantskorraldusvahendite ja toetusesaajatele riigiabi puhul makstud ettemaksete kohta
Artikkel 79	Eelmaksete ja vahemaksete akumulatsioon
Artikkel 80	Toetusesaajatele tehtavate maksete täielikkus
Artikkel 81	Euro kasutamine
3. jagu	EELMAKSED
Artikkel 82	Maksmine
Artikkel 83	Intressid
Artikkel 84	Arvlemise lõpetamine
4. jagu	VAHEMAKSED
Artikkel 85	Vahemaksed
Artikkel 86	Maksetaotluste vastuvõetavus
Artikkel 87	Maksetaotluste esitamise kuupäev ja makseviivitused
5. jagu	RAKENDUSKAVA LÕPETAMINE JA LÕPPMAKSE TEGEMINE
Artikkel 88	Osaline lõpetamine
Artikkel 89	Lõppmakse tegemise tingimused
Artikkel 90	Dokumentide kättesaadavus
6. jagu	MAKSETE EDASILÜKKAMINE JA PEATAMINE
Artikkel 91	Maksetähtaja edasilükkamine
Artikkel 92	Maksete peatamine
7. jagu	AUTOMAATNE KEHTETUKS TUNNISTAMINE
Artikkel 93	Põhimõtted
Artikkel 94	Suurprojektide ja abikavade edasilükkamise tähtaeg
Artikkel 95	Edasilükkamine kohtumenetluste ja halduskaebuste tõttu
Artikkel 96	Automaatse kohustustest vabastamise erandid
Artikkel 97	Menetluskord
II PEATÜKK	FINANTSKORREKTSIOONID
1. jagu	LIIKMESRIIKIDE TEHTAVAD FINANTSKORREKTSIOONID
Artikkel 98	Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid
2. jagu	KOMISJONI TEHTAVAD FINANTSKORREKTSIOONID
Artikkel 99	Korrektsioonide kriteeriumid
Artikkel 100	Menetluskord
Artikkel 101	Liikmesriikide kohustused
Artikkel 102	Tagasimaksmine
VIII JAOTIS	KOMITEED
I PEATÜKK	FONDIDE KOORDINEERIMISKOMITEE

▼B

Artikkel 103	Komitee ja menetluskord
II PEATÜKK	ASUTAMISLEPINGU ARTIKLI 147 ALUSEL MOODUSTATUD KOMITEE
Artikkel 104	Asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee
IX JAOTIS	LÕPPSÄTTED
Artikkel 105	Üleminekusätted
Artikkel 106	Läbivaatamissäte
Artikkel 107	Kehtetuks tunnistamine
Artikkel 108	Jõustumine
I LISA	Kohustuste assigneeringute jaotus aastate kaupa aastateks 2007-2013
II LISA	Artiklis 18 osutatud kriteeriumid ja metoodika
III LISA	Kaasfinantseerimise määradele kohaldatavad piirmäärad
IV LISA	Kulutuste kategooriad
V LISA	Artiklis 78a osutatud kuluaruande lisa

▼B

I JAOTIS

EESMÄRGID JA ABI ANDMISE ÜLDEESKIRJAD

I PEATÜKK

Kohaldamisala ja mõisted

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva määrusega nähakse ette Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF), Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) (edaspidi „struktuurifondid”) ja Ühtekuuluvusfondi reguleerivad üldeeskirjad, ilma et sellega piirataks määrustes (EÜ) nr 1080/2006, (EÜ) nr 1081/2006 ja (EÜ) nr 1084/2006 ette nähtud erisätteid.

Käesolevas määruses määratletakse eesmärgid, mida struktuurifondidest ja Ühtekuuluvusfondist (edaspidi „fondid”) toetatakse, liikmesriikide ja piirkondade suhtes kohaldatavad kõnealustest fondidest toetuse saamise kriteeriumid, olemasolevad rahalised vahendid ja nende jaotamise kriteeriumid.

Määruses määratletakse ühtekuuluvuspoliitika kohaldamisala, sealhulgas ühenduse ühtekuuluvusalaste strateegiliste suuniste kehtestamise viis, riiklik strateegiline raamistik ja kontrollimismenetlus ühenduse tasandil.

Sel eesmärgil sätestatakse käesolevas määruses partnerlust, kavandamist, hindamist, juhtimist, sealhulgas finantsjuhtimist, seiret ja kontrollimist käsitlevad põhimõtted ja eeskirjad, mis põhinevad liikmesriikide ja komisjoni jagatud vastutuse põhimõttel.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *rakenduskava* – liikmesriigi esitatud ja komisjoni poolt vastu võetud dokument, kus on esitatud arengustrateegia omavahel seotud prioriteetide kaudu, mis saavutatakse fondi või lähenemiseesmärgi puhul Ühtekuuluvusfondi ja ERFi abiga;

2) *prioriteetne suund* – üks rakenduskavasse kuuluva strateegia prioriteet, mis koosneb omavahel seotud ja konkreetsete mõõdetavate eesmärkidega toimingute rühmast;

3) *toiming* – projekt või projektirühm, mis on valitud välja rakenduskava korraldusasutuse poolt või tema vastutusel vastavalt seirekomisjoni sätestatud tingimustele ning mida rakendab üks või enam toetusesaajat, et saavutada sellega seotud prioriteetsel suunal seatud eesmärke;

4) *toetusesaaja* – toimingute algatamise või algatamise ja rakendamise eest vastutav avalik-õiguslik või eraõiguslik majan- dustegevuses osaleja, organ või äriühing. Toetuskavade puhul on toetusesaajad vastavalt asutamislepingu artiklile 87 avalik-õiguslikud või eraõiguslikud äriühingud, kes viivad ellu teatud üksikprojekti ja saavad riigiabi;

▼B

5) *avaliku sektori kulud* – toimingute rahastamiseks mõeldud avaliku sektori panus, mis on pärit riigi, piirkondlike või kohalike ametiasutuste eelarvest, Euroopa ühenduste eelarvest seoses struktuurifondide või Ühtekuuluvusfondiga, või mis tahes muud sarnased kulud. Igasugust toimingute rahastamiseks mõeldud panust, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ (ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta) ([1]) kohaselt tegutseva avalik-õigusliku organi või ühest või mitmest piirkondlikust või kohalikust ametiasutusest või avalik-õiguslikust organist koosneva ühenduse eelarvest, loetakse sarnaseks kuluks;

6) *vahendusasutus* – mis tahes avalik-õiguslik või eraõiguslik asutus, mis tegutseb korraldus- või sertifitseerimisasutuse alluvuses, või täidab nende nimel ülesandeid, mis on seotud toiminguid läbi viivate toetusesaajatega;

7) *eeskirjade eiramine* – igasugune ühenduse õiguse sätete rikkumine, mis tuleneb majandustegevuses osaleja teost või tegevusetusest, millel on või oleks Euroopa Liidu üldeelarvet kahjustav mõju põhjendamata kuluartikli üldeelarvest debiteerimise tõttu;

▼M5

8) *tagasimakstav toetus* – annetusena antav rahaline otsetoetus, mille võib osaliselt või täielikult ilma intressita tagasi maksta;

9) *krediidiliin* – rahastamisvahend, mis võimaldab toetusesaajal kasutada rahalist toetust, mille võib täielikult või osaliselt tagasi maksta vastavalt toetusesaaja tehtud kulutustele, mis on tõendatud maksekviitungiga või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumendiga.

▼B

II PEATÜKK

Eesmärgid ja ülesanded

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Vastavalt asutamislepingu artiklile 158 võetavate meetmete eesmärk on tugevdada laienenud Euroopa Liidu majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, et toetada ühenduse ühtlast, tasakaalustatud ja säästvat arengut. Kõnealuseid meetmeid võetakse fondide, Euroopa Investeerimispanga (EIP) ja muude olemasolevate rahastamisvahendite toetusel. Meetmete eesmärk on vähendada eelkõige vähemarenenud riikides ja piirkondades tekkinud majanduslikke, sotsiaalseid ja piirkondlikke erinevusi seoses majanduslike ja sotsiaalsete ümberkorraldustega ning lahendada elanikkonna vananemisega seotud probleeme.

Ühenduse säästva arengu prioriteedid kaasatakse riiklikul ja piirkondlikul tasandil fondidest rahastatavatesse meetmetesse majanduskasvu, konkurentsivõime, tööhõive, sotsiaalse hõlvatuse ning keskkonna kaitse ja kvaliteedi parandamise teel.

([1]) ELT L 134, 30.4.2004, lk 114.

▼B

2. Sel eesmärgil toetavad ERF, ESF, Ühtekuuluvusfond, EIP ja muud olemasolevad ühenduse rahastamisvahendid sobival viisil järgmise kolme eesmärgi saavutamist:

a) lähenemise eesmärk, mille ülesandeks on kiirendada vähemarenenud liikmesriikide ja piirkondade lähenemist, parandades majanduskasvu ja tööhõive tingimusi ainelisse ja inimkapitali tehtavate investeeringute suurendamise ja nende kvaliteedi parandamise, innovatsiooni ja teadmistepõhise ühiskonna arendamise, majandusliku ja sotsiaalse kohanemisvõime, keskkonnakaitse ja parandamise ning haldussuutlikkuse suurendamise teel. Kõnealune eesmärk on fondide prioriteet;

b) piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive, mille ülesandeks on väljaspool kõige vähem arenenud piirkondi asuvate alade konkurentsivõime ja atraktiivsuse, samuti tööhõive suurendamine väljastpoolt, ennetades majanduslikke ja sotsiaalseid muutusi, sealhulgas kaubavahetuse avamisega seotud muutusi, inimkapitali tehtavate investeeringute suurendamise ja nende kvaliteedi parandamise teel, innovatsiooni ja teadmistepõhise ühiskonna toetamine, ettevõtluse, keskkonna kaitsmine ja parandamine, ligipääsetavuse suurendamine, töötajate ja äriühingute kohanemisvõime ning võrdseid võimalusi tagava tööturu arendamine;

c) Euroopa territoriaalse koostöö, mille ülesandeks on piiriülese koostöö tugevdamine ühiste kohalike ja piirkondlike algatuste kaudu, riikidevahelise koostöö tugevdamine meetmete kaudu, mis soodustaksid ühenduse prioriteetidega seotud integreeritud territoriaalset arengut, ning piirkondadevahelise koostöö tugevdamine ning kogemuste vahetamine sobival piirkondlikul tasandil.

3. Lõikes 2 nimetatud kolme eesmärgi rahastamisel võetakse fondi olemusest sõltuvalt arvesse ühelt poolt konkreetseid majanduslikke ja sotsiaalseid tunnusjooni ning teiselt poolt konkreetseid piirkondlikke tunnusjooni. Sobival viisil toetatakse linnade säästvat arengut, eelkõige piirkondliku arengu osana, ning maapiirkondade ja kalandusest sõltuvate piirkondade uuendamist majandustegevuse mitmekesistamise kaudu. Samuti toetatakse piirkondi, mille arenguprobleeme raskendavad ebasoodsamad geograafilised või looduslikud tingimused, eelkõige asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 nimetatud äärepoolseimaid piirkondi, samuti väga hõreda asustusega põhjaalasid, teatavaid saari ja saareliikmesriike ning mägipiirkondi.

Artikkel 4

Vahendid ja ülesanded

1. Iga fond toetab vastavalt selle tegevust reguleerivatele erisätetele artikli 3 lõikes 2 osutatud kolme eesmärgi saavutamist:

a) lähenemiseesmärk: ERF, ESF ja Ühtekuuluvusfond;

b) piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärk: ERF ja ESF;

c) Euroopa territoriaalse koostöö eesmärk: ERF.

2. Ühtekuuluvusfond annab abi ka piirkondades, mis ei ole artikli 5 lõikes 1 sätestatud kriteeriumide alusel lähenemiseesmärgi raames abikõlblikud, mis asuvad

a) artikli 5 lõikes 2 sätestatud kriteeriumide alusel Ühtekuuluvusfondist abi saamise tingimustele vastavas liikmesriigis ja

▼B

b) artikli 8 lõikes 3 sätestatud kriteeriumide alusel Ühtekuuluvusfondist abi saamise tingimustele vastavas liikmesriigis.

3. Fondid toetavad liikmesriikide ja komisjoni algatusel tehnilise abi rahastamist.

III PEATÜKK

Geograafilised abikõlblikkuse tingimused

Artikkel 5

Lähenemine

1. Lähenemiseesmärgi raames võib struktuurifondidest toetada piirkondi, mis vastavad määruse (EÜ) nr 1059/2003 tähenduses ühise statistiliste territoriaalüksuste liigituse 2. tasandile (edaspidi „NUTS 2. tasand"), mille ostujõu pariteetides väljendatud sisemajanduse kogutoodang (SKT) elaniku kohta aastate 2000–2002 põhjal on sama võrdlusperioodi jooksul alla 75 % 25liikmelise ELi keskmisest SKTst, millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS).

2. Ühtekuuluvusfondist abi saamise tingimustele vastavad need liikmesriigid, kelle ostujõu pariteetides väljendatud ja ühenduse aastate 2001–2003 andmete põhjal arvutatud kogurahvatulu elaniku kohta on alla 90 % 25liikmelise ELi keskmisest kogurahvatulust ja kellel on olemas programm asutamislepingu artiklis 104 osutatud majandusliku lähenemise tingimuste täitmiseks.

3. Komisjon võtab kohe pärast käesoleva määruse jõustumist vastu lõike 1 kriteeriumidele vastavate piirkondade ja artikli lõike 2 kriteeriumidele vastavate liikmesriikide loetelu. Loetelu kehtib alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

Liikmesriikide abikõlblikkus ühtekuuluvusfondist abi saamiseks vaadatakse 2010. aastal läbi 25liikmelise ELi kogurahvatulu näitajate alusel.

Artikkel 6

Piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive

Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames võib struktuurifondidest toetada piirkondi, mis ei kuulu artikli 5 lõike 1 ning artikli 8 lõigete 1 ja 2 alla.

Artiklis 27 osutatud riikliku strateegilise raamistiku esitamisel peab iga asjaomane liikmesriik ära märkima NUTS 1. taseme ja NUTS 2. taseme piirkonnad, mille kohta ta esitab ERFile rahastamiseks programmi.

Artikkel 7

Euroopa territoriaalne koostöö

1. Piiriülese koostöö eesmärgil võib rahastada kõiki sisemaismaapiiri ja teatavatel juhtudel välismaismaapiiri ääres asuvaid NUTS 3. taseme ühenduse piirkondi ning kõiki merepiiriga külgnevaid NUTS 3. taseme ühenduse piirkondi, mis ei asu üldjuhul üksteisest rohkem kui 150 km kaugusel, võttes arvesse võimalikke kohandusi, mis on vajalikud koostöömeetmete sidususe ja järjepidevuse tagamiseks.

▼B

Komisjon võtab kohe pärast käesoleva määruse jõustumist vastavalt artikli 103 lõikes 2 osutatud menetlusele vastu abikõlblike piirkondade loetelu. Loetelu kehtib alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

2. Komisjon võtab riikidevahelise koostöö eesmärgil artikli 103 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt vastu abikõlblike riikidevahelise koostöö piirkondade loetelu, mis on programmide kaupa liigendatud. Loetelu kehtib alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

3. Piirkondadevahelise koostöö, koostöövõrgustike ja kogemustevahetuse eesmärgil võib saada toetust kogu ühenduse territooriumil.

Artikkel 8

Üleminekutoetus

1. NUTS 2. piirkonnad, mis oleksid abikõlblikud lähenemiseesmärgi kohaselt vastavalt artikli 5 lõikele 1, kui abikõlblikkuse lävi oleks püsinud 75 % juures 15liikmelise ELi keskmisest SKTst, aga mis kaotavad õiguse toetusele, kuna nende nominaalne SKT elaniku kohta ületab 75 % artikli 5 lõike 1 kohaselt arvutatud 25liikmelise ELi keskmisest SKTst, võivad saada üleminekuperioodil struktuurifondidest lähenemiseesmärgi raames eritoetust.

2. NUTS 2. tasandi piirkonnad, mis on määruse (EÜ) nr 1260/1999 raames aastal 2006 täielikult hõlmatud eesmärgiga 1 ja mille artikli 5 lõike 1 kohaselt arvutatud nominaalne SKT elaniku kohta on üle 75 % 15liikmelise ELi keskmisest SKTst, võivad saada üleminekuperioodil struktuurifondidest piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames eritoetust.

Tunnistades, et ajavahemiku 1997–1999 ülevaadatud näitajate alusel oleks Küpros pidanud olema abikõlblik eesmärgi 1 alusel perioodil 2004–2006, saab Küpros ajavahemikul 2007–2013 üleminekutoetust, mida kohaldatakse esimeses lõigus osutatud piirkondade suhtes.

3. Ühtekuuluvusfondist abi saamise tingimustele aastal 2006 vastavad liikmesriigid, kes oleksid jätkuvalt abikõlblikud, kui abikõlblikkuse lävi oleks püsinud 90 % juures 15liikmelise ELi keskmisest kogurahvatulust, aga mis kaotavad õiguse toetusele, kuna nende nominaalne kogurahvatulu elaniku kohta ületab 90 % artikli 5 lõike 2 kohaselt arvutatud 25liikmelise ELi keskmisest kogurahvatulust, võivad saada üleminekuperioodil ühtekuuluvusfondist lähenemiseesmärgi raames eritoetust.

4. Komisjon võtab kohe pärast käesoleva määruse jõustumist vastu lõigete 1 ja 2 kriteeriumidele vastavate piirkondade ja artikli lõike 3 kriteeriumidele vastavate liikmesriikide loetelu. Loetelu kehtib alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

IV PEATÜKK

Abi andmise põhimõtted

Artikkel 9

Vastastikune täiendavus, kooskõla, koordineerimine ja vastavus õigusnormidele

1. Fondid annavad toetust, mis täiendab riigisiseseid meetmeid, sealhulgas piirkondlikul ja kohalikul tasandil, ühendades need ühenduse prioriteetidega.

▼B

2. Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et fondidelt saadav toetus on kooskõlas ühenduse tegevuse, poliitika ja prioriteetidega ning täiendab muid ühenduse rahastamisevahendeid. Kõnealune kooskõla ja vastastikune täiendavus sätestatakse eelkõige ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilistes suunistes, riiklikes strateegilistes raamistikes ja rakenduskavades.

3. Fondidest kaasrahastatud toetused on suunatud ELi konkurentsivõime edendamise ja töökohta loomise prioriteetidele, sealhulgas nõukogu otsusega 2005/600/EÜ ([1]) esitatud majanduskasvu ja tööhõive koondsuuniste 2005–2008 eesmärkide saavutamisele. Selleks tagavad komisjon ja liikmesriigid kooskõlas oma vastavate kohustustega, et kõigi enne 1. maid 2004 Euroopa Liidu moodustanud liikmesriikide lähenemiseesmärgi kuludest 60 % ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive kuludest 75 % on ette nähtud eespool nimetatud prioriteetideks. Neid IV lisas esitatud kulutuste kategooriatele põhinevaid määrasid kohaldatakse keskmistena kogu programmiperioodil.

Eesmärgiga tagada, et võetakse arvesse konkreetseid riigisiseseid asjaolusid, sealhulgas riiklikus reformikavas määratletud prioriteete, võivad komisjon ja kõik asjaomased liikmesriigid otsustada IV lisa kategooriate loetelu asjakohasel viisil täiendada.

Kõik asjaomased liikmesriigid aitavad nimetatud määrasid saavutada.

Euroopa Liiduga 1. mail 2004. aastal või pärast seda ühinenud liikmesriigid võivad omal algatusel otsustada nimetatud sätteid kohaldada.

4. Komisjon ja liikmesriigid tagavad kooskõlas oma vastavate kohustustega fondidest, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist, Euroopa Kalandusfondist ning Euroopa Investeerimispangast ja muudest rahastamisvahenditest saadava abi koordineerimise.

5. Fondidest rahastatavad toimingud peavad vastama asutamislepingu sätetele ja nende alusel vastu võetud õigusaktidele.

Artikkel 10

Programmitöö

Fondide eesmärke viiakse ellu mitmeaastase programmitöö süsteemi raames, mis toimub mitmes etapis ja hõlmab prioriteetide kindlaksmääramist, rahastamist ning juhtimis- ja kontrollisüsteemi.

Artikkel 11

Partnerlus

1. Fondide eesmärke viiakse ellu komisjoni ja iga liikmesriigi vahelise tiheda koostöö raames (edaspidi „partnerlus”). Vajaduse korral korraldab iga liikmesriik kooskõlas kehtivate riigisiseste eeskirjade ja tavadega partnerlussuhteid asutuste ja organitega, kelleks on järgmised:

a) pädevad piirkondlikud, kohalikud ja linnade ametiasutused ning muud avalik-õiguslikud asutused;

b) majandus- ja sotsiaalpartnerid;

([1]) ELT L 205, 6.8.2005, lk 21.

▼B

c) muud asjakohased organid, kes esindavad kodanikuühiskonda, keskkonnapartnereid või valitsusväliseid organisatsioone, ning meeste ja naiste võrdõiguslikkust edendavad organid.

Kooskõlas riigisiseste eeskirjade ja tavadega nimetab iga liikmesriik oma kõige olulisemad partnerid riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning majandus-, sotsiaal-, keskkonna- või muus valdkonnas (edaspidi „partnerid”), arvestades seejuures vajadust edendada meeste ja naiste võrdõiguslikkust ja säästvat arengut keskkonnakaitse ja selle parandamise integreerimise kaudu.

2. Partnerlust viiakse ellu täielikus vastavuses iga lõikes 1 määratletud partneri institutsionaalsete, õiguslike ja finantsalaste volitustega.

Partnerlus hõlmab rakenduskavade ettevalmistamist, rakendamist, seiret ja hindamist. Vajaduse korral kaasab liikmesriik kõik asjaomased partnerid, eelkõige piirkonnad, igaks etapiks ette nähtud tähtaja jooksul programmitöö erinevatesse etappidesse.

3. Komisjon konsulteerib igal aastal fondidest toetuse saamise osas Euroopa tasandil majandus- ja sotsiaalpartnereid esindavate organisatsioonidega.

Artikkel 12

Territoriaalne tegevus

Artiklis 32 osutatud rakenduskavade elluviimise eest vastutavad liikmesriigid asjakohasel piirkondlikul tasandil vastavalt iga liikmesriigi konkreetsele institutsionaalsele süsteemile. Vastutamine toimub vastavalt käesolevale määrusele.

Artikkel 13

Proportsionaalne tegevus

1. Komisjoni ja liikmesriikide rahalised ja haldusressursid, mis on kasutatavad fondide rakendamisel ja on seotud järgmisega:

a) artikli 37 lõike 1 punktis c ette nähtud näitajate valikuga;

b) artiklite 47 ja 48 kohase hindamisega;

c) artikli 58 punktides e ja f osutatud juhtimis- ja kontrollisüsteemide üldpõhimõtetega;

d) artiklis 67 osutatud aruandlusega,

peavad olema proportsionaalsed asjaomase rakenduskava jaoks eraldatud kulude kogumahuga.

2. Lisaks sätestatakse käesoleva määruse artiklis 74 erisätted kontrollide proportsionaalsuse kohta.

▼B

Artikkel 14

Ühine juhtimine

1. Euroopa Liidu eelarvest fondidele eraldatud osa täidetakse vastavalt nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ([1]) artikli 53 lõike 1 punktile b liikmesriikide ja komisjoni ühise juhtimise raames, v.a käesoleva määruse artiklis 45 osutatud tehnilise abi puhul.

Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet rakendatakse kooskõlas määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artikli 48 lõikega 2.

2. Komisjon peaks kasutama oma volitusi Euroopa Liidu üldeelarve täitmisel järgmiselt:

a) komisjon kontrollib vastavalt artiklites 71, 72 ja 73 kirjeldatud korrale juhtimis- ja kontrollsüsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist liikmesriikides;

b) komisjon lükkab edasi või peatab vastavalt artiklitele 91 ja 92 kõik maksed või osa neist, kui riigisisesed juhtimis- ja kontrollisüsteemid ei toimi, ning kohaldab vastavalt artiklites 100 ja 101 kirjeldatud korrale mis tahes muid vajalikke finantskorrektsioone;

c) komisjon kontrollib ettemaksete tagasimaksmist ning vabastab artikli 82 lõikes 2 ja artiklites 93 kuni 97 sätestatud korras automaatselt eelarvelised kulukohustused.

Artikkel 15

Täiendavus

1. Struktuurifondide toetus ei asenda liikmesriigi avaliku sektori või samaväärseid struktuurilisi kulusid.

2. Lähenemiseesmärgi alla kuuluvate piirkondade puhul määravad komisjon ja liikmesriik kindlaks taseme, millel liikmesriik hoiab programmiperioodi jooksul avaliku sektori või samaväärsed struktuurilised kulud kõigis asjaomastes piirkondades.

Liikmesriikide kulude tase on lisatud artikli 28 lõikes 3 nimetatud komisjoni otsusesse riigi strateegilise raamistiku kohta. Juhised on esitatud komisjoni metoodilises dokumendis, mis on vastu võetud artikli 103 lõikes 3 osutatud korras.

3. Üldjuhul peab lõikes 2 osutatud kulude tase olema vähemalt võrdne eelmise programmi perioodi tegelike aasta keskmiste kulude summaga.

Lisaks sellele määratakse kulude tase kindlaks rahastamise üldiste makromajanduslike tingimuste põhjal ja võttes arvesse teatavaid majanduslikke eriolukordi, näiteks erastamist ja liikmesriigi avaliku sektori struktuuriliste või samaväärsete kulude erandlikku taset eelmisel programmiperioodil.

([1]) EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

▼B

4. Komisjon viib lähenemiseesmärgi täitmiseks koostöös iga liikmesriigiga läbi täiendavuse vahekontrolli 2011. aastal. Selle vahekontrolli osana võib komisjon liikmesriigiga konsulteerides otsustada muuta nõutud struktuuriliste kulude taset, kui asjaomase liikmesriigi majanduslik olukord on oluliselt muutunud võrreldes olukorraga hetkel, kui määrati kindlaks lõikes 2 osutatud avaliku sektori või samaväärsete struktuuriliste kulude tase. Artikli 28 lõikes 3 osutatud komisjoni otsust muudetakse sellele kohandusele vastavalt.

Komisjon viib lähenemiseesmärgi puhul koostöös iga liikmesriigiga läbi täiendavuse järelkontrolli 31. detsembril 2016. aastal.

Liikmesriik peab edastama komisjonile teabe, mis on vajalik eelnevalt kindlaks määratud avaliku sektori või samaväärsetest struktuurilistest kuludest kinni pidamise kontrollimiseks. Vajaduse korral tuleks kasutada statistilise hindamise meetodeid.

Pärast kolmest kontrollietapist iga etapi lõppu avaldab komisjon täiendavuse kontrolli tulemused liikmesriigiti, sealhulgas kasutatud metoodika ja teabeallikad.

Artikkel 16

Meeste ja naiste võrdõiguslikkus ja mittediskrimineerimine

Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et fondide kasutamise eri etappides toetatakse meeste ja naiste võrdõiguslikkust ja edendatakse sooküsimuste kaasamist.

Liikmesriigid ja komisjon võtavad vajalikud meetmed, et fondide kasutamise eri etappidel, eriti fondidest toetuse saamisel, hoida ära igasugune diskrimineerimine soo, rassi või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuse, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse põhjal. Eelkõige on puudega inimeste erivajadustega arvestamine üheks kriteeriumiks, mida tuleb võtta arvesse fondidest kaasrahastavate toimingute kindlaksmääramisel ning rakendamise erinevatel etappidel.

Artikkel 17

Säästev areng

Fondide eesmärke tuleb ellu viia säästva arengu raames ning ühenduse-poolse keskkonna kaitsmise ja selle kvaliteedi parandamise edendamise raames, nagu sätestatud asutamislepingu artiklis 6.

V PEATÜKK

Finantsraamistik

Artikkel 18

Koguvahendid

1. Fondi kulukohustuste täitmiseks ette nähtud vahendid perioodiks 2007–2013 on 308 041 000 000 eurot 2004. aasta hindades vastavalt I lisas toodud jaotusele aastate kaupa.

▼B

Esimeses lõigus nimetatud summade kasutamiseks programmitöös ja nende edasiseks Euroopa Liidu üldeelarvesse lülitamiseks seotakse need summad iga-aastase 2 %lise indeksiga.

Eelarvelised vahendid jaotatakse artikli 3 lõikes 2 määratletud eesmärkide vahel nii, et neist märkimisväärne osa oleks koondatud lähenemiseesmärgiga hõlmatud piirkondadele.

2. Komisjon esitab vastavalt II lisas sätestatud kriteeriumidele ja metoodikale iga-aastase vahendite soovitusliku jaotuse liikmesriikide vahel, ilma et sellega piirataks artiklites 23 ja 24 osutatud sätete kohaldamist.

3. II lisa punktides 12 kuni 30 osutatud summad tuleb lisada artiklites 19–21 osutatud summadele ja need tuleb programmitöö dokumentides selgelt piiritleda.

Artikkel 19

Lähenemiseesmärgi vahendid

Lähenemiseesmärgi koguvahendid moodustavad 81,54 % artikli 18 lõikes 1 nimetatud vahenditest (s.o kokku 251 163 134 221 eurot) ja jaotatakse eesmärgi eri osade vahel järgmiselt:

a) 70,51 % (s.o kokku 177 083 601 004 eurot) artikli 5 lõikes 1 osutatud toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena abikõlbliku elanikkonna suurust, piirkonna jõukust, riigi jõukust ning töötust;

b) 4,99 % (s.o kokku 12 521 289 405 eurot) artikli 8 lõikes 1 osutatud üleminekuperioodi eritoetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena abikõlbliku elanikkonna suurust, piirkonna jõukust, riigi jõukust ning töötust;

c) 23,22 % (s.o kokku 58 308 243 811 eurot) artikli 5 lõikes 2 osutatud toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena elanikkonna suurust, riigi jõukust ning pindala;

d) 1,29 % (s.o kokku 3 250 000 000 eurot) artikli 8 lõikes 3 osutatud üleminekuperioodi eritoetustele.

Artikkel 20

Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi vahendid

Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi koguvahendid moodustavad 15,95 % artikli 18 lõikes 1 nimetatud vahenditest (s.o kokku 49 127 784 318 eurot) ja jaotatakse eesmärgi eri osade vahel järgmiselt:

a) 78,86 % (s.o kokku 38 742 477 688 eurot) artiklis 6 osutatud toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena abikõlbliku elanikkonna suurust, piirkonna jõukust, töötuse määra, tööhõive määra ja rahvastikutihedust, ning

▼B

b) 21,14 % (s.o kokku 10 385 306 630 eurot) artikli 8 lõikes 2 osutatud üleminekuperioodi eritoetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumidena abikõlbliku elanikkonna suurust, piirkonna jõukust, riigi jõukust ning töötuse määra.

Artikkel 21

Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi vahendid

1. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi koguvahendid moodustavad 2,52 % artikli 18 lõikes 1 osutatud vahenditest (s.o kokku 7 750 081 461 eurot) ja, välja arvatud II lisa lõikes 22 osutatud summa, jaotatakse eesmärgi eri osade vahel järgmiselt:

a) 73,86 % (s.o kokku 5 576 358 149 eurot) artikli 7 lõikes 1 osutatud piiriülese koostöö toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumina abikõlbliku elanikkonna suurust;

b) 20,95 % (s.o kokku 1 581 720 322 eurot) artikli 7 lõikes 2 osutatud riikidevahelise koostöö toetustele, kasutades liikmesriikidevahelise soovitusliku jaotuse arvutamisel kriteeriumina abikõlbliku elanikkonna suurust;

c) 5,19 % (s.o kokku 392 002 991 eurot) artikli 7 lõikes 3 osutatud piirkondadevahelise koostöö, koostöövõrgustike ja kogemuste vahetamise toetustele.

2. ERFi toetus Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendile ja määrusega (EÜ) nr 1085/2006 asutatud ühinemiseelse abi rahastamisvahendile on 813 966 000 eurot, nagu iga asjaomase liikmesriigi poolt osutatud ja maha arvatud neile lõike 1 punkti a kohaselt eraldatud summadest. ERFi toetused ei kuulu ümberjaotamisele asjaomaste liikmesriikide vahel.

3. ERFi toetust igale lõikes 2 osutatud rahastamisvahendite piiriülesele ja merepiirkonna programmile antakse tingimusel, et toetus sellisest rahastamisvahendist igale sellisele programmile on vähemalt võrdne ERFi toetusega. Selle võrdsuse nõude suhtes on siiski kehtestatud maksimumsummaks 465 690 000 eurot Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendi puhul ning 243 782 000 eurot ühinemiseelse abi rahastamisvahendi puhul.

4. Lõikes 2 osutatud ERFi toetustele vastavad iga-aastased assigneeringud tuleb kirjendada lõikes 2 osutatud rahastamisvahendite piiriülese tegevussuuna asjakohastesse eelarveridadesse alates 2007. aasta eelarve menetlemisest.

5. Aastatel 2008 ja 2009, ning hiljemalt alates 30. juunist, tehakse lõikes 2 osutatud ERFi iga-aastased toetused, mille kohta ei ole komisjonile esitatud rakenduskava lõikes 2 osutatud rahastamisvahendite piiriülese ja merepiirkonna tegevussuuna raames, asjaomastele liikmesriikidele kättesaadavaks lõike 1 punkti a kohase piiriülese koostöö rahastamiseks, sealhulgas koostöö rahastamiseks välispiiridel.

Kui hiljemalt 30. juuniks 2010 on ikka veel rakenduskavasid lõikes 2 osutatud rahastamisvahendite piiriülese ja merepiirkondade tegevussuuna raames, mida pole esitatud komisjonile, tehakse lõikes 2 osutatud ERFi ülejäänud aastate (kuni 2013. aastani) kogutoetus asjaomastele liikmesriikidele kättesaadavaks lõike 1 punkti a kohase piiriülese koostöö rahastamiseks, sealhulgas koostöö rahastamiseks välispiiridel.

▼B

6. Kui lõikes 2 osutatud piiriülese koostöö ja merepiirkonna programmid on komisjoni poolt vastu võetud, tuleb need programmid lõpetada, kui

a) partnerriik ei allkirjasta rahastamislepingut enne programmi vastuvõtmisele järgneva aasta lõppu või

b) programmi ei saa rakendada probleemide tõttu, mis tekivad seoses osalevate riikide vaheliste suhetega.

Sellisel juhul tehakse lõikes 2 osutatud ERFi panus, mis vastab mitte veel eraldatud iga-aastastele osadele, asjaomastele liikmesriikidele nende taotluse korral kättesaadavaks lõike 1 punktis a osutatud piiriülese koostöö toetamiseks, sealhulgas koostöö toetamiseks välispiiridel.

Artikkel 22

Vahendite ülekandmise keeld

Liikmesriigiti fondide eesmärkide raames eraldatud assigneeringute kogusumma või selle osa ei ole ülekantav.

Erandina esimeses lõigus sätestatust võib iga liikmesriik Euroopa territoriaalse koostöö eemärgi raames kanda kuni 15 % artikli 21 lõike 1 punktides a ja b osutatud ühele osale eraldatud summast üle teisele osale.

Artikkel 23

Tulemusreservi vahendid

Artikli 19 punktides a ja b ning artiklis 20 osutatud vahenditest võib 3 % eraldada vastavalt artiklile 50.

Artikkel 24

Tehnilise abi vahendid

Artikli 18 lõikes 1 osutatud vahenditest 0,25 % eraldatakse komisjonile artiklis 45 määratletud tehnilise abi andmiseks.

II JAOTIS

STRATEEGILINE LÄHENEMINE ÜHTEKUULUVUSPOLIITIKALE

I PEATÜKK

Ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilised suunised

Artikkel 25

Sisu

Nõukogu kehtestab ühenduse tasandil kokkuvõtlikud strateegilised suunised majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse kohta, milles määratletakse fondide soovituslik tegevusraamistik, võttes arvesse teisi asjakohaseid ühenduse poliitikaid.

Kõnealuste suuniste kaudu viiakse fondide iga eesmärgi puhul ellu ühenduse prioriteedid, pidades silmas artikli 3 lõikes 1 osutatud ühenduse tasakaalustatud, ühtlast ja säästvat arengut.

▼B

Nende suuniste kehtestamisel võetakse arvesse koondsuuniseid, mis sisaldavad majanduspoliitika üldsuuniseid ja tööhõivesuuniseid, mis nõukogu võttis vastu asutamislepingu artiklites 99 ja 128 sätestatud korras.

Artikkel 26

Vastuvõtmine ja läbivaatamine

Komisjon esitab tihedas koostöös liikmesriikidega käesoleva määruse artiklis 25 osutatud ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilised suunised. Vastavalt asutamislepingu artiklis 161 sätestatud korrale võetakse ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilised suunised vastu hiljemalt 1. veebruariks 2007. Ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilised suunised avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Tihedas koostöös liikmesriikidega võib ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilisi suuniste kohta teha vajaduse korral ja esimeses lõigus sätestatud korras vahekokkuvõtte, et võtta arvesse kõiki peamisi muutusi ühenduse prioriteetide osas.

Ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste vahekokkuvõttes ei tehta rakenduskavade ega nendele vastavate riigisiseste strateegiliste raamistike läbivaatamist liikmesriikidele kohustuslikuks.

II PEATÜKK

Riiklik strateegiline raamistik

Artikkel 27

Sisu

1. Liikmesriigid esitavad riikliku strateegilise raamistiku, mis tagab, et fondidest saadav abi on kooskõlas ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suunistega, ning mis määrab ühelt poolt kindlaks ühenduse prioriteetide ja teiselt poolt riigisiseste reformiprogrammide vahelised seosed.

2. Iga riiklik strateegiline raamistik kujutab endast fondide programmitöö ettevalmistamise vahendit.

3. Riiklikku strateegilist raamistikku kohaldatakse lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi suhtes. Liikmesriik võib samuti otsustada seda kohaldada Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi suhtes, ilma et see piiraks teiste asjaomaste liikmesriikide tulevasi valikuid.

4. Riiklik strateegiline raamistik peab sisaldama järgmisi elemente:

a) arengutaseme erinevuste, nõrkade külgede ja arengupotentsiaali analüüs, võttes arvesse Euroopa ja maailmamajanduse arengutendentse;

b) nimetatud analüüsi alusel valitud strateegia, sealhulgas temaatilised ja territoriaalsed prioriteedid. Vajaduse korral peavad need prioriteedid hõlmama linnade säästva arenguga seotud tegevusi, maapiirkondade ja kalandusest sõltuvate piirkondade majanduse mitmekesistamist;

▼B

c) rakenduskavade loetelu lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul;

d) kirjeldust, kuidas lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi alased kulutused aitavad kaasa konkurentsivõime edendamise ja uute töökohtade loomise Euroopa Liidu prioriteetidele, sealhulgas majanduskasvu ja tööhõive koondsuuniste 2005 kuni 2008 artikli 9 lõikes 3 sätestatud eesmärkide saavutamisele;

e) iga fondi aastane soovituslik eraldis rakenduskava kaupa;

f) üksnes lähenemiseesmärgiga hõlmatud piirkondadele:

i) tegevus, mida kavandatakse liikmesriigi haldussuutlikkuse tugevdamiseks;

ii) Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Kalandusfondi raames ette nähtud iga-aastaste assigneeringute kogusumma;

iii) artiklis 15 osutatud täiendavuse põhimõttest kinnipidamise eelkontrolliks vajalikud andmed;

g) artikli 5 lõike 2 ja artikli 8 lõike 3 kohaselt Ühtekuuluvusfondist abi saamise tingimustele vastavate liikmesriikide osas teavet mehhanismide kohta, millega tagatakse kooskõlastamine rakenduskavade vahel, rakenduskavade ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Kalandusfondi vahel ning vajaduse korral Euroopa Investeerimispangast ja muudest rahastamisvahenditest saadava abi kohta.

5. Lisaks võib riiklik strateegiline raamistik vajaduse korral sisaldada järgmist:

a) ühenduse ühtekuuluvuspoliitika ja asjaomase liikmesriigi vastava riikliku, valdkondliku ja regionaalpoliitika koordineerimise korda;

b) liikmesriikide osas, kellele ei laiene lõike 4 punkt g, teave rakenduskavade ning fondidest, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist, Euroopa Kalandusfondist, Euroopa Investeerimispangast ja muudest rahastamisvahenditest saadava abi koordineerimise tagamise mehhanismide kohta.

6. Riiklikus strateegilises raamistikus sisalduvas teabes võetakse arvesse iga liikmesriigi konkreetset institutsioonilist korraldust.

Artikkel 28

Koostamine ja vastuvõtmine

1. Liikmesriik koostab riikliku strateegilise raamistiku pärast artiklis 11 osutatud asjaomaste partneritega konsulteerimist protseduuri kohaselt, mida ta peab kõige sobivamaks, ning vastavalt oma institutsioonilisele struktuurile. Raamistik hõlmab perioodi 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

Et tagada ühtne lähenemisviis, koostavad liikmesriigid oma riiklikud strateegilised raamistikud dialoogis komisjoniga.

▼B

2. Iga liikmesriik saadab oma riikliku strateegilise raamistiku komisjonile viie kuu jooksul pärast ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste vastuvõtmist. Komisjon võtab arvesse fondidest abi saamiseks valitud riiklikku strateegiat ja prioriteete ning teeb selliseid märkusi, mida ta peab asjakohaseks, kolme kuu jooksul alates raamistiku kättesaamisest.

Liikmesriik võib samal ajal esitada nii riikliku strateegilise raamistiku kui ka artiklis 32 osutatud rakenduskava.

3. Komisjon võtab pärast liikmesriigiga konsulteerimist enne artikli 32 lõikes 5 osutatud rakenduskavade vastuvõtmist või samal ajal vastu otsuse, mis hõlmab järgmist:

a) artikli 27 lõike 4 punktis c osutatud rakenduskavade loetelu;

b) artikli 27 lõike 4 punktis e osutatud iga fondi soovituslikke aastaeraldisi rakenduskavade kaupa ja

c) üksnes lähenemiseesmärgi puhul kulude taset, mis tagab kinnipidamise artiklis 15 osutatud täiendavuse põhimõttest, ning artikli 27 lõike 4 punkti f alapunktis i osutatud haldussuutlikkuse tugevdamiseks kavandatavaid meetmeid.

III PEATÜKK

Strateegiline järelevalve

Artikkel 29

Liikmesriikide strateegilised aruanded

1. Iga liikmesriik esitab 2007. aastal esimest korda riiklike reformiprogrammide rakendamise iga-aastases aruandes kokkuvõtliku osa riikliku reformiprogrammi rakendamiseks fondidest kaasrahastatavate rakenduskavade toetamise kohta.

2. Liikmesriigid esitavad hiljemalt 2009. ja 2012. aasta lõpuks kokkuvõtliku aruande fondidest kaasrahastatavate rakenduskavade toetamise kohta

a) asutamislepingus kehtestatud ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamiseks;

b) fondide käesolevas määruses kehtestatud ülesannete täitmiseks;

c) artiklis 25 osutatud ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilistes suunistes väljendatud ja artiklis 27 osutatud riiklikus strateegilises raamistikus kehtestatud prioriteetide elluviimiseks ja

d) konkurentsivõime edendamise ja uute töökohtade loomise eesmärgi ning artikli 9 lõikes 3 sätestatud majanduskasvu ja tööhõive koondsuuniste 2005 kuni 2008 eesmärkide saavutamiseks.

▼B

3. Iga liikmesriik määrab kindlaks lõikes 2 osutatud aruande sisu, eesmärgiga tuua esile

a) sotsiaal-majanduslik olukord ja suundumused;

b) kokkulepitud strateegia rakendamisel saavutatud edusammud, väljakutsed ja tulevane areng ning

c) näited headest tavadest.

4. Käesolevas artiklis tehtud viited riiklikule reformiprogrammile on seotud majanduskasvu ja tööhõive koondsuunistega 2005 kuni 2008 ning neid kohaldatakse samuti kõigi Euroopa Ülemkogu poolt esitatud samaväärsete suuniste suhtes.

Artikkel 30

Komisjoni koostatud strateegilised aruanded ja mõttevahetus ühtekuuluvuspoliitika teemal

1. Komisjon lisab esimest korda aastal 2008 ja seejärel igal aastal kevadisele Euroopa Ülemkogule esitatavale iga-aastasele eduaruandele kokkuvõtte artikli 29 lõikes 1 osutatud liikmesriikide aruannetest, eelkõige konkurentsivõime edendamise ja uute töökohtade loomise Euroopa Liidu prioriteetide suunas tehtud edusammude kohta, sealhulgas artikli 9 lõikes 3 sätestatud majanduskasvu ja tööhõive koondsuuniste 2005 kuni 2008 eesmärkide saavutamise kohta.

2. Komisjon koostab aastatel 2010 ja 2013 hiljemalt 1. aprilliks strateegilise aruande artikli 29 lõikes 2 osutatud liikmesriikide aruannete põhjal. Vajaduse korral liidetakse see aruanne eraldi jaotisena asutamislepingu artiklis 159 osutatud aruandele.

3. Nõukogu vaatab lõikes 2 osutatud strateegilise aruande pärast avaldamist võimalikult kiiresti läbi. Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele ning neid kutsutakse selle üle mõttevahetust pidama.

Artikkel 31

Ühtekuuluvusaruanne

1. Asutamislepingu artiklis 159 osutatud komisjoni aruanne peab sisaldama eelkõige järgmist:

a) majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvusega, sealhulgas piirkondade sotsiaalmajandusliku olukorra ja arengu ning ühenduse prioriteetide kaasamisega seotud edusammude kirjeldust;

b) fondide, EIP ja muude rahastamisvahendite rolli ning muu ühenduse ja riigisisese poliitika poolt tehtud edusammudele avaldatud mõju kirjeldust.

2. Aruandes esitatakse vajaduse korral ka

a) ettepanekud ühenduse meetmeteks ja poliitikaks, mis tuleks vastu võtta majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks;

▼B

b) muudatusettepanekud ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilistesse suunistesse, mis on vajalikud muudatuste kajastamiseks ühenduse poliitikas.

III JAOTIS

PROGRAMMITÖÖ

I PEATÜKK

Üldsätted struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi kohta

Artikkel 32

Rakenduskavade koostamine ja heakskiitmine

1. Fondide tegevus liikmesriikides toimub rakenduskavade kaudu vastavalt riiklikule strateegilisele raamistikule. Iga rakenduskava hõlmab ajavahemikku 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013. Iga rakenduskava hõlmab ainult ühte kolmest eesmärgist, millele on osutatud artiklis 3, v.a juhul, kui komisjon ja liikmesriik on leppinud kokku teisiti.

2. Iga rakenduskava koostavad liikmesriik või tema määratud asutus, tehes koostööd artiklis 11 osutatud partneritega.

3. Niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui viis kuud pärast artiklis 26 osutatud lähenemist käsitlevate ühenduse strateegiliste suuniste vastuvõtmist, esitab liikmesriik rakenduskava kohta komisjonile ettepaneku, mis sisaldab kõiki artiklis 37 osutatud komponente.

4. Komisjon hindab esitatud rakenduskava ettepanekut, et teha kindaks, kas see aitab kaasa riikliku strateegilise raamistiku eesmärkidele ja prioriteetidele ning ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilistele suunistele. Kui komisjon kahe kuu jooksul pärast rakenduskava kättesaamist leiab, et rakenduskava ei aita kaasa riikliku strateegilise raamistiku ega ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste eesmärkide saavutamisele, võib ta liikmesriigilt nõuda kogu vajaliku lisateabe esitamist ning vajaduse korral esitatud kava vastavat läbivaatamist.

5. Komisjon võtab kõik rakenduskavad vastu niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui neli kuud pärast selle ametlikku esitamist liikmesriigi poolt ning mitte enne 1. jaanuari 2007.

Artikkel 33

Rakenduskavade läbivaatamine

1. Liikmesriigi või komisjoni algatusel võib kokkuleppel asjaomase liikmesriigiga rakenduskavad uuesti läbi vaadata ning vajaduse korral võib ülejäänud rakenduskava muuta järgmistel asjaoludel:

a) pärast märkimisväärsete sotsiaalmajanduslike muutuste toimumist;

b) eesmärgiga võtta rohkem või muul viisil arvesse peamisi muutusi ühenduse, riiklikes või piirkondlikes prioriteetides;

▼B

c) artikli 48 lõikes 3 osutatud hindamist silmas pidades või

d) rakendamisel esinevate raskuste tagajärjel.

Vajaduse korral vaadatakse rakenduskavad läbi pärast artiklites 50 ja 51 osutatud vahendite eraldamist.

2. Komisjon võtab otsuse rakenduskavade muutmise taotluste kohta vastu võimalikult kiiresti ja hiljemalt kolme kuu jooksul pärast selle ametlikku esitamist liikmesriigi poolt.

3. Rakenduskava muutmine ei eelda artikli 28 lõikes 3 osutatud komisjoni otsuse muutmist.

Artikkel 34

Fondide eripära

1. Rakenduskavasid rahastatakse ainult ühest fondist, v.a lõikes 3 sätestatud juhtudel.

2. Ilma et sellega piirataks konkreetsetes fonde käsitlevates määrustes ette nähtud erandite kohaldamist, võib ERFist ja ESFist rahastada täiendavalt ja iga rakenduskava prioriteetse suuna puhul kuni 10 % ulatuses ühenduse rahalisest abist meetmeid, mis kuuluvad teise fondi kohaldamisalasse, tingimusel et need on vajalikud toimingu nõuetekohaseks elluviimiseks ja sellega otseselt seotud.

3. Ühtekuuluvusfondist toetust saavates liikmesriikides toetavad ERF ja Ühtekuuluvusfond ühiselt transpordiinfrastruktuuri- ja keskkonnaalaseid rakenduskavasid, sealhulgas suurprojekte.

Artikkel 35

Kohaldamisala geograafiline ulatus

1. Lähenemiseesmärgi raames esitatavad rakenduskavad koostatakse asjakohasel geograafilisel tasandil, vähemalt piirkondlikul NUTS 2. tasandil.

Lähenemise eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad, mida toetatakse Ühtekuuluvusfondist, koostatakse riiklikul tasandil.

2. Kui piirkonda rahastatakse ERFist, koostatakse piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad piirkondlikul NUTS 1. ja NUTS 2. tasandil vastavalt konkreetse liikmesriigi institutsioonilisele süsteemile, v.a juhul, kui komisjon ja liikmesriik on leppinud kokku teisiti. Kui rakenduskavasid rahastatakse ESFist, koostab need liikmesriik asjaomasel tasandil.

3. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad, mis käsitlevad piiriülest koostööd, koostab üldjuhul iga piiri või piiride rühma, sealhulgas enklaavide puhul NUTS 3. tasandi asjaomane rühm. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames esitatavad rakenduskavad, mis käsitlevad riikidevahelist koostööd, koostatakse riikidevahelise koostöö piirkonna tasandil. Piirkondadevahelise koostöö ja kogemuste vahetamise programmid hõlmavad kogu ühenduse territooriumi.

▼B

Artikkel 36

Euroopa Investeerimispanga ja Euroopa Investeerimisfondi osalemine

1. EIP ja EIF võivad osaleda fondide toetuse programmitöös vastavalt nende põhikirjades sätestatud korrale.

2. EIP ja EIF võivad liikmesriikide palvel osaleda riiklike strateegiliste raamistike ja rakenduskavade koostamisel ning tegevuses, mis on seotud projektide, eelkõige suurprojektide ettevalmistamise, rahastamise korraldamise ning avaliku ja erasektori partnerlusega. Kokkuleppel EIPga ja EIFiga võib liikmesriik koondada saadud laenud rakenduskava ühele või mitmele prioriteedile, eelkõige innovatsiooni ja teadmistepõhise majanduse valdkonna, inimkapitali, keskkonna- ja põhiinfrastruktuuri projektidele.

3. Komisjon võib konsulteerida EIPga ja EIFiga enne artikli 28 lõikes 3 nimetatud otsuse ja rakenduskavade vastuvõtmist. Kõnealune konsulteerimine on eelkõige seotud rakenduskavadega, milles loetletud soovituslikud suurprojektid ja programmid on oma prioriteetide olemuse tõttu sobivamad laenude ja muud liiki turumajandusliku rahastamise kasutamiseks.

4. Kui komisjon peab seda suurprojektide hindamise eesmärgil kohaseks, võib ta EIPil paluda vaadata läbi kõnealuste projektide tehniline kvaliteet ning majanduslik ja rahaline elujõulisus, eelkõige seoses rakendatavate või väljatöötatavate finantskorraldusvahenditega.

5. Komisjon võib käesoleva artikli sätete rakendamisel anda toetust EIPle või EIFile.

II PEATÜKK

Programmitöö sisu

1. jagu

Rakenduskavad

Artikkel 37

Lähenemiseesmärgi ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi rakenduskavad

1. Lähenemiseesmärgiga ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgiga seotud rakenduskavad peavad sisaldama järgmist:

a) abikõlbliku piirkonna või sektori tugevate ja nõrkade külgede analüüs ning olukorra lahendamiseks valitud strateegia;

b) valitud prioriteetide põhjendus, võttes arvesse ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilisi suuniseid, riiklikku strateegilist raamistikku, samuti artiklis 48 osutatud eelhindamise tulemusi;

c) teave prioriteetsete suundade ja nende konkreetsete eesmärkide kohta. Kõnealuseid eesmärke, tulemusi ja mõju peab olema võimalik mõõta piiratud arvu näitajate abil, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet. Näitajad peavad võimaldama mõõta edasiminekut võrreldes esialgse olukorraga ja eesmärkide mõjusust prioriteetse suuna elluviimisel;

▼B

d) komisjoni poolt artikli 103 lõikes 3 osutatud korras vastu võetud käesoleva määruse üksikasjalike rakendamiseeskirjade kohaselt rakenduskavale antavate fondide panuse kasutuse soovituslik jaotus kategooriate kaupa, üksnes teavitamise eesmärgil;

e) rahastamiskava järgmise kahe tabeliga:

i) tabel, kus igast fondist toetuseks kavandatavate rahaliste assigneeringute kogusumma jaotus on esitatud iga aasta kaupa vastavalt artiklitele 52, 53 ja 54. Rahastamiskavas märgitakse struktuurifondide iga-aastase kogutoetuse raames eraldi ära üleminekutoetust saavatele piirkondadele eraldatud assigneeringud. Igal aastal fondidest eraldatav kogutoetus peab olema kooskõlas kohaldatava finantsraamistikuga ja võtma arvesse II lisa lõikes 6 sätestatud järkjärgulist vähendamist;

ii) tabel, kus iga rakenduskava ja prioriteetse suuna puhul on kogu programmitöö ajaks täpsustatud ühenduse toetuse ja riigi vastava toetuse rahaliste assigneeringute kogusumma ning fondidest saadava toetuse määr. Kui riigi toetus koosneb vastavalt artiklile 53 avaliku ja erasektori kuludest, esitatakse tabelis avaliku ja erasektori kulude soovituslik jaotus. Kui riigi toetus koosneb vastavalt artiklile 53 avaliku sektori kuludest, esitatakse tabelis riigi avaliku sektori toetuse suurus. Tabelis märgitakse teavitamise eesmärgil ära EIP ja muude olemasolevate rahastamisvahendite toetus;

f) teave Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Kalandusfondi poolt rahastatavate meetmete vastastikuse täiendavuse kohta, kui see on asjakohane;

g) rakenduskava rakendussätted, mis sisaldavad järgmist:

i) kõigi artiklis 59 osutatud üksuste või, kui liikmesriik valib artiklis 74 sätestatud võimaluse, muude organite ja korra määramine liikmesriigi poolt vastavalt artiklis 74 sätestatud eeskirjadele;

ii) seire- ja hindamissüsteemide kirjeldus;

iii) teave pädeva asutuse kohta, kes võtab vastu komisjonilt laekuvaid makseid, ning organi või organite kohta, kes vastutavad toetusesaajatele maksete tegemise eest;

iv) finantsvoogude kasutuselevõtu- ja kasutamismenetluse määratlus, et tagada nende läbipaistvus;

v) elemendid, mille eesmärk on tagada artiklis 69 osutatud rakenduskavaga seotud avalikustamine ja teavitamine;

vi) komisjoni ja liikmesriigi vahel kokku lepitud elektrooniliste andmete vahetuse korra kirjeldus, mille eesmärk on täita käesolevas määruses sätestatud maksmise, seire ja hindamise nõudeid;

h) artikli 39 tähenduses suurprojektide soovituslik loetelu, mis eeldatavasti esitatakse programmitöö jooksul komisjonile heakskiitmiseks.

▼B

2. ERFist ja Ühtekuuluvusfondist ühiselt rahastatavad transpordi- ja keskkonnaalased rakenduskavad sisaldavad kumbagi fondi iseloomustavat prioriteetset suunda ja fondi konkreetset toetust.

3. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1080/2006 artikli 5 teise lõigu kohaldamist, tuleb igas piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi rakenduskavas põhjendada valdkondade ja geograafiliste piirkondade valimist ning rahaliste vahendite jaotamist prioriteetide vahel, nagu on vastavalt sätestatud nimetatud määruse artiklis 5 ja määruse (EÜ) nr 1081/2006 artiklis 4.

4. ERFist rahastatavad rakenduskavad, mis on seotud lähenemiseesmärgiga ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgiga, peavad lisaks sisaldama järgmist:

a) vajaduse korral teave linnade säästvat arengut puudutavate küsimuste kohta;

b) konkreetne prioriteetne suund äärepoolseimaid piirkondi toetavate rakenduskavadega seotud meetmete puhul, mida rahastatakse II lisa punktis 20 osutatud täiendavate assigneeringute raames.

5. Rakenduskavad, mida mõjutab mõni II lisa lisasätetes osutatud konkreetne assigneering, sisaldavad teavet nimetatud konkreetsete assigneeringute eraldamise ja seire tagamise menetluste kohta.

6. Liikmesriikide algatusel võivad lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames ERFist rahastatavad rakenduskavad sisaldada järgmist:

a) linnasid puudutavate küsimustega tegelemiseks välja valitud linnade loetelu ja menetlused volituste edasidelegeerimiseks linnade ametiasutustele, võimaluse korral üldise toetuse kaudu;

b) piirkondadevahelise koostöö meetmed, mida rakendatakse koos vähemalt ühe piirkonna või kohaliku ametiasutusega teises liikmesriigis.

7. Asjaomase liikmesriigi algatusel võivad ESFi rakenduskavad lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi jaoks sisaldada horisontaalset lähenemisviisi või eraldi prioriteeti piirkondlike ja riikidevaheliste meetmete jaoks, millesse on kaasatud vähemalt ühe teise liikmesriigi riiklikud, piirkondlikud või kohalikud asutused.

Artikkel 38

Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavad

Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgiga seotud rakenduskavade erieeskirjad on kehtestatud määruses (EÜ) nr 1080/2006.

▼B

2. jagu

Suurprojektid

▼M4

Artikkel 39

Sisu

Rakenduskava või rakenduskavade osana võib ERFist ja Ühtekuuluvusfondist rahastada nende ehitustööde, meetmete või teenuste kulusid, mille eesmärk on viia ellu täpse majandusliku või tehnilise olemusega ühtne ülesanne, millel on selgelt määratletud eesmärgid ja mille kogumaksumus ületab 50 miljonit eurot (edaspidi „suurprojekt”).

▼B

Artikkel 40

Komisjonile esitatav teave

▼M4

Liikmesriik või korraldusasutused esitavad komisjonile suurprojektide kohta järgmise teabe:

▼B

a) teave rakendamise eest vastutava organi kohta;

b) teave investeeringu laadi, kirjelduse, rahalise mahu ja asukoha kohta;

c) teostatavusuuringu tulemused;

▼M4

d) suurprojekti rakendamise ajakava ja eeldatavalt programmiperioodist pikema rakendamisperioodi korral etapid, mille jaoks programmiperioodil 2007–2013 taotletakse liidu kaasrahastamist;

▼B

e) kulude-tulude analüüs, mis sisaldab riskianalüüsi ja eeldatavat mõju asjaomasele valdkonnale ja sotsiaalmajanduslikule olukorrale liikmesriigis ja/või piirkonnas ning võimaluse korral ja kui see on asjakohane, teistes ühenduse piirkondades;

f) keskkonnamõju analüüs;

g) avaliku sektori panuse põhjendus;

h) rahastamiskava, milles on näidatud ära rahaliste vahendite kavandatav kogumaht ning kavandatav toetus fondidest, EIPst, EIFist ja kõigist teistest ühenduse rahastamisallikatest, sealhulgas suurprojekti jaoks ERFist või Ühtekuuluvusfondist tehtavate rahaliste toetuste soovituslik aastane kava.

Komisjon võtab vastu soovituslikud juhised kasutatava metoodika kohta eespool nimetatud punktis e esitatud kulude-tulude analüüsi läbiviimiseks artikli 103 lõikes 2 osutatud korras.

▼B

Artikkel 41

Komisjoni otsus

▼M4

1. Konsulteerides vajaduse korral välisekspertidega, sealhulgas EIPga, annab komisjon suurprojektile hinnangu, pidades silmas artiklis 40 osutatud tegureid, projekti kooskõla asjaomas(t)e rakenduskava(de) prioriteetidega, selle panust kõnealuste prioriteetide eesmärkide saavutamisse ja ühtsust muude liidu poliitikatega.

2. Komisjon võtab otsuse vastu niipea kui võimalik ja hiljemalt kolme kuu jooksul pärast suurprojekti esitamist liikmesriigi või korraldusasutuse poolt, tingimusel et projekt on esitatud kooskõlas artikliga 40. Kõnealuses otsuses määratletakse füüsiline objekt, summa, mille suhtes kohaldatakse asjaomas(t)e rakenduskava(de) prioriteetse suuna kaasfinantseerimise määra, ja ERFi või Ühtekuuluvusfondi rahaliste toetuste aastane kava või aastased kavad.

▼B

3. Kui komisjon keeldub suurprojekti fondidest rahaliselt toetamast, teatab ta liikmesriigile selle põhjustest lõikes 2 kehtestatud tähtaja jooksul ja tingimustel.

3. jagu

Üldised toetused

Artikkel 42

Üldsätted

1. Liikmesriik või korraldusasutus võib usaldada rakenduskava osa juhtimise ja rakendamise ühele või mitmele liikmesriigi või korraldusasutuse poolt määratud vahendavale asutusele, milleks võivad olla kohalikud ametiasutused, regionaalarengu asutused või valitsusvälised organisatsioonid, vastavalt liikmesriigi või korraldusasutuse ja kõnealuse organi vahel sõlmitud kokkuleppe sätetele.

Selline delegeerimine ei piira korraldusasutuse ega liikmesriikide finantsvastutust.

2. Üldise toetuse kasutamise eest vastutav vahendusasutus peab andma tagatise oma maksevõime kohta ning oma pädevuse kohta nii kõnealuses valdkonnas kui ka haldus- ja finantsjuhtimise alal. Ta peab määramise hetkel üldreeglina asuma või olema esindatud rakenduskavaga hõlmatud piirkonnas või piirkondades.

Artikkel 43

Rakenduseeskirjad

Artikli 42 lõikes 1 osutatud kokkuleppes tuleb eelkõige esitada järgmised üksikasjad:

a) üldist toetust saavate toimingute liigid;

b) toetusesaajate valiku kriteeriumid;

c) fondide toetuse määrad ja seda toetust reguleerivad eeskirjad, sealhulgas kogunenud intresside kasutamise kohta;

▼B

d) artikli 59 lõikes 1 osutatud üldise toetuse seire, hindamise ja finantskontrolli tagamise kord, mida kohaldatakse korraldusasutuse suhtes, sealhulgas põhjendamatult makstud summade tagasinõudmise ja raamatupidamisaruannete esitamise kord;

e) vajaduse korral finantstagatise või samaväärse vahendi kasutamine, välja arvatud juhul, kui liikmesriik või korraldusasutus esitab sellise tagatise vastavalt iga liikmesriigi institutsioonilisele korrale.

▼M5

3A jagu

Tagasimakstav abi

Artikkel 43a

Tagasimakstava abi liigid

1. Rakenduskava raames võivad struktuurifondid kaasrahastada tagasimakstavat abi järgmises vormis:

a) tagasimakstavad toetused või

b) krediidiliinid, mida haldab korraldusasutus vahendusasutuste kaudu, mis on finantseerimisasutused.

2. Tagasimakstavat abi käsitlev kuluaruanne tuleb esitada vastavalt artikli 78 lõigetele 1–5.

Artikkel 43b

Tagasimakstava abi taaskasutamine

Tagasimakstav abi, mis makstakse tagasi tagasimakstavat abi andnud asutusele või muule liikmesriigi pädevale asutusele, taaskasutatatakse samal eesmärgil või kooskõlas asjaomase rakenduskava eesmärkidega. Liikmesriigid tagavad tagasimakstava abi asjakohase arvestuse asjaomase asutuse raamatupidamissüsteemis.

▼B

4. jagu

Finantskorraldus

Artikkel 44

Finantskorraldusvahendid

▼M4

Osana rakenduskavast võib struktuurifondidest rahastada selliste toimingute kulusid, mille eesmärk on toetada järgnevat:

a) peamiselt väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele suunatud finantskorraldusvahendid, nagu riskikapitalifondid, tagatisfondid ja laenufondid;

b) linnaarendusfondid, see tähendab fondid, mis investeerivad avaliku ja erasektori partnerlusse ja muudesse projektidesse, mis sisalduvad linnade säästva arengu ühtses kavas;

▼M4

c) fondid või muud motivatsioonisüsteemid, mis annavad laene, tagastatavate investeeringute tagatised või samaväärsed vahendid energiatõhususe suurendamiseks ja taastuvenergia kasutamiseks hoonetes, sealhulgas olemasolevates eluasemetes.

Kui selliseid toiminguid korraldatakse haldusfondide (st fondid, mis on loodud investeerimiseks erinevatesse riskikapitali-, tagatis- ja laenufondidesse, linnaarendusfondidesse, fondidesse või muudesse motivatsioonisüsteemidesse, mis annavad laene, tagastatavate investeeringute tagatistesse või samaväärsetesse vahenditesse energiatõhususe suurendamiseks ja taastuvenergia kasutamiseks hoonetes, sealhulgas olemasolevates eluasemetes) kaudu, viib liikmesriik või korraldusasutus neid ellu ühel või mitmel järgmisel viisil:

▼B

a) riigihankelepingu sõlmimisega kooskõlas kohaldatava riigihangete seadusega;

▼M3

b) kui kokkuleppe objekt ei ole teenuste riigihankeleping kohaldatava riigihangete seaduse tähenduses, rahalise otsetoetusena määratletud annetuse näol toetuse andmisega finantsasutusele ilma konkursikutseta, kui see on kooskõlas asutamislepingule vastava siseriikliku õigusega;

c) lepingu sõlmimisega otse EIP või EIFiga.

▼B

Käesoleva artikli rakenduseeskirjad võtab vastu komisjon artikli 103 lõikes 3 osutatud korras.

▼M5

Artikkel 44a

Teatavate sätete kohaldamata jätmine

Artikleid 39, 55 ja 57 ei kohaldata artikli 44 kohaste toimingute suhtes.

▼B

5. jagu

Tehniline abi

Artikkel 45

Tehniline abi komisjoni algatusel

1. Komisjoni algatusel ja/või nimel võidakse fondidest 0,25 % piires nende vastavatest iga-aastastest vahenditest rahastada käesoleva määruse rakendamiseks vajalikke ettevalmistus-, seire-, haldus-, tehnilise abi, hindamis-, auditeerimis- ja kontrollimeetmeid.

Nimetatud meetmed sisaldavad eelkõige järgmist:

a) abi projektide ettevalmistamisel ja hindamisel, sealhulgas EIPst makstava toetuse või vajaduse korral muude koostöövormide kaudu;

b) uuringud, mis on seotud ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste koostamisega, komisjoni aruandlusega ühtekuuluvuspoliitika kohta ja iga kolme aasta järel koostatava ühtekuuluvusaruandega;

▼B

c) hindamised, ekspertide aruanded, statistika ja uuringud, sealhulgas sellised, mis käsitlevad fondide toimimist üldiselt ja mida võib vajaduse korral ellu viia EIB ja EIFi poolt abi või muu koostöövormi kujul;

d) partneritele, fondidest abi saajatele ja üldsusele suunatud meetmed, sealhulgas teavitamisega seotud meetmed;

e) meetmed, mis hõlmavad teabe levitamist, võrgustikke, teadlikkuse tõstmist, koostöö edendamist ja kogemuste vahetamist ühenduse piires;

f) juhtimiseks, seireks, kontrollimiseks ja hindamiseks kasutatavate arvutisüsteemide paigaldamine, kasutamine ja omavahel ühendamine;

g) hindamismeetodite täiendamine ja teabevahetus kõnealuse valdkonna tavade kohta.

2. Kui ERFist või Ühtekuuluvusfondist on ette nähtud toetus, võtab komisjon vastu otsuse seoses käesoleva artikli lõikes 1 loetletud meetmete liigiga artikli 103 lõikes 2 osutatud korras.

3. Kui ESFist on ette nähtud toetus, võtab komisjon käesoleva artikli lõikes 1 loetletud meetmeid käsitleva otsuse vastu pärast seda, kui ta on artikli 103 lõikes 2 osutatud korras konsulteerinud artiklis 104 osutatud komiteega.

Artikkel 46

Tehniline abi liikmesriikide algatusel

1. Liikmesriikide algatusel võidakse fondidest rahastada rakenduskavade ettevalmistus-, haldus-, seire-, hindamis-, teavitamis- ja kontrollimeetmeid koos meetmetega fondide rakendamiseks vajaliku haldussuutlikkuse tugevdamiseks järgmistes piirides:

a) 4 % kogusummast, mis on eraldatud lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames;

b) 6 % kogusummast, mis on eraldatud Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames.

▼M3

EIP või EIF võivad liikmesriikide taotlusel osaleda esimeses lõigus osutatud tehnilise abi meetmetes.

▼B

2. Kõigi kolme nimetatud eesmärgi puhul tuleks tehnilise abi meetmeid põhimõtteliselt võtta lõikes 1 sätestatud piirides iga rakenduskava raames. Lisaks võib niisuguseid meetmeid võtta osaliselt ja vastavalt lõikes 1 kehtestatud tehnilise abi üldistele piiridele konkreetse rakenduskava raames.

▼C3

3. Kui liikmesriik otsustab võtta tehnilise abi meetmeid iga rakenduskava raames, ei või igale rakenduskavale tehnilise abi andmiseks eraldatav kogusumma ületada lõikes 1 kehtestatud piirmäärasid.

▼C3

Sellisel juhul võib tehnilise abi raames võtta meetmeid konkreetse rakenduskava vormis, eeldusel et sellise konkreetse kava puhul tehnilise abi andmiseks eraldatav kogusumma ei põhjusta lõikes 1 kehtestatud tehniliseks abiks eraldatavate summade piirmäärade ületamist.

▼B

IV JAOTIS

MÕJUSUS

I PEATÜKK

Hindamine

Artikkel 47

Üldsätted

1. Hindamise eesmärk on parandada fondidest saadava toetuse kvaliteeti, mõjusust ja kooskõla ning strateegiat ja rakenduskavade elluviimist, võttes arvesse asjaomaste liikmesriikide ja piirkondade konkreetseid struktuurilisi probleeme, säästva arengu eesmärki ning keskkonnamõju ja strateegilist keskkonna hindamist käsitlevaid ühenduse asjakohaseid õigusakte.

2. Hindamine võib iseloomult olla strateegiline, et uurida kava või kavade rühma arengut ühenduse ning riiklike prioriteetide suhtes, või rakendusliku iseloomuga, et toetada rakenduskava järelevalvet. Hindamisi viiakse läbi enne programmiperioodi, selle ajal ja pärast seda.

3. Hindamised viiakse vajaduse korral läbi liikmesriikide või komisjoni vastutusel kooskõlas artiklis 13 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega.

Hindamist viivad läbi sise- või väliseksperdid või organid, kes tegutsevad artikli 59 punktides b ja c nimetatud ametiasutustest sõltumatult. Tulemused avaldatakse vastavalt dokumentidele juurdepääsu suhtes kohaldatavatele eeskirjadele.

4. Hindamisi rahastatakse tehnilise abi eelarvest.

5. Komisjon annab suunavaid juhiseid hindamismeetodite, sealhulgas kvaliteedistandardite kohta artikli 103 lõikes 2 kehtestatud korras.

Artikkel 48

Liikmesriikide kohustused

1. Liikmesriigid peavad eraldama vajalikud vahendid hindamiste läbiviimiseks, korraldama vajalike andmete loomise ja kogumise ning kasutama järelevalvesüsteemi kaudu saadud eri teabeliike.

▼B

Samuti võivad nad vajaduse korral lähenemiseesmärgi raames ja kooskõlas artiklis 13 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega koostada hindamiskava, milles esitavad soovitusliku hindamistegevuse, mida liikmesriik kavatseb läbi viia rakendamise eri etappides.

2. Liikmesriigid korraldavad igale rakenduskavale eraldi eelhindamise lähenemiseesmärgi seisukohalt. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, võttes arvesse artiklis 13 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet ja vastavalt komisjoni ja liikmesriigi kokkuleppele, võivad liikmesriigid viia läbi ühe eelhindamise, mis katab mitut rakenduskava.

Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul peavad liikmesriigid korraldama kas kõiki rakenduskavu hõlmava eelhindamise, iga fondi hindamise, iga prioriteedi hindamise või iga rakenduskava hindamise.

Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi puhul viivad liikmesriigid üheskoos läbi kas iga rakenduskava või mitut rakenduskava hõlmava eelhindamise.

Eelhindamine viiakse läbi programmitöö dokumentide ettevalmistamise eest vastutava ametiasutuse vastutusel.

Eelhindamiste eesmärk on optimeerida rakenduskavadega seotud eelarveliste vahendite eraldamist ja parandada programmitöö kvaliteeti. Nad peavad kindlaks määrama arenguerinevused, -mahajäämused ja -potentsiaali, seatud eesmärgid, eeldatavad tulemused, mõõdetavad eesmärgid, vajaduse korral piirkonna jaoks kavandatud strateegia sidususe, ühenduse lisaväärtuse, kuivõrd on arvestatud ühenduse prioriteetidega, eelnevast programmitööst saadud kogemused ning rakendamist, järelevalvet, hindamist ja finantsjuhtimist käsitleva korra kvaliteedi ning kõike eelnimetatut hindama.

▼M4

3. Programmiperioodil viivad liikmesriigid läbi rakenduskavade seirega seotud hindamise, eelkõige siis, kui sellise seire tulemusena ilmneb märkimisväärne erinevus esialgsetest eesmärkidest. Kui tehakse ettepanekud rakenduskavade läbivaatamiseks, nagu osutatud artiklis 33, esitatakse analüüs läbivaatamise põhjuste, sealhulgas rakendamisprobleemide, ja läbivaatamise oodatava mõju, sealhulgas rakenduskava strateegiale avalduva mõju kohta. Sellise hindamise või analüüsi tulemused saadetakse rakenduskava seirekomisjonile ja komisjonile.

▼B

Artikkel 49

Komisjoni kohustused

1. Komisjon võib läbi viia strateegilist hindamist.

2. Komisjon võib omal algatusel ja koostöös asjaomase liikmesriigiga viia läbi rakenduskavade seirega seotud hindamisi, kui kavade seire tulemusena ilmneb märkimisväärne erinevus esialgsetest eesmärkidest. Tulemused saadetakse seirekomisjonile rakenduskava jaoks.

▼B

3. Komisjon viib läbi iga eesmärgi järelhindamise tihedas koostöös liikmesriigiga ja korraldusasutustega.

Järelhindamine hõlmab iga eesmärgi kõiki rakenduskavu ning uurib vahendite kasutamise ulatust, fondi programmitöö mõjusust ja tõhusust ning sotsiaalmajanduslikku mõju.

Iga eesmärk kuulub järelhindamisele ülesandega teha järeldusi majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust käsitleva poliitika seisukohast.

Järelhindamine peab tuvastama tegurid, mis on viinud rakenduskavade rakendamise õnnestumise või ebaõnnestumiseni, ning määrama kindlaks head tavad.

Järelhindamine peab olema lõpetatud 31. detsembriks 2015.

II PEATÜKK

Reservid

Artikkel 50

Riiklik tulemusreserv

1. Liikmesriik võib omal algatusel otsustada luua riikliku tulemusreservi kas lähenemiseesmärgi ja/või piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi täitmiseks, mis moodustab 3 % tema kummagi eesmärgi jaoks tehtavast kogueraldisest.

2. Kui liikmesriik on otsustanud niisuguse reservi luua, hindab ta eesmärkide alusel hiljemalt 30. juuniks 2011 oma rakenduskavade tulemuslikkust.

3. Hiljemalt 31. detsembriks 2011 eraldab komisjon iga asjaomase liikmesriigi ettepaneku alusel ja nendega konsulteerides riikliku tulemusreservi.

Artikkel 51

Riiklik ettenägematute kulude reserv

Liikmesriik võib omal algatusel reserveerida 1 % aastasest struktuurifondi toetusest lähenemiseesmärgile ning 3 % aastasest struktuurifondi toetusest piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgile, et lahendada ettenägematuid kohalikke ja valdkondlikke kriise, mis on seotud majanduslike ning sotsiaalsete ümberkorraldustega või kaubavahetuse laienemise tagajärgedega.

Liikmesriik võib eraldada iga eesmärgi reservi konkreetsele riiklikule programmile või rakenduskavade raames.

▼B

V JAOTIS

RAHALINE TOETUS FONDIDELT

I PEATÜKK

Fondide toetus

Artikkel 52

Osalusmäärade muutmine

Fondide osalust võib muuta, pidades silmas järgmist:

a) eelkõige majanduslikku, sotsiaalset või territoriaalset laadi probleemide tõsidus;

b) iga prioriteetse suuna olulisus ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegilistes suunistes sätestatud ühenduse prioriteetide, samuti riiklike ja piirkondlike prioriteetide jaoks;

c) keskkonna kaitsmine ja parandamine, rakendades peamiselt ettevaatuspõhimõtet, ennetusmeetmete põhimõtet ning põhimõtet, et saastaja maksab;

d) eelkõige avaliku ja erasektori koostöös erafinantseerimise määr asjaomastel aladel;

e) artikli 37 lõike 6 punktis b osutatud piirkondadevahelise koostöö kaasamine lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul;

f) piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi puhul geograafiliselt või looduslikult ebasoodsate piirkondade hõlmatus, mis on määratletud järgmiselt:

   i) Ühtekuuluvusfondi toetust saavad saareliikmesriigid ja muud saared, välja arvatud saared, millel asub liikmesriigi pealinn või millel on püsiühendus maismaaga;

   ii) liikmesriigi õigusaktides määratletud mägipiirkonnad;

   iii) hõredalt asustatud (alla 50 elaniku ruutkilomeetri kohta) ja eriti hõredalt asustatud (alla kaheksa elaniku ruutkilomeetri kohta) alad;

   iv) alad, mis olid ühenduse välispiiriks 30. aprillil 2004, kuid pärast seda enam mitte.

Artikkel 53

Fondide osalus

1. Rakenduskava tasandil antav fondide toetus arvutatakse järgmise põhjal:

a) kas abikõlblikud kogukulud, sealhulgas avaliku ja erasektori kulud

b) või avaliku sektori abikõlblikud kulud.

▼B

2. Lähenemiseesmärgi ja piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames rakenduskava tasandil antavate fondide toetuste suhtes kohaldatakse III lisas sätestatud piirmäärasid.

3. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavade puhul, kus vähemalt üks osaleja kuulub liikmesriikide hulka, kelle keskmine SKT elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 moodustas alla 85 % 25liikmelise ELi keskmisest samal ajavahemikul, ei ületa EFRist antav toetus 85 % abikõlblikest kuludest. Kõikide teiste rakenduskavade puhul ei ületa ERFist antav toetus 75 % abikõlblikest kuludest, mis on kaasrahastatud ERFist.

4. Fondidest prioriteetse suuna tasandil antava toetuse suhtes ei kohaldata lõikes 3 ja III lisas kehtestatud piirmäärasid. Need kehtestatakse siiski nii, et tagada fondidest toetuse saamine maksimumsumma ulatuses ning rakenduskava tasandil kehtestatud igast fondist saadava toetuse maksimummäär.

5. Rakenduskavade puhul, mida kaasrahastatakse ühiselt

a) ERFist ja Ühtekuuluvusfondist või

b) lisaeraldiste kaudu ERFist ja/või Ühtekuuluvusfondist II lisas sätestatud äärepoolseimatele piirkondadele,

määratakse otsuses, millega võetakse vastu rakenduskava, kindlaks toetuse maksimummäär ja maksimumsumma eraldi iga fondi ja iga eraldise jaoks.

6. Komisjoni otsuses, millega rakenduskava vastu võetakse, määratakse igale rakenduskavale ja iga prioriteetse suuna puhul kindlaks fondi osaluse maksimummäär ja maksimumsumma. Otsuses tuleb eraldi ära märkida sellised eraldised, mis antakse üleminekutoetust saavatele piirkondadele.

Artikkel 54

Muud sätted

1. Fondide toetus iga prioriteetse suuna puhul on vähemalt 20 % avaliku sektori abikõlblikest kuludest.

2. Komisjoni algatusel või komisjoni poolt rakendatavaid tehnilise abi meetmeid võib rahastada 100 % ulatuses.

3. Artikli 56 lõikes 1 osutatud abikõlblikkusperioodil

a) võib üht prioriteetset suunda korraga toetada vaid ühest fondist ja ühe eesmärgi raames;

b) võib üht toimingut korraga toetada fondist ainult ühe rakenduskava raames;

c) ei tohi toimingule anda fondist toetust, mis on suurem eraldatud avaliku sektori kogukuludest.

▼B

4. Rakenduskavade alusel ettevõtjate toetuseks asutamislepingu artikli 87 tähenduses riigiabi andmise puhul tuleb järgida riikliku toetuse ülemmäärasid.

5. Fondidest kaasrahastatud kulud ei saa toetust ühenduse teistest rahastamisvahenditest.

II PEATÜKK

Kasumit teenivad projektid

Artikkel 55

Tulusad projektid

1. Käesolevas määruses tähendab tulus projekt mis tahes toimingut, mis hõlmab investeeringut infrastruktuuri, mille kasutamise eest tasuvad vahetult kasutajad, või mis tahes toimingut, mis hõlmab maa või hoonete müüki või rentimist või mis tahes muude tasuliste teenuste pakkumist.

2. Tulusate projektide abikõlblikud kulud ei tohi olla suuremad investeerimiskulude jooksvast väärtusest, kui neist lahutada investeeringu puhastulu jooksev väärtus konkreetse võrdlusperioodi jooksul järgmiste investeeringute puhul:

a) infrastruktuuriinvesteeringud või

b) muud projektid, kus tulusid on võimalik eelnevalt objektiivselt hinnata.

Kui kõik investeerimiskulud ei ole kaasrahastamiseks abikõlblikud, eraldatakse puhastulu võrdeliselt investeerimiskulude abikõlblikele ja abikõlbmatutele osadele.

Arvestamisel võtab korraldusasutus arvesse kõnealusele investeeringuliigile sobivat võrdlusperioodi, projekti liiki, kõnealuse investeeringuliigi puhul tavaliselt eeldatavat kulutasuvust ja põhimõtet, et saastaja maksab, ning vajaduse korral asjaomase liikmesriigi suhtelise jõukusega seotud õigluse kaalutlusi.

▼M4

3. Kui tulusid ei ole võimalik eelnevalt objektiivselt hinnata, tuleb puhastulu, mis on saadud viie aasta jooksul pärast toimingu lõpetamist, maha arvata komisjonile deklareeritud kuludest.

4. Kui tehakse kindlaks, et toimingult on teenitud puhastulu, mida ei ole lõigete 2 ja 3 kohaselt arvesse võetud, arvab sertifitseerimisasutus selle puhastulu maha hiljemalt artikli 89 lõike 1 punktis a osutatud rakenduskava dokumentide edastamise ajal. Lõppmaksetaotlust korrigeeritakse vastavalt.

▼M2

5. Käesoleva artikli lõikeid 1–4 kohaldatakse ainult nende toimingute suhtes, mida kaasrahastatakse Euroopa Regionaalarengu Fondist või Ühtekuuluvusfondist ning mille kogukulu on suurem kui miljon eurot.

▼B

6. Käesolevat artiklit ei kohaldata projektidele, mille suhtes kehtivad asutamislepingu artiklis 87 sätestatud riigiabi eeskirjad.

▼B

III PEATÜKK

Kulude abikõlblikkus

Artikkel 56

Kulude abikõlblikkus

1. Kulud, sealhulgas suurprojektide kulud, on fondidelt toetuse saamiseks kõlblikud, kui kulude eest on tegelikult makstud alates kuupäevast, mis jääb ajavahemikku komisjonile rakenduskavade esitamise kuupäevast või 1. jaanuarist 2007 (olenevalt sellest, kumb on varasem) kuni 31. detsembrini 2015. Toimingud ei tohi olla lõpule viidud enne abikõlblikkuse alguskuupäeva.

▼M3

2. Erandina lõikest 1 võib mitterahalist toetust, amortisatsioonikulusid ja üldkulusid käsitada toetusesaajate poolt toimingute rakendamisel tehtud kulutustena käesoleva lõike kolmandas lõigus sätestatud tingimustel.

Erandina lõikest 1 võib mitterahalist toetust seoses artikli 78 lõike 6 esimeses lõigus määratletud finantskorraldusvahenditega käsitada fondide või haldusfondide loomise või neisse maksete tegemise kuludena käesoleva lõike kolmandas lõigus sätestatud tingimustel.

Esimeses ja teises lõigus nimetatud kulud peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) lõike 4 alusel sätestatud abikõlblikkuse eeskirjad näevad ette selliste kulude abikõlblikkuse;

b) kulude summa on nõuetekohaselt põhjendatud tõendavate dokumentidega, millel on arvetega samaväärne tõendusjõud, ilma et see piiraks erimäärustes ette nähtud sätete kohaldamist;

c) mitterahaliste toetuste puhul ei ületa fondidepoolne kaasrahastamine abikõlblikke kogukulusid, millest on maha arvatud selliste toetuste väärtus.

▼B

3. Kuludele saab fondide toetust määrata ainult juhul, kui need on tekkinud asjaomase rakenduskava korraldusasutuse otsusel või selle vastutusel ellu viidud toimingute tulemusena, ning kooskõlas järelevalvekomitee kehtestatud kriteeriumidega.

▼M4

Kui komisjoni määruse (EÜ) nr 1828/2006 ([1]) II lisa A osa tabeli 1 kohane uus kulukategooria on lisatud käesoleva määruse artiklis 33 osutatud rakenduskava läbivaatamise ajal, on selle kategooria alla kuuluvad kulud abikõlblikud alates komisjonile rakenduskava läbivaatamise taotluse esitamise kuupäevast.

▼B

4. Kulude abikõlblikkuseeskirjad määratakse riigi tasandil, välja arvatud igat fondi käsitlevas konkreetses määruses sätestatud erandite korral. Need hõlmavad kõiki rakenduskavade raames deklareeritud kulusid.

5. Käesolev artikkel ei piira artiklis 45 osutatud kulutusi.

([1]) Komisjoni 8. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1828/2006, milles sätestatakse rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi (ELT L 371, 27.12.2006, lk 1).

▼B

IV PEATÜKK

Toimingute kestvus

Artikkel 57

Toimingute kestvus

▼M4

1. Liikmesriik või korraldusasutus tagab toimingule, mis seisneb infrastruktuuri investeerimises või tootlikus investeerimises, fondide toetuse säilitamise ainult siis, kui viie aasta jooksul alates toimingu lõpetamisest ei tehta kõnealuse toimingu suhtes märkimisväärseid muudatusi, mis tulenevad kas infrastruktuuri omandisuhetes toimunud muutustest või tootmistegevuse lõpetamisest ja mis mõjutavad toimingu olemust või rakendamistingimusi või annavad mõnele ettevõtjale või avalik-õiguslikule asutusele põhjendamatuid eeliseid.

ESFi abi raamesse kuuluvaid meetmeid käsitatakse nii, nagu nad ei oleks toetust säilitanud, ainult siis, kui nende suhtes kohaldatakse investeeringute säilitamise kohustust Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 tähenduses riigiabile kohaldatavate eeskirjade alusel ja kui nende puhul toimuvad märkimisväärsed muudatused, mis tulenevad tootmistegevuse lõpetamisest neis eeskirjades kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul.

Liikmesriigid võivad lühendada esimeses lõigus sätestatud tähtaega kolme aastani juhtumite korral, mis puudutavad väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate poolt investeeringute säilitamist.

▼B

2. Liikmesriik ja korraldusasutus teatavad artiklis 67 osutatud iga-aastases rakendusaruandes komisjonile igast lõikes 1 osutatud muudatusest. Komisjon teavitab teisi liikmesriike.

3. Alusetult makstud summad nõutakse tagasi vastavalt artiklitele 98 kuni 102.

4. Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et ettevõtjatelt, kellelt nõutakse või on nõutud tagasi toetust vastavalt lõikele 3 tootmistegevuse ümberpaigutamise eest liikmesriigi sees või teise liikmesriiki, ei maksta toetusi fondidest.

▼M4

5. Lõikeid 1–4 ei kohaldata toimingute suhtes, mille puhul toimub märkimisväärne muutus tootmistegevuse lõpetamise tõttu pankroti tagajärjel, mis ei ole seotud pettusega.

▼B

VI JAOTIS

JUHTIMINE, SEIRE JA KONTROLL

I PEATÜKK

Juhtimis- ja kontrollisüsteemid

Artikkel 58

Juhtimis- ja kontrollisüsteemide üldpõhimõtted

Liikmesriikide kehtestatud juhtimis- ja kontrollisüsteemide rakenduskavades nähakse ette järgmine:

a) juhtimis- ja kontrolliorganite ülesannete määratlus ja nende ülesannete organisisene jaotus;

▼B

b) vastavus selliste organite omavaheliste ja organisiseste ülesannete lahususe põhimõttele;

c) rakenduskava kohaselt deklareeritud kulutuste õigsuse ja korrapärasuse tagamise kord;

d) usaldusväärsed raamatupidamis-, seire- ja finantsaruandlussüsteemid elektroonilisel kujul;

e) aruandlus- ja seiresüsteem juhul, kui vastutav organ usaldab ülesannete täitmise mõnele teisele organile;

f) süsteemide toimimise auditeerimise kord;

g) süsteemid ja kord piisava kontrolljälje tagamiseks;

h) eeskirjade eiramise ja põhjendamatult makstud summade tagasinõudmise aruandlus- ja seiremenetlus.

Artikkel 59

Ametiasutuste määramine

1. Iga rakenduskava jaoks määravad liikmesriigid järgmised ametiasutused:

a) korraldusasutus: rakenduskava juhtimiseks liikmesriigi poolt määratud riiklik, piirkondlik või kohalik avalik-õiguslik asutus või avalik-õiguslik või eraõiguslik organ;

b) sertifitseerimisasutus: liikmesriigi määratud riiklik, piirkondlik või kohalik avalik-õiguslik asutus või organ, kes tõendab kuludeklaratsioone ja maksetaotlusi enne nende komisjonile saatmist;

c) auditeerimisasutus: oma ülesannetes korraldusasutusest ja sertifitseerimisasutusest sõltumatu riiklik, piirkondlik või kohalik avalik-õiguslik asutus või organ, kelle liikmesriik määrab iga rakenduskava jaoks ja kes vastutab juhtimis- ja kontrollisüsteemi tõhusa toimimise kontrollimise eest.

Sama ametiasutuse võib määrata rohkem kui ühe rakenduskava jaoks.

2. Liikmesriik võib määrata ühe või mitu vahendusasutust korraldus- või sertifitseerimisasutuse mõnede või kõikide ülesannete täitmiseks selle ametiasutuse vastutusel.

3. Liikmesriik kehtestab eeskirjad, mis reguleerivad tema suhteid lõikes 1 osutatud ametiasutustega ning nende suhteid komisjoniga.

Ilma et see piiraks käesoleva määruse kohaldamist, sätestab liikmesriik lõikes 1 osutatud ametiasutuste omavahelised suhted; need asutused täidavad oma ülesandeid täielikus kooskõlas asjaomase liikmesriigi institutsioonilise, õigus- ja finantssüsteemiga.

4. Artikli 58 punkti b kohaselt võivad mõned või kõik lõikes 1 osutatud ametiasutused olla ühe ja sama organi osad.

▼B

5. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavadele on määruses (EÜ) nr 1080/2006 sätestatud konkreetsed juhtimise ja kontrolli eeskirjad.

6. Komisjon võtab vastu artiklite 60, 61 ja 62 rakenduseeskirjad vastavalt artikli 103 lõikes 3 osutatud korrale.

Artikkel 60

Korraldusasutuse ülesanded

Korraldusasutuse ülesanne on juhtida ja ellu viia rakenduskava vastavalt usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttele, eelkõige selleks, et

a) tagada rahastamiseks valitud toimingute vastavus asjaomase rakenduskava suhtes kohaldatavatele nõuetele ja kohaldatavate ühenduse ja riigisiseste eeskirjade järgimine kogu rakendamisperioodi jooksul;

b) kontrollida kaasrahastatud toodete tarnimist ja teenuste osutamist ning toetusesaajate deklareeritud toimingutega seotud kulude vastavust tegelikult kantud kuludele ning ühenduse ja riigisiseste eeskirjade järgimist; üksikute toimingute kohapealset kontrolli võib läbi viia valimi põhjal vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mille komisjon võtab vastu artikli 103 lõikes 3 osutatud korras;

c) tagada raamatupidamisdokumentatsiooni registreerimis- ja säilitamissüsteemi olemasolu elektroonilisel kujul asjaomase rakenduskava iga toimingu jaoks ning finantsjuhtimiseks, seireks, kontrollimiseks, auditeerimiseks ja hindamiseks vajalike rakendamist käsitlevate andmete kogumine;

d) tagada, et toetusesaajad ja toimingute rakendamises osalevad muud organid kasutaksid eraldi raamatupidamissüsteemi või vastavaid raamatupidamiskoode kõigi toimingutega seotud tehingute kohta, ilma et see piiraks riiklike raamatupidamiseeskirjade kohaldamist;

e) tagada, et artikli 48 lõikes 3 osutatud rakenduskavade hindamised viiakse läbi vastavalt artiklile 47;

f) kehtestada kord, mis tagab piisava kontrolljälje tagamiseks nõutavate kõikide kulusid ja auditeid käsitlevate dokumentide säilitamise kooskõlas artiklis 90 sätestatud nõuetega;

g) tagada, et sertifitseerimisasutus saab kogu sertifitseerimiseks vajaliku teabe kuludega seotud korra ja kontrollimiste kohta;

h) juhendada seirekomisjoni tööd ja esitada talle dokumendid, mida nõutakse rakenduskava elluviimise kvaliteedi seireks asjaomase rakenduskava konkreetseid eesmärke silmas pidades;

i) koostada ja esitada komisjonile rakendamise aasta- ja lõpparuanded pärast seirekomisjoni heakskiidu saamist;

▼B

j) tagada artiklis 69 sätestatud teavitamis- ja avalikustamisnõuete täitmine;

k) esitada komisjonile andmed, mis võimaldavad tal suurprojekte hinnata.

Artikkel 61

Sertifitseerimisasutuse ülesanded

Rakenduskava sertifitseerimisasutuse ülesanded on eelkõige järgmised:

a) koostada ja esitada komisjonile tõendatud kuluaruanded ja maksetaotlused;

b) tõendada, et

i) kuluaruanne on õige ning koostatud kontrollitavatest tõendavatest dokumentidest ja usaldusväärsetest raamatupidamissüsteemidest lähtudes;

ii) deklareeritud kulud vastavad kohaldatavatele ühenduse ja riigisisestele eeskirjadele ning on tehtud seoses rahastamiseks valitud toimingutega kooskõlas asjaomase rakenduskava suhtes kohaldatavate nõuetega ning ühenduse ja riiklike eeskirjadega;

c) tagada sertifitseerimise eesmärgil piisava teabe saamine korraldusasutuselt kuluaruandes märgitud kulusid käsitleva korra ja kontrollide kohta;

d) võtta sertifitseerimise eesmärgil arvesse kõik auditeerimisasutuse poolt või vastutusel läbi viidud auditite tulemused;

e) säilitada komisjonile deklareeritud kulude raamatupidamisdokumendid elektroonilisel kujul;

f) pidada arvestust tagasinõudmisele kuuluvate summade ja pärast toimingule antava toetuse täielikku või osalist tühistamist tagasi võetud summade kohta. Tagasinõutud summad makstakse Euroopa Liidu eelarvesse enne rakenduskava lõpetamist, arvates need järgmisest kuluaruandest maha.

Artikkel 62

Auditeerimisasutuse ülesanded

1. Rakenduskava auditeerimisasutuse ülesanded on eelkõige järgmised:

a) tagada auditite läbiviimine, et kontrollida rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemi toimimise tõhusust;

b) tagada, et auditeerimine deklareeritud kulude tõendamiseks tehakse asjakohase toiminguvalimi alusel;

c) esitada komisjonile üheksa kuu jooksul alates rakenduskava heakskiidu saamisest punktides a ja b nimetatud auditeid läbi viivaid organeid hõlmav auditeerimisstrateegia, kasutatav meetod, valimi määramise meetodid toimingute auditeerimiseks ja auditeerimise esialgne kava, et kindlustada peamiste organite auditeerimine ja auditite ühtlane jaotus kogu programmiperioodi vältel;

▼B

kui ühist korda kohaldatakse mitme rakenduskava suhtes, võib esitada ühtse auditi strateegia;

d) aastatel 2008–2015 iga aasta 31. detsembriks

i) esitada komisjonile iga-aastane kontrolliaruanne, milles esitatakse asjaomase aasta 30. juunil lõppeva 12kuulise perioodi jooksul vastavalt rakenduskava auditistrateegiale läbi viidud auditite tulemused, ning anda aru juhtimis- ja kontrollsüsteemis avastatud puudustest. Esimene aruanne, mis käsitleb ajavahemikku 1. jaanuarist 2007 kuni 30. juunini 2008, esitatakse komisjonile 31. detsembriks 2008. Andmed pärast 1. juulit 2015 läbi viidud auditite kohta lisatakse lõplikkusse kontrolliaruandesse lisaks punktis e osutatud lõpetamise deklaratsioonile;

ii) esitada auditeerimisasutuse vastutusel tehtud kontrollide ja auditite alusel arvamus selle kohta, kas juhtimis- ja kontrollisüsteem toimib tõhusalt, et see annaks piisavalt kinnitust, et komisjonile esitatud kuluaruanded on õiged ja sellest tulenevalt kinnitab piisavalt, et nende aluseks olnud tehingud on seaduslikud ja korrektsed;

iii) kui see on artikli 88 kohaselt kohaldatav, esitada osalise lõpetamise deklaratsioon, milles hinnatakse tehtud kulutuste seaduslikkust ja korrektsust;

kui mitme rakenduskava suhtes kohaldatakse ühtset süsteemi, võib punktis i osutatud andmed esitada ühises aruandes ning punktide ii ja iii kohaselt esitatav arvamus ja deklaratsioon võivad hõlmata kõiki asjakohaseid rakenduskavasid;

e) esitada komisjonile hiljemalt 31. märtsiks 2017 lõpetamise deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmaksetaotluse õigsusele ja lõplikus kuluaruandes käsitletavate tehingute seaduslikkusele ja korrektsusele, ning millele on lisatud lõplik kontrolliaruanne.

2. Auditeerimisasutus tagab, et auditeerimisel võetakse arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.

3. Kui lõike 1 punktides a ja b osutatud auditeid ja kontrolli viib läbi mõni muu organ kui auditeerimisasutus, peab auditeerimisasutus tagama, et need organid oleksid oma tegevuses piisavalt sõltumatud.

4. Komisjon esitab oma märkused lõike 1 punkti c kohaselt esitatud auditeerimisstrateegia kohta hiljemalt kolme kuu jooksul pärast selle kättesaamist. Kui nimetatud aja jooksul märkusi ei esitata, loetakse auditeerimisstrateegia vastuvõetuks.

II PEATÜKK

Seire

Artikkel 63

Seirekomisjon

1. Liikmesriik asutab kokkuleppel korraldusasutusega iga rakenduskava jaoks seirekomisjoni kolme kuu jooksul alates päevast, mil liikmesriigile teatati rakenduskava heaks kiitvast otsusest. Mitme rakenduskava kohta võib asutada ühe seirekomisjoni.

▼B

2. Iga seirekomisjon koostab oma töökorra asjaomase liikmesriigi institutsioonilises, õiguslikus ja finantsraamistikus ning võtab selle vastu kokkuleppel korraldusasutusega, et oma ülesandeid käesoleva määruse kohaselt täita.

Artikkel 64

Koosseis

1. Seirekomisjoni eesistujaks on liikmesriigi või korraldusasutuse esindaja.

Seirekomisjoni koosseisu otsustab liikmesriik kokkuleppel korraldusasutusega.

2. Komisjoni esindaja võtab omal algatusel või seirekomisjoni taotluse korral osa seirekomisjoni tööst nõuandva pädevusega. Euroopa Investeerimispanga ja Euroopa Investeerimisfondi esindaja võib nõuandva pädevusega osaleda nende rakenduskavade puhul, mida Euroopa Investeerimispank või Euroopa Investeerimisfond toetab.

Artikkel 65

Ülesanded

Seirekomisjon veendub rakenduskava elluviimise tulemuslikkuses ja kvaliteedis vastavalt järgmistele sätetele:

a) vaatab kuue kuu jooksul pärast rakenduskava heakskiitmist läbi rahastatavate toimingute valiku kriteeriumid ja kiidab need heaks ning kiidab ülevaadatud kriteeriumid heaks vastavalt programmitöö vajadustele;

b) hindab regulaarselt rakenduskava konkreetsete eesmärkide saavutamiseks tehtud edusamme korraldusasutuse esitatud dokumentide põhjal;

c) vaatab läbi rakendamistulemused, eelkõige iga prioriteetse suuna jaoks kavandatud eesmärkide saavutamise ja artikli 48 lõikes 3 nimetatud hindamised;

d) vaatab läbi ja kiidab heaks artiklis 67 osutatud rakendamise aasta- ja lõpparuanded;

e) seirekomisjoni teavitatakse iga-aastasest kontrolliaruandest või selle osast, milles osutatakse asjaomasele rakenduskavale, ning asjakohastest märkustest, mida komisjon võib teha pärast aruande läbivaatamist või mis on seotud aruande nimetatud osaga;

f) võib teha korraldusasutusele ettepanekuid rakenduskava läbivaatamiseks või kontrollimiseks, kui see teeb võimalikuks artiklis 3 nimetatud fondide eesmärkide saavutamise või võib parandada rakenduskava juhtimist, sealhulgas finantsjuhtimist;

g) vaatab läbi ettepanekud muuta fondide osalust käsitleva komisjoni otsuse sisu ja kiidab need heaks.

▼B

Artikkel 66

Seire kord

1. Korraldusasutus ja seirekomisjon tagavad rakenduskava elluviimise kvaliteedi.

2. Korraldusasutus ja seirekomisjon teostavad järelevalvet finantsnäitajate ning rakenduskavas määratletud ja artikli 37 lõike 1 punktis c osutatud näitajate alusel.

Kui abi laad seda võimaldab, jagatakse statistilised andmed abi saava ettevõtja soo ja ettevõtte suuruse järgi.

3. Teabevahetus komisjoni ja liikmesriikide vahel toimub elektrooniliselt artikli 103 lõikes 3 osutatud korra kohaselt vastavalt komisjoni poolt vastu võetud käesoleva määruse rakenduseeskirjadele.

Artikkel 67

Rakendamise aasta- ja lõpparuanne

1. Korraldusasutus saadab komisjonile esimest korda 2008. aastal ja seejärel iga aasta 30. juuniks aastaaruande ning 31. märtsiks 2017. aastal lõpparuande rakenduskava elluviimise kohta.

2. Lõikes 1 nimetatud aruanded sisaldavad rakenduskava elluviimisest selge ülevaate saamiseks järgmist teavet:

a) kui see osutub võimalikuks, rakenduskava ja prioriteetide elluviimise edukus nende konkreetseid kontrollitavaid eesmärke silmas pidades, kasutades artikli 37 lõike 1 punktis c osutatud näitajaid prioriteetse suuna tasandil;

▼M4

b) artikli 66 lõikes 2 osutatud finantsnäitajate kvantifitseerimine, väljendades rakenduskava kumulatiivset rahastamist ja esitades üksikasjalikult iga prioriteetse suuna kohta järgmised andmed:

i) toetusesaajate tõendatud abikõlblike kulude kogusumma ja vastav avaliku sektori toetus;

ii) toetusesaajate tõendatud abikõlblike kulude kogusumma ja kava rahastamise kogusumma (sealhulgas liidu ja liikmesriigi poolne rahastamine) suhtarv.

Vajaduse korral esitatakse üleminekutoetust saavate piirkondade rahastamisandmed iga rakenduskava kohta eraldi;

▼B

c) vastavalt komisjoni poolt artikli 103 lõikes 3 osutatud korras vastu võetud rakendamiseeskirjadele toetuste eraldamise soovituslik jaotus kategooriate kaupa, üksnes teavitamise eesmärgil;

▼B

d) korraldusasutuse või seirekomisjoni võetud meetmed rakendamise kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks, eelkõige

i) seire- ja hindamismeetmed, sealhulgas andmete kogumise kord;

ii) kokkuvõte rakenduskava elluviimisel tekkinud olulistest probleemidest ja võetud meetmetest, sealhulgas vajaduse korral vastus artikli 68 lõike 2 kohaselt tehtud märkustele;

iii) tehnilise abi kasutamine;

e) rakenduskavast teavitamiseks ja selle avalikustamiseks võetud meetmed;

f) teave rakendamiskava elluviimisel tekkinud olulistest probleemidest seoses ühenduse õiguse järgimisega ning probleemide lahendamiseks võetud meetmed;

g) vajaduse korral suurprojektide kulgemine ja rahastamine;

h) korraldusasutusele või mõnele muule avalik-õiguslikule asutusele rakenduskava elluviimise jooksul pärast artikli 98 lõikes 2 osutatud tühistamist antud abi kasutamine;

i) juhud, kui on tuvastatud olulised muudatused artikli 57 alusel;

▼M5

j) artiklis 44 määratletud finantskorraldusvahendite rahastamisel ja rakendamisel tehtud edusammud, täpsemalt:

i) finantskorraldusvahendi kirjeldus ja rakenduskord;

ii) üksused, mis rakendavad finantskorraldusvahendeid, kaasa arvatud need, mis tegutsevad haldusfondide kaudu;

iii) struktuurifondide toetuse summad ja riikliku kaasrahastamise korras finantskorraldusvahendisse tehtud maksed;

iv) struktuurifondide toetuse summad ja riikliku kaasrahastamise korras finantskorraldusvahendi poolt makstud summad.

▼B

Komisjonile edastatavate andmete hulk on proportsionaalne asjaomase rakenduskava kulude kogumahuga. Vajaduse korral võib sellise teabe esitada kokkuvõtlikult.

Punktides d, g, h ja i osutatud teavet ei esitata, kui pärast eelmist aruannet ei ole tehtud olulisi muudatusi.

3. Lõikes 1 osutatud aruanded loetakse vastuvõetavateks, kui need sisaldavad kõiki lõikes 2 loetletud asjakohaseid andmeid. Komisjon teatab liikmesriigile aastaaruande vastuvõetavusest kümne tööpäeva jooksul alates selle kättesaamise kuupäevast.

▼B

4. Komisjon teatab liikmesriigile oma arvamusest korraldusasutuse esitatud vastuvõetava rakendamist käsitleva aastaaruande sisu kohta kahe kuu jooksul alates selle kättesaamise kuupäevast. Rakenduskava lõpparuande puhul on tähtaeg maksimaalselt viis kuud alates vastuvõetava aruande kättesaamisest. Kui komisjon ei vasta ettenähtud tähtaja jooksul, loetakse aruanne vastuvõetuks.

▼M5

5. Iga aasta 1. oktoobriks esitab komisjon kokkuvõtte finantskorraldusvahendite rahastamisel ja rakendamisel tehtud edusamme käsitlevatest andmetest, mis korraldusasutused on kooskõlas artikli 67 lõike 2 punktiga j esitanud.

▼B

Artikkel 68

Kavade iga-aastane läbivaatamine

1. Komisjon ja korraldusasutus vaatavad rakendamise tõhustamise eesmärgil igal aastal pärast artiklis 67 nimetatud rakendamise aastaaruande esitamist läbi rakenduskava elluviimisel tehtud edusammud, eelmisel aastal saavutatud peamised tulemused, raha kasutamise ja muud tegurid.

Samuti võidakse läbi vaadata mis tahes juhtimis- ja kontrollsüsteemi aspekt, mida artikli 62 lõike 1 punktides d ja i osutatud viimases iga-aastases kontrollaruandes nimetatakse.

2. Pärast lõikes 1 osutatud läbivaatamist võib komisjon teha märkusi liikmesriigile ja korraldusasutusele, kes teatab sellest seirekomisjonile. Liikmesriik teatab komisjonile nende märkuste suhtes võetud meetmetest.

3. Kui programmiperioodil 2000–2006 antud abi järelhindamise tulemused on vajaduse korral kättesaadavad, võib üldtulemused läbi vaadata järgmisel aastal.

III PEATÜKK

Teavitamine ja avalikustamine

Artikkel 69

Teavitamine ja avalikustamine

1. Liikmesriik ja rakenduskava korraldusasutus annavad teavet toimingute ja kaasrahastatavate rakenduskavade kohta ning avalikustavad need. Teave suunatakse Euroopa Liidu kodanikele ja toetusesaajatele eesmärgiga esile tuua ühenduse roll ja tagada fondide toetuste läbipaistvus.

Komisjon võtab käesoleva artikli rakendamise eeskirjad vastu artikli 103 lõikes 3 osutatud korras.

2. Rakenduskava korraldusasutuse ülesanne on avalikustamine kooskõlas käesoleva määruse rakenduseeskirjadega, mille komisjon on vastu võtnud artikli 103 lõikes 3 osutatud korras.

▼B

IV PEATÜKK

Liikmesriikide ja komisjoni kohustused

1. jagu

Liikmesriikide kohustused

Artikkel 70

Juhtimine ja kontroll

1. Liikmesriigid vastutavad rakenduskavade juhtimise ja kontrolli eest eelkõige järgmiste meetmete abil:

a) selle tagamine, et rakenduskavade juhtimis- ja kontrollsüsteemid on kehtestatud vastavalt artiklitele 58 kuni 62 ning need toimivad tõhusalt;

b) eeskirjade eiramiste vältimine, avastamine ja kõrvaldamine ning põhjendamatult makstud summade tagasinõudmine võimaluse korral koos viivisega hilinenud maksetelt. Nad teatavad nendest ning haldus- ja kohtumenetluste kulgemisest komisjonile.

2. Kui toetusesaajale põhjendamatult tehtud makseid ei ole võimalik tagasi saada, vastutab liikmesriik kaotatud summade Euroopa Liidu üldeelarvesse tagasi maksmise eest, kui on kindlaks tehtud, et kahju on tekkinud temapoolse vea või hooletuse tagajärjel.

3. Komisjon võtab lõigete 1 ja 2 rakenduseeskirjad vastu artikli 103 lõikes 3 osutatud korras.

Artikkel 71

Juhtimis- ja kontrollisüsteemide loomine

1. Liikmesriigid esitavad enne esimese vahemakse taotluse esitamist või hiljemalt kaheteistkümne kuu jooksul alates iga rakenduskava heakskiitmisest komisjonile süsteemide kirjelduse, mis hõlmab eelkõige järgmiste asutuste korraldust ja menetlusi:

a) korraldus- ja sertifitseerimisasutused ja vahendusasutused;

b) auditeerimisasutus ja muud organid, kes tema vastutusel auditeid läbi viivad.

2. Lõikes 1 osutatud kirjeldusele lisatakse aruanne, milles esitatakse kõnealuste süsteemide loomise hindamistulemused ja arvamus artiklite 58 kuni 62 nõuete järgimise kohta. Juhul kui arvamus sisaldab reservatsioone, tuuakse aruandes välja puuduste raskusaste, ning juhul, kui puudused ei hõlma kogu rakenduskava, tuuakse välja asjaomane prioriteetne suund või prioriteetsed suunad. Liikmesriik teatab komisjonile võetavad parandusmeetmed ja nende rakendamise ajakava ning seejärel esitab kinnituse meetmete rakendamise ja vastavate reservatsioonide tühistamise kohta.

▼B

Esimeses lõigus osutatud aruanne loetakse vastuvõetuks ja esimene vahemakse tehakse järgmistel asjaoludel:

a) kahe kuu jooksul alates aruande saamise kuupäevast, kui esimeses lõigus osutatud arvamuse suhtes ei ole reservatsioone ja kui komisjon ei ole esitanud oma tähelepanekuid;

b) kui arvamuse suhtes on reservatsioone, siis komisjonile kinnituse esitamisel, et süsteemide põhielementide suhtes võetud parandusmeetmed on ellu viidud, vastavad reservatsioonid tühistatud, ning kui komisjon ei ole kahe kuu jooksul alates kinnituse saamise kuupäevast esitanud oma tähelepanekuid.

Kui reservatsioonid puudutavad ainult üht prioriteetset suunda, tehakse esimene vahemakse rakenduskava teistele prioriteetsetele suundadele, mille suhtes ei ole reservatsiooni.

3. Aruande ja lõikes 2 osutatud arvamuse koostab auditeerimisasutus või oma tegevuses korraldus- ja sertifitseerimisasutustest sõltumatu avalik-õiguslik või eraõiguslik organ, kes võtab oma ülesannete sooritamisel arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.

4. Kui ühist süsteemi kohaldatakse mitme erineva rakenduskava suhtes, võib ühise süsteemi kirjelduse vastavalt lõikele 1 esitada koos ühe aruande ja arvamusega lõike 2 kohaselt.

5. Lõigete 1 kuni 4 rakenduseeskirjad võtab komisjon vastu artikli 103 lõikes 3 osutatud korras.

2. jagu

Komisjoni kohustused

Artikkel 72

Komisjoni kohustused

1. Komisjon veendub artiklis 71 sätestatud menetluse kohaselt, et liikmesriigid on loonud artiklitele 58 kuni 62 vastavad juhtimis- ja kontrollsüsteemid, ning iga-aastaste kontrolliaruannete ja auditeerimisasutuste iga-aastaste arvamuste ja oma auditite põhjal, et süsteemid toimivad tõhusalt kogu rakenduskava rakendamise vältel.

2. Ilma et see piiraks liikmesriikide korraldatud auditeid, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad korraldada vähemalt kümme tööpäeva ette teatades, välja arvatud kiiretel juhtudel, kohapealseid auditeid, sealhulgas auditeid rakenduskavas sisalduvate toimingute kohta, et kontrollida juhtimis- ja kontrollisüsteemide tõhusat toimimist. Sellistes auditites võivad osaleda ka liikmesriigi ametnikud või volitatud esindajad. Käesoleva määruse rakenduseeskirjad, mis käsitlevad auditite jooksul kogutud andmete kasutamist, võtab komisjon vastu artikli 103 lõikes 3 osutatud korras.

Komisjoni ametnikel või komisjoni volitatud esindajatel, kellel on nõuetekohased volitused kohapealsete auditite läbiviimiseks, on juurdepääs arveraamatutele ja kõigile teistele dokumentidele, kaasa arvatud elektroonilisel andmekandjal koostatud või säilitatud dokumentidele ja metaandmetele, mis on seotud fondist rahastatud kuludega.

▼B

Eespool nimetatud auditeerimisvolitused ei mõjuta riigisiseste normide kohaldamist, mille kohaselt peavad teatavate toimingutega tegelema liikmesriigi õiguse alusel selleks spetsiaalselt määratud ametnikud. Komisjoni volitatud esindajad ei osale muu hulgas koduvisiitides ega isikute ametlikus küsitlemises asjaomase liikmesriigi õiguse raames. Siiski on neil juurdepääs sellisel viisil saadud teabele.

3. Komisjon võib asjaomaselt liikmesriigilt nõuda kohapealset auditit, et kontrollida süsteemide nõuetekohast toimimist või tehingu või tehingute nõuetekohasust. Sellistes auditites võivad osaleda ka komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad.

Artikkel 73

Koostöö liikmesriikide auditeerimisasutustega

1. Komisjon teeb oma vastavate auditikavade ja auditeerimismeetodite kooskõlastamiseks koostööd rakenduskavade auditeerimisasutustega ning vahetab viivitamata juhtimis- ja kontrollisüsteemide auditite tulemusi, et kasutada võimalikult hästi ära ressursse ja vältida põhjendamatut topelttööd.

Et hõlbustada sellist koostööd juhul, kui liikmesriik määrab mitu auditeerimisasutust, võib liikmesriik määrata koordineerimisasutuse.

Komisjon ja auditeerimisasutused ning koordineerimisasutus, kui selline asutus on määratud, kohtuvad korrapäraselt, vähemalt kord aastas, kui pole kokku lepitud teisiti, et kontrollida koos artikli 62 kohaselt esitatud iga-aastast kontrolliaruannet ja arvamust ning vahetada arvamusi muudes rakenduskavade juhtimise ja kontrollimise parandamisega seotud küsimustes.

2. Oma auditistrateegia määratlemisel valib komisjon välja need rakenduskavad, mille puhul arvamus artikli 71 lõikes 2 sätestatud süsteemile vastavuse kohta on reservatsioonideta või reservatsioonid on pärast parandusmeetmete võtmist tühistatud, mille puhul auditeerimisasutuse auditistrateegia on rahuldav ning mille puhul on komisjoni ja liikmesriigi auditite tulemuste põhjal saadud piisavalt kinnitust selle kohta, et juhtimis- ja kontrollsüsteemid toimivad tõhusalt

3. Nimetatud kavade suhtes võib komisjon järeldada, et ta võib toetuda põhiliselt artikli 62 lõike 1 punkti d alapunktis ii osutatud arvamusele süsteemide tõhusa toimimise kohta ja et ta viib läbi omapoolsed kohapealsed auditid ainult juhul, kui on tõendeid, mis võimaldavad väita, et süsteemis on puudujääke, mis mõjutavad komisjonile kinnitatud kulusid selleks aastaks, mille kohta on esitatud artikli 62 lõike 1 punkti d alapunkti ii kohane arvamus, mis ei sisalda selliste puudujääkide suhtes reservatsiooni.

Kui komisjon sellisele otsusele jõuab, teatab ta sellest asjaomasele liikmesriigile. Kui on tõendeid, mis võimaldavad väita, et süsteemis on puudujääke, võib komisjon nõuda liikmesriigilt auditite läbiviimist vastavalt artikli 72 lõikele 3 või võib ise auditid artikli 72 lõike 2 kohaselt läbi viia.

▼B

3. jagu

Rakenduskavade kontrolli proportsionaalsus

Artikkel 74

Proportsionaalne kontrollikord

1. Rakenduskavade puhul, mille avaliku sektori abikõlblikud kogukulud ei ületa 750 miljonit eurot ja mille ühenduse kaasrahastamise tase ei ületa 40 % avaliku sektori kogukuludest:

a) auditeerimisasutus ei ole kohustatud komisjonile esitama artikli 62 lõike 1 punkti c kohast auditeerimisstrateegiat;

b) kui arvamus artikli 71 lõikes 2 sätestatud süsteemile vastavuse kohta on reservatsioonideta või kui reservatsioonid on pärast parandusmeetmete võtmist tühistatud, võib komisjon teha otsuse, et ta toetub põhiliselt artikli 62 lõike 1 punkti d alapunktis ii osutatud arvamusele süsteemide tõhusa toimimise osas ning et ta viib läbi omapoolsed kohapealsed auditid ainult juhul, kui on tõendeid, mis võimaldavad väita, et süsteemis on puudujääke, mis mõjutavad komisjonile kinnitatud kulusid selleks aastaks, mille kohta on esitatud artikli 62 lõike 1 punkti d alapunkti ii kohane arvamus, mis ei sisalda selliste puudujääkide suhtes reservatsiooni.

Kui komisjon sellisele otsusele jõuab, teatab ta sellest asjaomasele liikmesriigile. Kui on tõendeid, mis võimaldavad väita, et süsteemis on puudujääke, võib komisjon liikmesriigilt nõuda auditite läbiviimist vastavalt artikli 72 lõikele 3 või ta võib ise auditid artikli 72 lõike 2 kohaselt läbi viia.

2. Lõikes 1 osutatud rakenduskavade puhul võib liikmesriik lisaks kasutada võimalust luua oma riigisiseste eeskirjade kohaselt asutusi ja kehtestada menetlusi järgmise täitmiseks:

a) korraldusasutuse ülesanded seoses artikli 60 punkti b kohaselt deklareeritud kaasrahastatud toodete, teenuste ja kulude kontrollimisega;

b) sertifitseerimisasutuse artikli 61 kohased ülesanded ning

c) sertifitseerimisasutuse artikli 62 kohased ülesanded.

Kui liikmesriik kasutab seda võimalust, ei pea ta määrama artikli 59 lõike 1 punktide b ja c kohast sertifitseerimisasutust ja auditeerimisasutust.

Artiklit 71 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Kui komisjon võtab vastu artiklite 60, 61 ja 62 rakendamise eeskirjad, täpsustab ta need sätted, mida ei kohaldata nende rakenduskavade suhtes, mille suhtes asjakohane liikmesriik on kasutanud käesolevas lõikes kehtestatud võimalust.

▼B

VII JAOTIS

FINANTSJUHTIMINE

I PEATÜKK

Finantsjuhtimine

1. jagu

Eelarvelised kulukohustused

Artikkel 75

Eelarvelised kulukohustused

1. Rakenduskavaga seotud ühenduse eelarvelised kulukohustused (edaspidi „eelarvelised kulukohustused”) täidetakse igal aastal iga fondi ja eesmärgi puhul ajavahemikus 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013. Esimene eelarveline kulukohustus täidetakse enne, kui komisjon on võtnud vastu rakenduskava heaks kiitva otsuse. Iga järgmise kohustuse täidab komisjon üldreeglina iga aasta 30. aprilliks artiklis 32 nimetatud fondide toetust käsitleva otsuse põhjal.

2. Kui ühtegi makset ei ole tehtud, võib liikmesriik hiljemalt kuni n aasta 30. septembrini taotleda artiklis 51 osutatud riiklike ettenägematute kulude reserviga seotud rakenduskavade mis tahes kulukohustuste ülekandmist teistele rakenduskavadele. Liikmesriik täpsustab oma taotluses need rakenduskavad, millele kõnealused ülekanded tehakse.

2. jagu

Makseid käsitlevad ühised eeskirjad

Artikkel 76

Makseid käsitlevad ühised eeskirjad

1. Komisjon teeb fondide toetuse osamakseid kooskõlas eelarve assigneeringutega. Iga makse kirjendatakse asjaomase fondi varaseimatele avatud eelarvelistele kulukohustustele.

2. Maksed tehakse eel-, vahe- ja lõppmaksetena. Need tehakse liikmesriigi määratud asutusele.

3. Liikmesriigid saadavad hiljemalt iga aasta 30. aprilliks komisjonile käesoleva eelarveaasta ja järgneva eelarveaasta võimalike maksetaotluste esialgse prognoosi.

4. Kogu komisjoni ja liikmesriikide määratud asutuste ja organite vahelisi finantstehinguid käsitlev teabevahetus toimub elektrooniliselt vastavalt käesoleva määruse rakenduseeskirjadele, mille komisjon on artikli 103 lõikes 3 osutatud korras vastu võtnud. Vääramatu jõu ja eelkõige ühise arvutisüsteemi rikete korral või püsiva ühenduse puudumisel võib liikmesriik kuludeklaratsiooni ja maksetaotluse esitada paberkandjal.

▼M6

Artikkel 77

Vahemaksete ja lõppmakse arvutamise üldeeskirjad

1. Vahemaksete ja lõppmakse arvutamisel kohaldatakse iga prioriteetse suuna kaasrahastamise määra, mis on sätestatud rakenduskava käsitlevas otsuses, abikõlblike kulude suhtes, mida on kõnealuse prioriteetse suunaga seoses nimetatud igas sertifitseerimisasutuse tõendatud kuluaruandes.

2. Erandina artikli 53 lõikest 2, artikli 53 lõike 4 teisest lausest ja III lisas kehtestatud piirmääradest suurendatakse vahemakseid ja lõppmakset summani, mis on kümme protsendipunkti suurem vastava prioriteetse suuna suhtes kohaldatavast kaasrahastamise määrast, kuid ei ületa 100 %, abikõlblike kulude puhul, mida on viimati kinnitatud igas tõendatud kuluaruandes, mis esitatakse ajavahemikul, mil liikmesriik vastab ühele järgmistest tingimustest:

a) liikmesriik saab finantsabi kooskõlas nõukogu 11. mai 2010. aasta määrusega (EL) nr 407/2010 (millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism) ([1]) või teiselt euroala liikmesriigilt enne kõnealuse määruse jõustumist;

b) liikmesriik saab keskmise tähtajaga finantsabi kooskõlas nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 332/2002 (millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem) ([2]);

c) liikmesriik saab finantsabi kooskõlas Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepinguga pärast selle jõustumist.

3. Liikmesriik, kes soovib kasutada lõikes 2 sätestatud erandit, esitab kirjaliku taotluse komisjonile hiljemalt 21. veebruari 2012 või kahe kuu jooksul alates kuupäevast, mil liikmesriik vastab ühele lõikes 2 osutatud tingimusele.

4. Lõike 3 kohases taotluses põhjendab liikmesriik erandi vajadust, esitades järgmise teabe, mille alusel tehakse kindlaks, et:

a) riigi toetuse jaoks ei ole kättesaadavaid vahendeid, tuginedes makromajanduse ja eelarve olukorda kirjeldavatele andmetele;

b) lõikes 2 osutatud maksete suurendamine on vajalik rakenduskavade elluviimise jätkumise tagamiseks;

c) probleem püsib isegi siis, kui kasutatakse III lisas esitatud kaasrahastamise määrade maksimaalseid piirmäärasid;

([1]) ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.
([2]) EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

▼**M6**

d) ta vastab ühele lõike 2 punktides a, b või c osutatud tingimusele, esitades viited nõukogu otsusele või muule õigusaktile, ning liikmesriigile finantsabi kättesaadavaks tegemise konkreetsele kuupäevale.

Komisjon kontrollib, kas esitatud teabe põhjal on lõikes 2 sätestatud erandi andmine põhjendatud. Komisjonil on pärast taotluse saamist 30 päeva aega esitada vastuväiteid esitatud teabe õigsuse suhtes.

Kui komisjon otsustab liikmesriigi taotluse vaidlustada, võtab ta rakendusakti abil vastu otsuse ja esitab oma põhjendused.

Kui komisjon liikmesriigi lõike 3 kohase taotluse suhtes vastuväidet ei esita, loetakse taotlus põhjendatuks.

5. Liikmesriigi taotluses täpsustatakse samuti lõikes 2 sätestatud erandi kavandatavat kasutusviisi ning antakse teavet täiendavate meetmete kohta, mida kavatsetakse võtta selleks, et keskendada rahastamine konkurentsivõimele, majanduskasvule ja tööhõivele, sealhulgas vajaduse korral rakenduskavasid muutes.

6. Lõikes 2 sätestatud erand ei kehti pärast 31. detsembrit 2013 esitatud kuluaruannete puhul.

7. Vahemaksete ja lõppmakse arvutamisel pärast seda, kui liikmesriik ei saa enam lõikes 2 osutatud finantsabi, ei võta komisjon arvesse kõnealuse lõike alusel makstud suuremaid summasid.

Neid summasid võetakse siiski arvesse artikli 79 lõike 1 kohaldamisel.

8. Lõike 2 kohaldamisest tulenevad suurendatud vahemaksed tehakse võimalikult kiiresti kättesaadavaks korraldusasutusele ja neid kasutatakse üksnes maksete tegemiseks rakenduskavade elluviimise kontekstis.

9. Liikmesriigid esitavad artikli 29 lõike 1 kohase strateegilise aruandluse raames komisjonile asjakohase teabe käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud erandi kasutamise kohta, näidates ära, kuidas suurendatud toetussumma on aidanud kaasa konkurentsivõime, majanduskasvu ja tööhõive loomise edendamisele asjaomastes liikmesriikides. Komisjon võtab seda teavet arvesse artikli 30 lõikes 1 osutatud strateegilise aruande koostamisel.

10. Olenemata lõikest 2, ei ole liidu toetus vahemaksete ja lõppmakse näol suurem kui avaliku sektori toetus ja fondidest saadav maksimaalne toetus iga prioriteetse suuna jaoks vastavalt komisjoni otsusele rakenduskava heakskiitmise kohta.

11. Lõikeid 2–9 ei kohaldata Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavade suhtes.

▼B

Artikkel 78

Kuluaruanne

1. Kuluaruanded peavad kooskõlas artikliga 56 sisaldama iga prioriteetse suuna osas abikõlblike kulude kogusummat, mida toetusesaajad on toiminguid tehes kandnud, ja vastavat avaliku sektori panust, mida on toetusesaajatele makstud või makstakse vastavalt avaliku sektori panust käsitlevatele tingimustele. Toetusesaajate tehtud kulutused tõendatakse maksekviitungitega või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega. ►**M3** Toetusesaajate tehtud kulutused tõendatakse maksekviitungitega või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega, kui iga fondi käsitlevas erimääruses ei ole sätestatud teisiti. ◄

Ainult asutamislepingu artiklis 87 sätestatud toetuskavade puhul peab siiski kuluaruandes sisalduvatele kulutustele vastav avaliku sektori panus lisaks eelmises lõigus sätestatud tingimustele olema toetusesaajatele makstud toetust andva organi poolt.

2. Erandina lõikest 1 võib asutamislepingu artiklis 87 sätestatud riigiabi puhul kuluaruanne sisaldada toetusesaajale toetust andva organi poolt makstud ettemakseid järgmistel kumulatiivsetel tingimustel:

▼M4

a) neile peab olema antud panga- või mõne muu liikmesriigis asuva finantsasutuse tagatis;

▼M3

_____

▼B

c) neid kasutatakse toetusesaajate poolt kulutuste tegemiseks projekti rakendamisel, kulutused tõendatakse maksekviitungitega või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentiga hiljemalt kolme aasta jooksul pärast ettemakse tegemise aastat või 31. detsembril 2015, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem; kui neid ei kasutata, korrigeeritakse järgmist kuluaruannet vastavalt.

▼M4

Avalik-õigusliku asutuse või liikmesriigi enda antud tagatist käsitatakse samaväärsena esimese lõigu punktis a osutatud tagatisega.

▼B

3. Seoses üleminekuabi saavate piirkondadega tuleks kuluaruannetes iga rakenduskava kohta kindlaks määrata lõikes 1 osutatud elemendid.

▼M3

4. Kui artikli 41 lõike 3 kohaselt komisjon keeldub suurprojekti rahaliselt toetamast, tuleb pärast komisjoni otsuse vastuvõtmist kuluaruannet sellele vastavalt parandada.

▼B

5. Kui fondide abi arvutatakse artikli 53 lõiget 1 silmas pidades avaliku sektori kulude põhjal, ei mõjuta muude kui avaliku sektori kulude kohta käivad andmed maksutaotluse alusel arvestatud maksmisele kuuluvat summat.

▼B

6. Erandina lõikest 1 seoses artiklis 44 määratletud finantskorraldusvahenditega sisaldab kuluaruanne nende fondide või haldusfondide loomisel või nendesse sissemakse tegemisel tehtud kogukulutusi.

Rakenduskava osalisel või lõplikul lõpetamisel on abikõlblikeks kulutusteks siiski järgmised summad:

a) kõik maksed linnaarendusfondidest investeerimiseks avaliku ja erasektori partnerlusse või muudesse projektidesse, mis sisalduvad linnade arengu ühtsetes kavades, või

b) kõik eespool nimetatud fondidest ettevõtetesse investeeringutena tehtavad maksed, või

c) kõik antud tagatised, sealhulgas tagatisfondide poolt tagatiseks määratud summad, ja

▼M4

d) abikõlblikud halduskulud ja -lõivud, ja

e) laenud ja tagastatavate investeeringute tagatised, mille on andnud fondid või muud motivatsioonisüsteemid, mis annavad laene, tagastatavate investeeringute tagatised või samaväärsed vahendid energiatõhususe suurendamiseks ja taastuvenergia kasutamiseks hoonetes, sealhulgas olemasolevates eluasemetes.

▼B

Toetusesaaja tehtud abikõlblike kulutuste suhtes kohaldatakse kaasrahastamise määra.

Kuluaruannet korrigeeritakse sellele vastavalt.

▼M4

7. Rakenduskavadest artiklis 44 määratletud fondidele tehtud maksetelt kogunenud intresse kasutatakse järgneva rahastamiseks:

a) linnaarendusfondide korral linnaarendusprojektid;

b) väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate finantskorraldusvahendid;

c) fondide või muude motivatsioonisüsteemide korral, mis annavad laene, tagastatavate investeeringute tagatiste või samaväärsete vahendite korral energiatõhususe suurendamine ja taastuvenergia kasutamine hoonetes, sealhulgas olemasolevates eluasemetes.

Artiklis 44 määratletud fondide poolt tehtud investeeringutest toimingute jaoks tagastatud või tagatiste maksmisest järele jäänud vahendeid kasutatakse asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste poolt linnaarendusprojektide või väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate või energiatõhususe ja taastuvenergia kasutamise tarbeks hoonetes, sealhulgas olemasolevates eluasemetes.

▼M5

Artikkel 78a

Nõue esitada kuluaruandes lisateavet finantskorraldusvahendite ja toetusesaajatele riigiabi puhul makstud ettemaksete kohta

Komisjonile esitatava kuluaruande lisa, mis on V lisas sätestatud vormis, kajastab kuluaruandes esitatud kogukuludega seoses järgmist teavet:

a) artiklis 44 määratletud ja artikli 78 lõikes 6 esitatud finantskorraldusvahendite puhul selliste vahendite või haldusfondide loomiseks või toetamiseks makstud kogukulud ja vastav avaliku sektori panus;

b) riigiabi puhul artikli 78 lõike 2 alusel makstud ettemaksete puhul abi andva asutuse poolt toetusesaajatele makstud ettemaksete kogukulud ja vastav avaliku sektori panus.

▼B

Artikkel 79

Eelmaksete ja vahemaksete akumulatsioon

1. Eel- ja vahefinantseerimise kumulatiivne üldkogus ei ületa 95 % fondide toetusest rakenduskavale.

2. Kui see ülemmäär on saavutatud, jätkab sertifitseerimisasutus komisjonile n aasta 31. detsembril tehtud tõendatud kuluaruande ja iga fondi puhul aasta jooksul tagasi makstud summade edastamist kuni hiljemalt n+1 aasta veebruari lõpuni.

Artikkel 80

Toetusesaajatele tehtavate maksete täielikkus

Liikmesriigid peavad veenduma, et maksete tegemise eest vastutavad asutused tagavad, et toetusesaajad saavad avaliku sektori toetuse kogusumma kätte võimalikult kiiresti ja täiel määral. Sellest summast ei arvata midagi maha ega peeta kinni, täiendavaid erimakse ega muid samaväärse toimega makse, mis võiksid neid summasid toetusesaajate jaoks vähendada, ei kehtestata.

Artikkel 81

Euro kasutamine

1. Liikmesriigi esitatud rakenduskavades sätestatud summade, tõendatud kuluaruannete, maksutaotluste ning rakendamise aasta- ja lõpparuandes esitatud kulutuste vääringuks on euro.

2. Komisjoni otsused rakenduskavade kohta ja komisjoni kohustused ja väljamaksed väljendatakse ja tehakse eurodes.

▼B

3. Liikmesriigid, kes ei ole maksetaotluse esitamise päevaks eurot kasutusele võtnud, konverteerivad riigi vääringus tehtud kulud eurodesse. See summa konverteeritakse eurodesse, kasutades komisjoni selle kuu raamatupidamise vahetuskurssi, millal kulu kanti asjaomase rakenduskava sertifitseerimisasutuse raamatupidamisarvestusse. Komisjon avaldab konverteerimiskursi iga kuu elektrooniliselt.

4. Kui liikmesriik võtab kasutusele euro, kohaldatakse lõikes 3 sätestatud konverteerimiskorda jätkuvalt kõikide kulude suhtes, mille sertifitseerimisasutus on raamatupidamisarvestusse kandnud enne riigi vääringu ja euro vahelise kindlaksmääratud konverteerimiskursi jõustumist.

3. jagu

Eelmaksed

Artikkel 82

Maksmine

1. Pärast komisjoni otsust, millega kiidetakse heaks fondidest igale rakenduskavale antav toetus, teeb komisjon liikmesriigi määratud asutusele ühe eelmakse ajavahemikuks 2007–2013.

Eelmaksed makstakse järgmiste osadena:

▼M3

a) liikmesriikidele, kes kuulusid Euroopa Liitu enne 1. maid 2004: 2 % struktuurifondide toetusest rakenduskavale 2007. aastal, 3 % struktuurifondide toetusest rakenduskavale 2008. aastal ja 2,5 % struktuurifondide toetusest rakenduskavale 2009. aastal;

b) liikmesriikidele, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda: 2 % struktuurifondide toetusest rakenduskavale 2007. aastal, 3 % struktuurifondide toetusest rakenduskavale 2008. aastal ja 4 % struktuurifondide toetusest rakenduskavale 2009. aastal;

c) kui rakenduskava kuulub Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi alla ja vähemalt üks selles osalevast liikmesriigist ühines Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda: 2 % ERFi toetusest rakenduskavale 2007. aastal, 3 % ERFi toetusest rakenduskavale 2008. aastal ja 4 % ERFi toetusest rakenduskavale 2009. aastal;

▼B

d) liikmesriikidele, kes ühinesid Euroopa Liiduga enne 1. maid 2004, 2 % Ühtekuuluvusfondi toetusest rakenduskavale 2007. aastal, 3 % Ühtekuuluvusfondi toetusest rakenduskavale 2008. aastal ja 2,5 % Ühtekuuluvusfondi toetusest rakenduskavale 2009. aastal;

▼B

e) liikmesriikidele, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda, 2,5 % Ühtekuuluvusfondi toetusest rakenduskavale 2007. aastal, 4 % Ühtekuuluvusfondi toetusest rakenduskavale 2008. aastal ja 4 % Ühtekuuluvusfondi toetusest rakenduskavale 2009. aastal;

▼M4

f) liikmesriikidele, kellele anti 2009. aastal laenu vastavalt nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 332/2002 (millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem) ([1]), või liikmesriikidele, kelle SKP vähenes 2009. aastal võrreldes 2008. aastaga reaalväärtuses rohkem kui 10 %: 2 % Ühtekuuluvusfondi toetusest ja 4 % ESFi toetusest rakenduskavale 2010. aastal.

Teise lõigu punktis f osutatud kriteeriumide kohaldamisel võetakse SKP andmete aluseks 2009. aasta novembris avaldatud ühenduse statistika ([2]).

▼B

2. Kui rakenduskavaga seotud maksetaotlust ei ole saadetud kahekümne nelja kuu jooksul alates kuupäevast, mil komisjon tegi eelmakse esimese osamakse, maksab liikmesriigi määratud asutus kogu eelmaksena makstud summa komisjonile tagasi.

Selline tagasimakse ei mõjuta fondi osaluse kogumahtu rakenduskavas.

Artikkel 83

Intressid

Eelmakse tagajärjel kogunenud intressid kirjendatakse asjaomasele rakenduskavale, loetakse liikmesriigi vahendiks kui riigisisene avaliku sektori panus ja deklareeritakse komisjonile rakenduskava lõpetamisel.

Artikkel 84

Arvlemise lõpetamine

Eelmaksena makstud summad kantakse tervikuna pärast rakenduskava lõpetamist komisjoni raamatupidamisarvestusest välja vastavalt käesoleva määruse artiklile 89.

4. jagu

Vahemaksed

Artikkel 85

Vahemaksed

Vahemakseid tehakse iga rakenduskava puhul. Esimene vahemakse tehakse artikli 71 lõike 2 kohaselt.

([1]) EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.
([2]) Euroopa majandusprognoos (European Economic Forecast), sügis 2009 (European Economy, nr 10/2009, Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitus, Luxembourg).

▼B

Artikkel 86

Maksetaotluste vastuvõetavus

1. Komisjon teeb vahemakseid juhul, kui järgmised tingimused on täidetud:

a) komisjonile on vastavalt artiklile 78 saadetud maksetaotlus ja kuluaruanne;

b) komisjon ei ole fondidest maksnud ühelegi prioriteetsele suunale kogu perioodi jooksul fondidest rohkem toetusi kui maksimumsummade ulatuses vastavalt komisjoni otsusele, millega kiidetakse heaks rakenduskava;

c) korraldusasutus on saatnud komisjonile viimase iga-aastase rakendusaruande vastavalt artikli 67 lõigetele 1 ja 3;

d) komisjon ei ole esitanud asutamislepingu artiklis 226 sätestatud põhjendatud arvamust selle (nende) toimingu(te) rikkumise kohta, mille vastavad kulutused on asjaomases maksetaotluses deklareeritud.

2. Kui lõikes 1 nimetatud tingimustest üht või mitut ei ole täidetud, teavitab komisjon sellest ühe kuu jooksul liikmesriiki ja sertifitseerimisasutust, et saaks võtta vajalikud meetmed olukorra parandamiseks.

Artikkel 87

Maksetaotluste esitamise kuupäev ja makseviivitused

1. Sertifitseerimisasutus veendub, et iga rakenduskava vahemaksete nõuded rühmitatakse ja edastatakse komisjonile võimaluse korral kolm korda aastas. Et komisjon saaks makse teha jooksval aastal, tuleb maksetaotlus esitada hiljemalt 31. oktoobriks.

2. Vabade vahendite olemasolu korral ja kui artikli 92 kohaselt ei ole makseid peatatud, teeb komisjon vahemakse hiljemalt kaks kuud pärast artiklis 86 nimetatud tingimustele vastava maksetaotluse komisjonis registreerimise kuupäeva.

5. jagu

Rakenduskava lõpetamine ja lõppmakse tegemine

Artikkel 88

Osaline lõpetamine

1. Rakenduskavade osaline lõpetamine võib toimuda liikmesriigi kindlaks määratud ajavahemike jooksul.

Osaline lõpetamine on seotud toimingutega, mis on lõpetatud eelmise aasta 31. detsembriks. Käesoleva määruse kohaldamisel loetakse toimingud lõpuleviiduks, kui nendega seotud tööd on tegelikult sooritatud ning toetusesaajate kõik kulud ja avaliku sektori vastav panus on makstud.

▼B

2. Osaline lõpetamine toimub tingimusel, et liikmesriik saadab komisjonile antud aasta 31. detsembriks järgmised dokumendid:

a) lõikes 1 osutatud toimingutega seotud kuluaruanne;

b) osalise lõpetamise deklaratsioon vastavalt artikli 62 lõike 1 punkti d alapunktile iii.

3. Osaliselt lõpetatavate toimingutega seotud artiklite 98 ja 99 kohaselt tehtud finantskorrektsioonid on netofinantskorrektsioonid.

▼M4

Siiski kohaldatakse artikli 98 lõikeid 2 ja 3 juhtudel, kui eeskirjade eiramised toimingutes, mille kohta on esitatud osalise lõpetamise deklaratsioon, on avastatud liikmesriigi poolt. Käesoleva artikli lõike 2 punktis a osutatud kuluaruannet kohandatakse vastavalt.

▼B

Artikkel 89

Lõppmakse tegemise tingimused

1. Komisjon teeb lõppmakse tingimusel, et

a) liikmesriik on 31. märtsiks 2017 saatnud maksetaotluse, mis sisaldab järgmisi dokumente:

i) lõppmakse taotlus ja artiklile 78 vastav kuluaruanne;

ii) rakenduskava lõplik rakendusaruanne, sealhulgas artiklis 67 sätestatud teave;

iii) artikli 62 lõike 1 punktis e osutatud lõpetamise deklaratsioon, ning

b) komisjon ei ole esitanud asutamislepingu artiklis 226 sätestatud põhjendatud arvamust selle (nende) toimingu(te) rikkumise kohta, mille vastavad kulutused on asjaomases maksetaotluses deklareeritud.

2. Kui mõni lõikes 1 nimetatud dokumentidest on jäänud komisjonile saatmata, vabastatakse lõppmaksega seotud kulukohustus automaatselt vastavalt artiklile 93.

3. Komisjon teatab liikmesriigile viie kuu jooksul alates lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud lõpetamise deklaratsiooni kättesaamisest oma otsusest selle sisu kohta. Kui komisjon ei esita viie kuu jooksul oma tähelepanekuid, loetakse lõpetamise deklaratsioon vastuvõetuks.

4. Vabade vahendite olemasolu korral teeb komisjon lõppmakse hiljemalt nelikümmend viis päeva pärast järgmistest kuupäevadest hilisemat kuupäeva:

a) kuupäev, millal ta võtab vastu lõpparuande vastavalt artikli 67 lõikele 4, ja

b) kuupäev, millal ta võtab vastu lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud lõpetamise deklaratsiooni.

5. Ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist, vabastatakse eelarvelise kulukohustuse lõppmakse kaksteist kuud pärast maksmist. Rakenduskava lõpetatakse kuupäeval, mil ükskõik milline toiming järgmisest kolmest esimesena sooritatakse:

a) lõppmakse tegemine, mille komisjon on lõikes 1 osutatud dokumentide alusel kindlaks määranud;

▼B

b) liikmesriigile rakenduskava raames komisjoni poolt põhjendamatult makstud summade kohta võlateate saatmine;

c) eelarvelise kulukohustuse lõppmakse vabastamine.

Komisjon teatab kahe kuu jooksul liikmesriigile rakenduskava lõpetamise kuupäeva.

6. Sõltumata komisjoni või Euroopa Kontrollikoja tehtud auditite tulemustest, võib komisjoni poolt rakenduskavale tehtud lõppmakset muuta üheksa kuu jooksul alates lõppmakse tegemise kuupäevast või, kui lõppmakse on negatiivne ja liikmesriik peab selle tagasi maksma, üheksa kuu jooksul alates võlateate väljaandmise kuupäevast. Selline lõppmakse muutmine ei mõjuta lõikes 5 sätestatud rakenduskava lõpetamise kuupäeva.

Artikkel 90

Dokumentide kättesaadavus

1. Ilma et see piiraks riigiabi reguleerivate eeskirjade kohaldamist vastavalt asutamislepingu artiklile 87, tagab korraldusasutus, et kõik asjaomase rakenduskava kulutuste ja audititega seotud tõendavad dokumendid on komisjonile ja kontrollikojale kättesaadavad

▼C4

a) kolme aasta jooksul pärast artikli 89 lõikes 5 määratletud rakenduskava lõpetamist;

▼B

b) kolme aasta jooksul pärast osalise lõpetamise aastat dokumentide puhul, mis on seotud lõikes 2 osutatud toimingute kulude ja auditega.

Neid ajavahemikke katkestatakse kohtumenetluse või komisjoni nõuetekohaselt põhjendatud taotluse korral.

2. Korraldusasutus teeb taotluse korral komisjonile kättesaadavaks nende lõpuleviidud toimingute nimekirja, mille suhtes on kohaldatud artikli 88 kohast osalist lõpetamist.

3. Dokumente säilitatakse kas originaalina või originaalile vastavaks tunnistatud koopiana üldtunnustatud andmekandjatel.

6. jagu

Maksete edasilükkamine ja peatamine

Artikkel 91

Maksetähtaja edasilükkamine

1. Määruses (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 nimetatud volitatud eelarvevahendite käsutaja võib maksetähtaja edasi lükata maksimaalselt kuue kuu võrra, kui

a) riigisisese või ühenduse auditeerimisasutuse aruandes on tõendeid, mis võimaldavad väita, et juhtimis- ja kontrollsüsteemide toimimises on tõsiseid puudusi;

▼B

b) eelarvevahendite käsutaja peab läbi viima täiendava kontrollimise pärast temani jõudnud teavet, et tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud.

2. Liikmesriiki ja sertifitseerimisasutust teavitatakse viivitamata edasilükkamise põhjustest. Edasilükkamine lõpetatakse kohe, kui liikmesriik on võtnud vajalikud meetmed.

Artikkel 92

Maksete peatamine

1. Komisjon võib peatada kõik prioriteetsete suundade või programmide tasandil tehtavad vahemaksed või osa nendest, kui

a) rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemis on tõsiseid puudusi, mis mõjutavad maksete tõendamismenetluse usaldusväärsust ja mille suhtes ei ole võetud parandusmeetmeid, või

b) tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud, või

c) kui liikmesriik rikub tõsiselt artikli 70 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi.

2. Komisjon võib otsustada peatada kõik vahemaksed või osa nendest pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada kahe kuu jooksul oma tähelepanekud.

3. Komisjon lõpetab kõikide või osade vahemaksete peatamise, kui liikmesriik on võtnud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed. Kui liikmesriik ei ole nõutavaid meetmeid võtnud, võib komisjon võtta vastu otsuse lõpetada rakenduskavale ühenduse täieliku või osalise toetuse andmise kooskõlas artikliga 99.

7. jagu

Automaatne kehtetuks tunnistamine

Artikkel 93

Põhimõtted

▼M4

1. Komisjon vabastab automaatselt kõik need teise lõigu kohaselt arvutatud rakenduskava summad, mida ei ole kasutatud eel- või vahemaksete tegemiseks või mille kohta ei ole saadetud kooskõlas artikliga 86 maksetaotlust rakenduskava eelarveliste kulukohustuste aastale järgneva teise aasta 31. detsembriks, välja arvatud lõikes 2 nimetatud erandi korral.

Automaatse kulukohustustest vabastamise jaoks arvutab komisjon asjaomase summa, liites kõigile perioodi 2008–2013 eelarvelistele kulukohustustele ühe kuuendiku iga-aastastest eelarvelistest kulukohustustest, mis on seotud 2007. aasta kogutoetusega.

▼B

►C5 2. III lisas loetletud liikmesriikide puhul, kelle SKT ◄ aastatel 2001–2003 oli alla 85 % 25liikmelise ELi keskmisest samal ajavahemikul, on lõikes 1 osutatud tähtaeg nende rakenduskavades sisalduva 2007. aastal kuni 2010. aastani tehtud iga-aastase eelarveliste kohustuste tegemise aastale järgneva kolmanda aasta 31. detsember.

▼B

Seda tähtaega kohaldatakse samuti Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskava eelarvelistele kulukohustustele aastateks 2007–2010, kui vähemalt üks osalistest on esimeses lõigus osutatud liikmesriik.

▼M4

2a. Erandina lõike 1 esimesest lõigust ja lõikest 2 ei kohaldata automaatse kulukohustustest vabastamise tähtaegu iga-aastastele eelarvelistele kulukohustustele, mis on seotud iga-aastase kogutoetusega 2007. aastal.

▼B

3. detsembril 2015 veel avatud kulukohustuste osa vabastatakse automaatselt, kui komisjon ei ole saanud selle kohta 31. märtsiks 2017 vastuvõetavat maksetaotlust.

4. Kui käesolev määrus jõustub pärast 1. jaanuari 2007, pikendatakse ajavahemikku, pärast mida võib lõikes 1 nimetatud esimest automaatset kohustustest vabastamist rakendada, nende kuude arvu võrra, mis jäävad 1. jaanuari 2007 ja esimese eelarvelise kulukohustuse kuupäeva vahele.

▼M4

Artikkel 94

Suurprojektide ja abikavade edasilükkamise tähtaeg

1. Kui liikmesriik esitab kõigile artiklis 40 sätestatud nõuetele vastava suurprojekti taotluse, vähendatakse võimalikke automaatsest kulukohustustest vabastamisega seotud summasid selliste suurprojektidega seotud iga-aastaste summade võrra.

Kui komisjon otsustab abikavale loa anda, vähendatakse võimalikke automaatsest kulukohustustest vabastamisega seotud summasid selliste abikavadega seotud iga-aastaste summade võrra.

2. Lõikes 1 osutatud iga-aastaste summade artiklis 93 osutatud automaatse kulukohustustest vabastamise tähtaegade arvutamise alguskuupäevaks on selliste suurprojektide või abikavade lubamiseks vajaliku hilisema otsuse kuupäev.

▼B

Artikkel 95

Edasilükkamine kohtumenetluste ja halduskaebuste tõttu

Automaatse kohustustest vabastamisega seotud võimalikku summat vähendatakse summade võrra, mida sertifitseerimisasutus ei ole saanud komisjonile veel deklareerida, sest toimingud on peatatud kohtumenetluste või peatava toimega halduskaebuse tõttu, tingimusel et liikmesriik saadab komisjonile vastavalt artiklile 93 eelarveliste kulukohustuste aastale järgneva teise või kolmanda aasta 31. detsembriks asjaomased põhjendused.

►C4 31. detsembril 2015 veel avatud kohustuste osa puhul lükatakse artikli 93 lõikes 3 nimetatud ◄ tähtaeg edasi samadel tingimustel kui asjaomaste toimingutega seotud summade puhul.

Eespool nimetatud vähendamist võib taotleda ühe korra, kui peatamine on kestnud kuni ühe aasta, või mitu korda vastavalt aastate arvule alates sellise kohtu- või haldusotsuse kuupäevast, millega peatati toimingu rakendamine, kuni lõpliku kohtu- või haldusotsuse kuupäevani.

▼B

Artikkel 96

Automaatse kohustustest vabastamise erandid

Automaatse kohustustest vabastamise summade arvestusse ei kuulu

a) eelarveliste kulukohustuste osa, mille kohta maksetaotlus on tehtud, kuid mille tagasimaksmise on komisjon artiklis 93 sätestatud eelarveliste kulukohustuste aastale järgneva teise või kolmanda aasta 31. detsembril artiklite 91 ja 92 kohaselt edasi lükanud või peatanud. Kui edasilükkamise või peatamise põhjustanud probleem on lahendatud, kohaldatakse automaatset kohustustest vabastamise reeglit sellise eelarvelise kulukohustuste asjakohase osa suhtes;

b) eelarveliste kulukohustuste osa, mille kohta maksetaotlus on tehtud, kuid mille tagasimaksmist on takistanud eelkõige eelarveliste vahendite vähesus;

c) eelarveliste kulukohustuste osa, mille puhul ei ole olnud võimalik teha vastuvõetavat maksetaotlust vääramatu jõu tõttu, mis mõjutab oluliselt rakenduskava elluviimist. Vääramatut jõudu põhjusena esitavad riigisisesed asutused peavad tõendama selle otsest mõju rakenduskava või selle osa elluviimisele.

Artikkel 97

Menetluskord

1. Komisjon teatab liikmesriigile ja asjaomastele asutustele õigeaegselt, kui on oht, et kohaldatakse artiklis 93 sätestatud automaatset kulukohustustest vabastamist. Komisjon teatab liikmesriigile ja asjaomastele asutustele summa, millega automaatne kulukohustustest vabastamine tema valduses oleva teabe põhjal on seotud.

2. Liikmesriikidel on kõnealuse teabe saamisest alates kaks kuud aega summaga nõustuda või esitada oma tähelepanekuid. Komisjon vabastab automaatselt kulukohustustest üheksa kuu jooksul pärast artiklis 93 nimetatud tähtaega.

3. Fondi toetust rakenduskavale vähendatakse asjaomase aasta puhul automaatselt vabastatud kulukohustuste summa võrra. Liikmesriik koostab kahe kuu jooksul alates kulukohustustest vabastamise päevast muudetud rahastamiskava, mis kajastab vähendatud toetussumma jagamist rakenduskava ühe või mitme prioriteedi vahel. Kui kava ei koostata, vähendab komisjon igale prioriteetsele suunale eraldatavaid summasid proportsionaalselt.

II PEATÜKK

Finantskorrektsioonid

1. jagu

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

Artikkel 98

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

1. Liikmesriikidel lasub esmane vastutus eeskirjade eiramise uurimise eest, meetmete võtmise eest toimingute või rakenduskavade laadi või nende rakendamise ja kontrollimise tingimusi käsitlevate suuremate muudatuste avastamise korral ning nõutavate finantskorrektsioonide tegemise eest.

▼B

2. Liikmesriik teeb toimingutes või rakenduskavades avastatud üksiku või süstemaatilise eeskirjade eiramisega seoses nõutavad finantskorrektsioonid. Liikmesriigi tehtavad korrektsioonid seisnevad rakenduskava avaliku sektori panuse täielikus või osalises tühistamises. Liikmesriik võtab arvesse eeskirjade eiramise olemust ja raskust ning fondi rahalist kahju.

Sel viisil vabanenud fondide vahendeid võivad liikmesriigid asjaomase rakenduskava puhul kuni 31. detsembrini 2015 uuesti kasutada lõikes 3 sätestatud korras.

3. Lõike 2 kohaselt tühistatud toetust ei või taaskasutada korrektsiooni objektiks olnud toimingu või toimingute jaoks ja juhul kui finantskorrektsioon on tehtud seoses süstemaatilise eeskirjade eiramisega, ei või toetust kasutada kogu sellise prioriteetse suuna või selle osa olemasolevate toimingute jaoks, mille puhul on ilmnenud süstemaatilisi eeskirjade eiramisi.

4. Süstemaatilise eeskirjade eiramise korral laiendab liikmesriik uuringuid, et need hõlmaksid kõiki toiminguid, mida eeskirjade eiramine mõjutada võib.

2. jagu

Komisjoni tehtavad finantskorrektsioonid

Artikkel 99

Korrektsioonide kriteeriumid

1. Komisjon võib finantskorrektsioonide tegemisel rakenduskavale antud ühenduse toetuse täielikult või osaliselt tühistada, kui ta leiab pärast vajalike kontrollide tegemist, et

a) rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemis on tõsiseid puudusi, mis ohustavad programmile juba antud ühenduse toetust;

b) tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud eeskirjade eiramisega, mida liikmesriik ei ole enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist kõrvaldanud;

c) liikmesriik ei ole täitnud artiklist 98 tulenevaid kohustusi enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist.

2. Komisjon teeb finantskorrektsioone vastavalt igale avastatud eeskirjade eiramise juhule, otsustades eeskirjade eiramise süstemaatilisuse põhjal, kas tuleks kohaldada ühtse määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone.

3. Komisjon võtab korrektsiooni summa üle otsustades arvesse eeskirjade eiramise olemust ja tõsidust ning asjaomases rakenduskavas leitud puuduste rahaliste tagajärgede ulatust.

4. Kui komisjoni seisukoha aluseks on mitte tema enda teenistustes töötavate audiitorite tuvastatud faktid, teeb ta oma järeldused finantstagajärgede kohta pärast seda, kui on kontrollinud liikmesriigi poolt artikli 98 lõike 2 raames võetud meetmeid, artikli 70 lõike 1 punkti b kohaselt esitatud aruandeid ja muid liikmesriigilt saadud vastuseid.

▼B

5. Kui liikmesriik ei täida artikli 15 lõikes 4 nimetatud kohustusi, võib komisjon seoses sellega, millises ulatuses on jäetud kohustused täitmata, finantskorrektsioone tehes asjaomasele liikmesriigile antud struktuurifondide toetuse täielikult või osaliselt tühistada.

Käesolevas lõigus osutatud finantskorrektsioonide suhtes rakendatav määr kehtestatakse kooskõlas käesoleva määruse rakenduseeskirjadega, mille komisjon on vastu võtnud artikli 103 lõikes 3 osutatud korras.

Artikkel 100

Menetluskord

1. Enne finantskorrektsiooni suhtes otsuse tegemist algatab komisjon menetluse, teatades liikmesriigile oma esialgsed järeldused ja nõudes, et liikmesriik esitaks kahe kuu jooksul oma märkused.

Kui komisjon teeb ettepaneku finantskorrektsiooni tegemiseks ekstrapolatsiooni või ühtse määra põhjal, antakse liikmesriigile võimalus näidata asjaomaste dokumentide läbivaatamise abil, et eeskirjade eiramise tegelik ulatus oli komisjoni hinnatust väiksem. Kokkuleppel komisjoniga võib liikmesriik piirata toimikute läbivaatamise ulatust üksnes asjaomaste dokumentide asjakohase osaga või pisteliste väljavõtetega. Kui välja arvata nõuetekohaselt põhjendatud juhud, ei tohi selliseks läbivaatamiseks lubatud aeg olla pikem kui kaks kuud pärast esimeses lõigus nimetatud kahekuulise tähtaja lõppu.

2. Komisjon võtab arvesse kõiki liikmesriigi poolt lõikes 1 nimetatud ajavahemiku jooksul esitatud tõendeid.

3. Kui liikmesriik ei aktsepteeri komisjoni esialgseid järeldusi, kutsub komisjon liikmesriigi ärakuulamisele, kus pooled püüavad partnerlusel põhinevas koostöös jõuda kokkuleppele tähelepanekute ja nendest tehtavate järelduste suhtes.

4. Kokkuleppe korral võib liikmesriik asjakohaseid ühenduse vahendeid uuesti kasutada kooskõlas artikli 98 lõike 2 teise lõiguga.

5. Kui kokkuleppele ei jõuta, teeb komisjon finantskorrektsioonide kohta otsuse kuue kuu jooksul alates kõnealusest ärakuulamisest, võttes arvesse kõiki menetluse käigus esitatud andmeid ja tähelepanekuid. Kui ärakuulamist ei toimu, algab kuuekuuline ajavahemik kaks kuud pärast komisjonilt saadud kutse kuupäeva.

Artikkel 101

Liikmesriikide kohustused

Komisjoni tehtav finantskorrektsioon ei piira liikmesriigi kohustust nõuda tagasimaksed sisse käesoleva määruse artikli 98 lõike 2 alusel ja nõuda tagasi riigiabi asutamislepingu artikli 87 ja nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 88 kohaldamiseks) [1] artikli 14 alusel.

[1] EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1. Määrust on muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga. Toimetaja märkus: määruse (EÜ) nr 659/1999 pealkirja on kohandatud, et võtta arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite numeratsiooni muutmist vastavalt Amsterdami lepingu artiklile 12, esialgne viide oli asutamislepingu artiklile 93.

▼B

Artikkel 102

Tagasimaksmine

1. Tagasimaksed Euroopa Liidu üldeelarvesse tuleb teha enne tähtaega, mis on näidatud määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artikli 72 alusel koostatud sissenõudekorralduses. See tähtaeg on korralduse väljastamiskuule järgneva teise kuu viimane päev.

2. Iga hilinenud tagasimakse puhul makstakse viivist, mida hakatakse arvestama alates kõnealusest tähtajast ja mis lõpeb makse tegeliku tegemise päeval. Sellise viivise määr on poolteist protsenti kõrgem kui määr, mida Euroopa Keskpank kohaldab oma põhiliste refinantseerimistehingute puhul selle kuu esimesel tööpäeval, millele tähtaeg langeb.

VIII JAOTIS

KOMITEED

I PEATÜKK

Fondide koordineerimiskomitee

Artikkel 103

Komitee ja menetluskord

1. Komisjoni abistab fonde koordineeriv komitee (edaspidi „fonde koordineeriv komitee”).

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7.

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 nimetatud tähtaeg on kolm kuud.

4. Fonde koordineeriv komitee võtab vastu oma töökorra.

5. EIP ja EIF nimetavad komiteesse kumbki oma hääleõiguseta esindaja.

II PEATÜKK

Asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee

Artikkel 104

Asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee

1. Komisjoni abistab asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komitee (edaspidi „komitee”). Komitee koosneb ühest valitsuse esindajast, ühest töötajate organisatsiooni esindajast ja ühest tööandjate organisatsiooni esindajast igast liikmesriigist. Komitee juhatamise eest vastutav komisjoni liige võib selle vastutuse delegeerida mõnele komisjoni vanemametnikule.

2. Iga liikmesriik nimetab iga lõikes 1 nimetatud esindajakategooria kohta ühe esindaja ja ühe asendusliikme. Liikme puudumise korral saab asendusliige automaatselt õiguse komitee tööst osa võtta.

▼B

3. Liikmed ja asendusliikmed määrab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal kolmeks aastaks. Neid võib sellele kohale tagasi nimetada. Nõukogu püüab tagada erinevate asjaomaste kategooriate võrdse esindatuse komitee koosseisus. EIPga ja EIFiga seotud päevakorraküsimuste puhul võivad EIP ja EIF nimetada komiteesse oma hääleõiguseta esindaja.

4. Komitee

a) esitab oma arvamuse käesoleva määruse rakenduseeskirjade kohta;

b) esitab arvamused programmitööd käsitlevate komisjoni otsuste eelnõude kohta, kui neid toetab ESF;

c) annab konsultatsioone, kui ta tegeleb ESFist saadava toetuse puhul artiklis 45 nimetatud tehnilise abi meetmete kategooriatega ja muude asjakohaste küsimustega, mis mõjutavad ESFi kohaste tööhõive, koolituse ja sotsiaalse kaasamise alaste strateegiate rakendamist ELi tasandil.

5. Komisjon võib komiteega konsulteerida ka muudes kui lõikes 4 nimetatud küsimustes.

6. Komitee arvamuste vastuvõtmiseks on nõutav antud kehtivate häälte absoluutne enamus. Komisjon teatab komiteele, millisel viisil komitee arvamusi on arvesse võetud.

IX JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 105

Üleminekusätted

1. Käesolev määrus ei mõjuta komisjoni poolt määruste (EMÜ) nr 2052/88, ([1]) (EMÜ) nr 4253/88, ([2]) (EÜ) nr 1164/94 ([3]) ja (EÜ) nr 1260/1999 või mis tahes muude 31. detsembril 2006 ja pärast seda kuni abi või projektide lõpetamiseni kõnesoleva abi suhtes kehtivate õigusaktide alusel heaks kiidetud ja struktuurifondidest kaasrahastatava abi või Ühtekuuluvusfondist kaasrahastatava projekti jätkamist ega muutmist, sealhulgas nimetatud abi või projekti täielikku või osalist tühistamist.

2. Komisjon võtab rakenduskavade kohta otsuste tegemisel arvesse struktuurifondidest kaasrahastatavat abi või Ühtekuuluvusfondist kaasrahastatavaid projekte, mille nõukogu või komisjon on enne käesoleva määruse jõustumist heaks kiitnud ja millel on finantsmõju nimetatud rakenduskavadega hõlmatud ajavahemikul.

([1]) Nõukogu 24. juuni 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 2052/88 struktuurifondide ülesannete ja tõhususe kohta ning nende tegevuse kooskõlastamise kohta teiste struktuurifondide ning Euroopa Investeerimispanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 185, 15.7.1988, lk 9). Määrus on tunnistatud kehtetuks määrusega (EÜ) nr 1260/1999.

([2]) Nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 4253/88, millega nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks seoses struktuurifondide tegevuse kooskõlastamisega teiste struktuurifondidega ning Euroopa Investeerimispanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 374, 31.12.1988, lk 1). Määrus on tunnistatud kehtetuks määrusega (EÜ) nr 1260/1999.

([3]) Nõukogu 16. mai 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1164/94, millega asutatakse ühtekuuluvusfond (EÜT L 130, 25.5.1994, lk 1). Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

▼B

3. Erandina määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 31 lõikest 2, artikli 32 lõikest 4 ja artikli 37 lõikest 1 vabastab komisjon ajavahemikul 1. jaanuarist 2000 kuni 31. detsembrini 2006 komisjoni poolt heaks kiidetud ning ERFist või ESFist kaasrahastatavatele toetustele määratud summade osad, mille kohta ei ole komisjonile viieteistkümne kuu jooksul pärast fondide toetust käsitlevas otsuses sätestatud kulude abikõlblikkuse viimasest kuupäevast saadetud tegelikult tehtud kulutuste tõendatud aruannet, rakendamise lõpparuannet ega eespool nimetatud määruse artikli 38 lõike 1 punktis f osutatud avaldust, automaatselt kohustustest hiljemalt kuus kuud pärast nimetatud tähtaega ning põhjendamatult makstud summad tuleb tagasi maksta.

Kohtumenetluste või peatava toimega halduskaebuste tõttu peatatud toimingute või kavadega seotud summasid ei võeta automaatselt vabastatud kulukohustuste summa arvutamisel arvesse.

Artikkel 106

Läbivaatamissäte

Nõukogu vaatab käesoleva määruse läbi hiljemalt 31. detsembriks 2013 asutamislepingu artiklis 161 sätestatud korras.

Artikkel 107

Kehtetuks tunnistamine

Käesolevaga tunnistatakse määrus (EÜ) nr 1260/1999 kehtetuks alates 1. jaanuarist 2007, ilma et sellega piirataks käesoleva määruse artikli 105 lõike 1 sätete kohaldamist.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 108

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artiklite 1–16, 25–28, 32–40, 47–49, 52–54, 56, 58–62, 69–74, 103–105 ja 108 sätteid kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumise päevast ainult 2007.–2013. aasta kavade suhtes. Määruse teisi sätteid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

Kohustuste assigneeringute jaotus aastate kaupa aastateks 2007–2013

(viide artiklile 18)

(eurodes, 2004. aasta hindades)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 342 000 000

▼B

II LISA

Finantsraamistik

Artiklis 18 osutatud kriteeriumid ja metoodika

Jaotamismeetod artikli 5 lõikes 1 osutatud lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblike piirkondade jaoks

1. Iga liikmesriigi eraldised on tema üksikutele abikõlblikele piirkondadele eraldatavate vahendite summa, mis arvutatakse suhtelise piirkondliku ja riikliku jõukuse ning tööpuuduse taseme põhjal vastavalt järgmistele punktidele:

   a) absoluutsumma (eurodes) määratakse kindlaks, korrutades kõnealuse piirkonna elanikkonna arv vahega kõnealuse piirkonna SKT elaniku kohta (mõõdetuna ostujõu pariteetides) ja 25liikmelise ELi SKT elaniku kohta vahel;

   b) kõnealuse piirkonna rahastamise kogusumma kindlaksmääramiseks kohaldatakse ülaltoodud absoluutsumma suhtes protsendimäära; selline protsendimäär on gradueeritud eesmärgiga kajastada abikõlbliku piirkonna asukohaks oleva liikmesriigi suhtelist jõukust võrreldes 25liikmelise ELi keskmisega, s.o

      — piirkondadele liikmesriikides, mille kogurahvatulu elaniku kohta on alla 82 % ühenduse keskmisest: 4,25 %;

      — piirkondadele liikmesriikides, mille kogurahvatulu elaniku kohta on 82 %–99 % ühenduse keskmisest: 3,36 %;

      — piirkondadele liikmesriikides, mille kogurahvatulu elaniku kohta on üle 99 % ühenduse keskmisest: 2,67 %;

   c) kui see on kohaldatav, lisatakse alapunktis b saadud summale summa, mis saadakse 700 euro suuruse lisamakse eraldamisega iga töötu kohta, kohaldatuna selle piirkonna töötute selle arvu suhtes, mille võrra see arv ületaks kõikide ELi lähenemise piirkondade keskmist tööpuuduse taset kohaldades saadud töötute arvu.

Jaotamismeetod vastavalt artikli 5 lõikele 2 Ühtekuuluvusfondist abi saavate liikmesriikide jaoks

2. Ühtekuuluvusfondi rahastamise teoreetiline kogusumma saadakse, korrutades keskmise abimäära 44,7 eurot elaniku kohta abikõlbliku elanikkonna arvuga. Nimetatud rahastamise teoreetilisest kogusummast igale abikõlblikule liikmesriigile antavate eraldiste eelnevalt kindlaks määratud summa vastab protsendimäärale, mis põhineb tema elanikkonnal, pindalal ja riiklikul jõukusel, ning saadakse järgmiste punktide rakendamise abil:

   a) selle liikmesriigi elanikkonna ja pindala osakaalu aritmeetilise keskmise arvutamine kõikide abikõlblike liikmesriikide kogu elanikkonnast ja pindalast; kui liikmesriigi osakaal kogu elanikkonnast ületab tema osakaalu kogupindalast teguri võrra, mis on viis või suurem, peegeldades äärmiselt suurt rahvastikutihedust, kasutatakse selles etapis ainult liikmesriigi osakaalu kogu elanikkonnast;

   b) sellisel viisil saadud protsendimäära korrigeeritakse koefitsiendiga, mis moodustab ühe kolmandiku protsendimäärast, mille võrra selle liikmesriigi kogurahvatulu elaniku kohta ületab ostujõu pariteetides väljendatuna kõigi abikõlblike liikmesriikide keskmist kogurahvatulu elaniku kohta või jääb sellest allapoole (keskmine on väljendatud 100 %na).

▼B

3. Et kajastada Euroopa Liiduga 1. mail 2004. aastal või hiljem ühinenud liikmesriikide olulisi vajadusi transpordi- ja keskkonna infrastruktuuri valdkonnas, on Ühtekuuluvusfondi osaks määratud keskmiselt üks kolmandik kogu suunatud rahalisest eraldisest (struktuurifondid koos Ühtekuuluvusfondiga) perioodi vältel. Teiste liikmesriikide rahastamise kogusumma saadakse otse punktis 2 kirjeldatud eraldamismeetodi abil.

Jaotamismeetod artiklis 6 osutatud piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi alusel abikõlblike liikmesriikide ja piirkondade jaoks

4. Igale asjaomasele liikmesriigile määratud osa on tema abikõlblikele piirkondadele määratud osade summa, kusjuures viimane määratakse kindlaks vastavalt kriteeriumidele, mida kaalutakse järgmiselt: kogu elanikkond (paranduskoefitsient 0,5), töötute arv NUTS 3. tasandi piirkondades, kus tööpuuduse tase on kõrgem kui grupi keskmine (paranduskoefitsient 0,2), töökohtade arv, mis on vajalik, et saavutada 70 %ne tööhõive tase (paranduskoefitsient 0,15), ning madala haridustasemega töötajate arv (paranduskoefitsient 0,10), rahvastikutihedus (paranduskoefitsient 0,05). Määratud osasid korrigeeritakse seejärel vastavalt suhtelisele piirkondlikule jõukusele (iga piirkonna puhul suurendatakse või vähendatakse kogu sellele piirkonnale määratud osa + 5 %/– 5 % vastavalt sellele, kas selle piirkonna SKT elaniku kohta on väiksem või suurem grupi keskmisest SKTst elaniku kohta). Ühegi liikmesriigi osa ei tohi siiski olla väiksem kui kolm neljandikku tema osast 2006. aastal eesmärkide 2 ja 3 jaoks eraldatud kõigist rahalistest vahenditest.

Jaotamismeetod artiklis 7 osutatud Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi jaoks

5. Ressursside jaotamine abi saavate liikmesriikide vahel (kaasa arvatud artikli 21 lõikes 2 osutatud Euroopa Regionaalarengu Fondi panus Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse vahendi ning ühinemiseelse abi rahastamisvahendi rahastamisse) on kindlaks määratud järgmiselt:

   a) artikli 7 lõikes 1 osutatud piiriülese koostöö osa puhul NUTS 3. tasandi piirkondade maismaa- ja merepiiridega piirkondade elanikkonna osakaalu põhjal kõigi abikõlblike piirkondade kogu elanikkonnast;

   b) artikli 7 lõikes 2 osutatud riikidevahelise koostöö toetuse puhul võetakse aluseks liikmesriigi kogu elanikkonna osakaal kõikide asjaomaste liikmesriikide elanikkondadest.

Jaotamismeetod selliste liikmesriikide ja piirkondade jaoks, kes on kõlblikud artiklis 8 osutatud üleminekutoetuse saamiseks

6. Artiklis 8 osutatud üleminekutoetuse alusel eraldatavad vahendid saadakse järgmiste parameetrite kohaldamise alusel:

   a) artikli 8 lõikes 1 määratletud piirkondadele on toetus 2007. aastal 80 % nende 2006. aasta individuaalsest abi osatähtsuse tasemest elaniku kohta, mida seejärel vähendatakse lineaarselt, et saavutada 2013. aastaks piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi kohane riigisisese keskmise abi osatähtsuse tase elaniku kohta. Kui see on kohaldatav, lisatakse nii saadud eraldisele summa, mis saadakse 600 euro suuruse lisamakse eraldamisega iga töötu kohta, kohaldatuna selle piirkonna töötute selle arvu suhtes, mille võrra see arv ületaks kõikide ELi lähenemise piirkondade keskmist tööpuuduse taset kohaldades saadud töötute arvu;

   b) artikli 8 lõikes 2 määratletud piirkondadele on toetus 2007. aastal 75 % nende 2006. aasta individuaalsest abi osatähtsuse tasemest elaniku kohta, mida seejärel vähendatakse lineaarselt, et saavutada 2011. aastaks piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi kohane riigisisese keskmise abi osatähtsuse tase elaniku kohta. Kui see on kohaldatav, lisatakse nii saadud eraldisele summa, mis saadakse 600 euro suuruse lisamakse eraldamisega iga töötu kohta, kohaldatuna selle piirkonna töötute selle arvu suhtes, mille võrra see arv ületaks kõikide ELi lähenemise piirkondade keskmist tööpuuduse taset kohaldades saadud töötute arvu;

▼B

c) artikli 8 lõikes 3 määratletud liikmesriikide eraldised vähenevad seitsme aasta vältel järk-järgult; 2007. aastal on eraldiste suuruseks 1,2 miljardit eurot, 2008. aastal 850 miljonit eurot, 2009. aastal 500 miljonit eurot, 2010. aastal 250 miljonit eurot, 2011. aastal 200 miljonit eurot, 2012. aastal 150 miljonit eurot ja 2013. aastal 100 miljonit eurot.

Ühtekuuluvust toetavatest fondidest tehtavate ülekannete maksimummäärad

7. Selleks, et aidata ellu viia selliseid eesmärke nagu ühtekuuluvusvahendite koondamine vähim arenenud piirkondadesse ja liikmesriikidesse ning piirmäärade kehtestamisest tulenevate erinevuste vähendamine elaniku kohta antava keskmise abi osatähtsuses, tuleb vastavalt käesolevale määrusele igale üksikule liikmesriigile fondidest kantavate summade suhtes kohaldada järgmiseid maksimummäärasid:

— liikmesriikide puhul, kelle 2001.–2003. aasta keskmine kogurahvatulu elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) on väiksem kui 40 % 25liikmelise ELi keskmisest: 3,7893 % nende SKTst,

— liikmesriikide puhul, kelle 2001.–2003. aasta keskmine kogurahvatulu elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) on 40 % või suurem ja väiksem kui 50 % 25liikmelise ELi keskmisest: 3,7135 % nende SKTst,

— liikmesriikide puhul, kelle 2001.–2003. aasta keskmine kogurahvatulu elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) on 50 % või suurem ja väiksem kui 55 % 25liikmelise ELi keskmisest: 3,6188 % nende SKTst,

— liikmesriikide puhul, kelle 2001.–2003. aasta keskmine kogurahvatulu elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) on 55 % või suurem ja väiksem kui 60 % 25liikmelise ELi keskmisest: 3,5240 % nende SKTst,

— liikmesriikide puhul, kelle 2001.–2003. aasta keskmine kogurahvatulu elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) on 60 % või suurem ja väiksem kui 65 % 25liikmelise ELi keskmisest: 3,4293 % nende SKTst,

— liikmesriikide puhul, kelle 2001.–2003. aasta keskmine kogurahvatulu elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) on 65 % või suurem ja väiksem kui 70 % 25liikmelise ELi keskmisest: 3,3346 % nende SKTst,

— liikmesriikide puhul, kelle 2001.–2003. aasta keskmine kogurahvatulu elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) on 70 % või suurem ja väiksem kui 75 % 25liikmelise ELi keskmisest: 3,2398 % nende SKTst,

— seejärel vähendatakse ülekannete maksimummäära 0,09 protsendipunkti võrra SKTst iga viie protsendipunkti kohta, mis lisandub 2001.–2003. aasta jooksul keskmisele kogurahvatulule elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) võrreldes 25liikmelise ELi keskmisega.

8. Punktis 7 osutatud ülemmäärades sisaldub ERFi toetus Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendi piiriülese koostöö harule ja ühinemiseelse abi rahastamisvahendile, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi toetus, mis pärineb EAGGFi arendusrahastust, ning Euroopa Kalandusfondi toetus.

9. Komisjon teeb SKT arvutused 2005. aasta aprillis avaldatud statistiliste andmete põhjal. Komisjoni poolt 2005. aasta aprillis aastateks 2007–2013 prognoositud individuaalseid riiklikke SKT kasvumäärasid kohaldatakse iga liikmesriigi puhul eraldi.

▼B

10. Kui 2010. aastal selgub, et mis tahes liikmesriigi aastate 2007–2009 kumuleeruv SKT erineb rohkem kui ±5 % punkti 9 kohaselt prognoositud kumuleeruvast SKTst, sealhulgas vahetuskursi muutuse tulemusena, korrigeeritakse liikmesriigile selle perioodi eest punkti 7 kohaselt eraldatud summasid vastavalt. Nimetatud korrigeerimiste kogu positiivne või negatiivne netomõju ei või olla suurem kui 3 miljardit eurot. Positiivse netomõju korral piirdub täiendavate vahendite kogusumma igal juhul aastateks 2007–2010 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega eelarvedistsipliini ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta alamrubriigile 1B ette nähtud ülemmäärade alakasutatud summadega. Lõplik korrigeerimine jaotatakse võrdsetes osades aastatele 2011–2013.

11. Poola zloti väärtuse arvesse võtmiseks võrdlusperioodil korrutatakse punktis 7 määratletud Poolale kohaldatava maksimummäära kohaldamise tulemus koefitsiendiga 1,04 kuni punktis 10 osutatud läbivaatamiseni (2007–2009).

Lisasätted

12. Kui antud liikmesriigis moodustavad artikli 8 lõikes 1 määratletud piirkonnad, kus on ette nähtud toetus järk-järgult kaotada, vähemalt ühe kolmandiku 2006. aastal eesmärgi 1 raames abikõlblike piirkondade kogu elanikkonnast, on toetuse määrad 2007. aastal 80 %, 2008. aastal 75 %, 2009. aastal 70 %, 2010. aastal 65 %, 2011. aastal 60 %, 2012. aastal 55 % ning 2013. aastal 50 % nende 2006. aasta individuaalse abi osatähtsuse tasemest elaniku kohta.

13. Punkti 6 alapunktide a ja b kohaste üleminekukorraldustega seoses loetakse nende piirkondade puhul, mis ei olnud abikõlblikud eesmärgi 1 kohaselt ajavahemikul 2000–2006 või mis muutusid abikõlblikuks 2004. aastal, 2007. aasta lähtepunktiks 90 % nende teoreetilisest 2006. aasta individuaalse abi osatähtsuse tasemest elaniku kohta, mis arvutatakse 1999. aasta Berliini jaotamismeetodi alusel, kusjuures nende piirkondlik SKT tase elaniku kohta võrdsustatakse 75 % ga 15liikmelise ELi keskmisest.

14. Olenemata punktist 7 saavad Poola NUTS 2. taseme piirkonnad Lubelskie, Podkarpackie, Warmínsko-Mazurskie, Podlaskie ja Świętokrzyskie, mille SKT tase elaniku kohta (ostujõu standardi alusel) on 25liikmelise ELi viis madalamat, toetust Euroopa Regionaalarengufondist suuremas ulatuses kui see, millele neil oleks muul moel õigus. See täiendav rahastamine moodustab lähenemiseesmärgi alusel 107 eurot elaniku kohta ajavahemikul 2007–2013. Poolale punkti 10 alusel eraldatud summade mis tahes kohandamine ülespoole toimub kõnealust täiendavat rahastamist arvestamata.

15. Olenemata punktist 7 eraldatakse NUTS 2. taseme piirkonnale Közép-Magyarország lisaassigneering 140 miljoni euro ulatuses ajavahemikul 2007–2013. Nimetatud piirkonnale kohaldatakse samu õigussätteid nagu artikli 8 lõikes 1 osutatud piirkondadele.

16. Olenemata punktist 7 eraldatakse NUTS 2. taseme piirkonnale Praha piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi alusel lisaassigneering 200 miljonit eurot ajavahemikul 2007–2013.

17. Küpros saab ajavahemikul 2007–2013 toetust üleminekumeetmetest, mida kohaldatakse punkti 6 alapunktis b määratletud piirkondadele, kusjuures tema 2007. aasta lähtepunkt määratakse vastavalt punktile 13.

18. NUTS 2. tasandi piirkonnad Itä-Suomi ja Madeira, kes küll säilitavad järkjärguliselt toetatava piirkonna staatuse, saavad toetust punkti 6 alapunktis a sätestatud ülemineku rahastamismeetmetest.

▼B

19. NUTS 2. taseme piirkonnale Kanaarid eraldatakse lisaassigneering 100 miljonit eurot ajavahemikul 2007–2013 vastavalt artikli 8 lõikes 2 osutatud üleminekutoetusele.

20. Asutamislepingu artiklis 299 määratletud äärepoolseimad piirkonnad ja NUTS 2. tasandi piirkonnad, mis vastavad Austria, Soome ja Rootsi ühinemislepingu protokolli nr 6 artiklis 2 sätestatud kriteeriumitele, saavad Euroopa Regionaalarengu Fondist lisatoetust, arvestades nende eripiiranguid. Sellise rahastamise suuruseks on 35 eurot elaniku kohta aastas ning seda antakse lisaks muule toetusele, mida nendel piirkondadel on õigus saada.

21. Artikli 7 lõikes 1 osutatud Euroopa piirkondliku koostöö eesmärgi piiriülese tegevussuuna kohaste eraldiste puhul on 15liikmelise ELi ja 12liikmelise ELi ning 25liikmelise ELi ja EL 2 endiste välismaismaapiiride äärde jäävate piirkondade puhul abi osatähtsus 50 % kõrgem kui teiste asjassepuutuvate piirkondade puhul.

22. Tunnustades Põhja-Iirimaa rahuprotsessis tehtavaid jõupingutusi, eraldatakse PEACE programmile 200 miljonit eurot ajavahemikuks 2007–2013. PEACE programmi rakendatakse artikli 3 lõike 2 punkti c kohaselt kui piiriülest programmi ning see sisaldab meetmeid ühtekuuluvuse edendamiseks kogukondade vahel, et parandada sotsiaalset ja majanduslikku stabiilsust antud piirkondades. Abikõlblikuks piirkonnaks on kogu Põhja-Iirimaa ning Iirimaa piiriäärsed maakonnad. Seda programmi rakendatakse Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi alusel struktuurifondide meetmete täiendavuse põhimõttest kinni pidades.

23. Rootsi regioonidele, millele laieneb piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärk, eraldatakse Euroopa Regionaalarengufondi lisaassigneeringuna 150 miljonit eurot.

24. Olenemata punktist 7 eraldatakse Eestile, Lätile ja Leedule, mis on ühtsed NUTS 2. piirkonnad, igaühele lisaks 35 eurot elaniku kohta ajavahemikul 2007–2013.

25. Austria piirkondadele, millele laieneb piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärk ning mille piir on Euroopa Liidu endine välispiir, eraldatakse ERFi lisaassigneeringuna 150 miljonit eurot. Baierimaale eraldatakse piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames lisaassigneeringuna 75 miljonit eurot.

26. Hispaaniale eraldatakse Euroopa Regionaalarengu Fondist lisaassigneeringuna 2 miljardit eurot eesmärgiga edendada määruse (EÜ) nr 1080/2006 artikli 4 lõike 1 ja artikli 5 lõike 1 kohaselt teadus- ja arendustegevust ning innovatsiooni ettevõtete abil ja nende huvides. Orienteeruv jaotus on järgmine: 70 % artiklis 5 osutatud lähenemiseesmärgi raames abikõlblikele piirkondadele, 5 % piirkondadele, mis on abikõlblikud artikli 8 lõikes 1 osutatud üleminekutoetuse saamiseks, 10 % artiklis 6 osutatud konkurentsivõime eesmärgi raames abikõlblikele piirkondadele ja 15 % piirkondadele, mis on kõlblikud artikli 8 lõikes 2 osutatud üleminekutoetuse saamiseks.

27. Ceutale ja Melillale eraldatakse ajavahemikul 2007–2013 ERFist lisaassigneering 50 miljonit eurot artikli 8 lõikes 1 osutatud üleminekutoetuste raames.

▼B

28. Itaaliale eraldatakse struktuurifondidest lisaks 1,4 miljardit eurot järgmiselt: 828 miljonit eurot artikli 5 lõikes 1 osutatud lähenemiseesmärgi raames abikõlblike piirkondade jaoks, 111 miljonit eurot artikli 8 lõikes 1 osutatud üleminekutoetuse raames abikõlbliku piirkonna jaoks, 251 miljonit eurot artikli 8 lõikes 2 osutatud üleminekutoetuse raames abikõlbliku piirkonna jaoks ja 210 miljonit eurot artiklis 6 osutatud piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames abikõlblike piirkondade jaoks.

29. Tunnistades Korsika (30 miljonit eurot) ja Prantsuse Hainaut' (70 miljonit eurot) eriolukorda, eraldatakse Prantsusmaale ajavahemikul 2007–2013 lisaassigneeringuna 100 miljonit eurot piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames.

30. Nendele Saksamaa idapoolsetele liidumaadele, mis on lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblikud artikli 5 lõikes 1 osutatud tingimustel, eraldatakse lisaassigneeringuna 167 miljonit eurot. Nendele Saksamaa idapoolsetele liidumaadele, mis on artikli 8 lõikes 1 osutatud üleminekutoetuse saamise tingimuste kohaselt abikõlblikud, eraldatakse lisaassigneeringuna 58 miljonit eurot.

31. Olenemata punktist 7 eraldatakse Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgile ERFi lisaassigneeringuna 300 miljonit eurot järgmiselt: 200 miljonit eurot riikidevaheliseks koostööks artikli 7 lõike 2 tähenduses ja 100 miljonit eurot piirkondadevaheliseks koostööks artikli 7 lõike 3 tähenduses.

▼M1

▼C2

III LISA

Kaasfinantseerimise määradele kohaldatavad piirmäärad

(osutatud artiklis 53)

Kriteerium	Liikmesriigid	ERDF ja ESF Abikõlblike kulude protsendimäär	Ühtekuuluvusfond Abikõlblike kulude protsendimäär
1. Liikmesriigid, kelle keskmine SKT elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 moodustas alla 85 % 25liikmelise ELi keskmisest samal ajavahemikul	Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Eesti, Kreeka, Küpros, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia ja Slovakkia	85 % lähenemiseesmärgile ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgile	85 %
2. Muud kui punkti 1 kohased liikmesriigid, kes on abikõlblikud ühtekuuluvusfondi üleminekukorra alusel 1. jaanuaril 2007	Hispaania	80 % ühtekuuluvuspiirkondadele ja piirkondadele, mis suunatakse järk-järgult piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi alla 50 % piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkidele väljaspool piirkondi, mis suunatakse järk-järgult selle eesmärgi alla	85 %
3. Muud kui punktides 1 ja 2 osutatud liikmesriigid	Belgia, Taani, Saksamaa, Prantsusmaa, Iirimaa, Itaalia, Luksemburg, Madalmaad, Austria, Soome, Rootsi ja Ühendkuningriik	75 % lähenemiseesmärgile	—
4. Muud kui punktides 1 ja 2 osutatud liikmesriigid	Belgia, Taani, Saksamaa, Prantsusmaa, Iirimaa, Itaalia, Luksemburg, Madalmaad, Austria, Soome, Rootsi ja Ühendkuningriik	50 % piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgile	—
5. Asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud äärepoolseimad piirkonnad, kellele eraldatakse II lisa punktis 20 sätestatud lisaassigneering nimetatud piirkondadele	Hispaania, Prantsusmaa ja Portugal	50 %	—
6. Asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud äärepoolseimad piirkonnad	Hispaania, Prantsusmaa ja Portugal	85 % lähenemise eesmärgile ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgile	—

▼C1

IV LISA

Kulutuste kategooriad

(osutatud artikli 9 lõikes 3)

	Eesmärgid: lähenemine ning piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive
	Eesmärk: lähenemine ning artikli 8 lõikes 2 osutatud piirkonnad, ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1080/2006 artikli 5 lõike 3 viimase lõigu kohaselt tehtud otsust
Kood	Prioriteedid
	Teadusuuringud ja tehnoloogia arendamine (TTA), innovatsioon ja ettevõtlus
01	TTA alane tegevus uurimiskeskustes
02	TTA infrastruktuur (sealhulgas tehased, seadmed ja uurimiskeskuste vahelised kiirühendused) ja konkreetse tehnoloogia oskuskeskused
03	Tehnosiire ning väike- ja keskmise suurusega ettevõtete (VKEde) vaheliste koostöövõrgustike ning VKEde ja muude ettevõtete, ülikoolide, igat liiki keskharidusjärgsete õppeasutuste, piirkondlike ametiasutuste, uurimiskeskuste ning teadus- ja tehnoloogiakeskuste (teadus- ja tehnopargid, tehnopolised jne) vaheliste koostöövõrgustike parandamine
04	Abi teadusuuringuteks ja tehnoloogia arendamiseks, eriti VKEdes (sealhulgas juurdepääsuks TTA teenustele uurimiskeskustes)
05	Kõrgetasemelised tugiteenused äriühingutele ja äriühingute rühmadele
06	Abi VKEdele keskkonnasäästlike toodete ja tootmisprotsesside edendamiseks (tõhusa keskkonnajuhtimissüsteemi kasutuselevõtmine, saastamist vältivate tehnoloogiate juurutamine ja kasutamine, puhta tehnoloogia integreerimine äriühingu tootmises)
07	Investeerimine äriühingutesse, mis on otseselt seotud teadusuuringute ja innovatsiooniga (innovatiivsed tehnoloogiad, uute äriühingute loomine ülikoolide, olemasolevate TTA keskuste ja äriühingute poolt jne)
08	Muud investeeringud äriühingutesse
09	Muud meetmed teadusuuringute ja innovatsiooni ning ettevõtluse ergutamiseks VKEdes
	Infoühiskond
10	Telefoniside infrastruktuurid (sealhulgas lairibavõrgud)
11	Info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad (kättesaadavus, turvalisus, koostalitlusvõime, riskide ennetamine, teadusuuringud, innovatsioon, digitaalne infosisu jne)
12	Info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad (TEN-ICT, üleeuroopaline info- ja kommunikatsioonitehnoloogia võrk)
13	Kodanikele mõeldud teenused ja rakendused (e-tervishoid, e-valitsus, e-õpe, e-osalus jne)
14	Teenused ja rakendused VKEdele (e-kaubandus, haridus ja koolitus, koostöövõrkude loomine jne)
15	Muud meetmed, et parandada VKEde juurdepääsu info- ja kommunikatsioonitehnoloogiale ning selle tehnoloogia tõhusamaks kasutamiseks VKEde poolt
	Transport
16	Raudteed
17	Raudteed (TEN-T, üleeuroopaline transpordivõrk)
20	Kiirteed
21	Kiirteed (TEN-T)
26	Mitmeliigiline transport

▼C1

27	Mitmeliigiline transport (TEN-T)
28	Intelligentsed transpordisüsteemid
29	Lennujaamad
30	Sadamad
32	Siseveeteed (TEN-T)
	Energia
34	Elekter (TEN-E, üleeuroopaline energiavõrk)
36	Maagaas (TEN-E)
38	Naftatooted (TEN-E)
39	Taastuvenergia: tuul
40	Taastuvenergia: päike
41	Taastuvenergia: biomass
42	Taastuvenergia: vee-energia, maasoojus jm
43	Energiatõhusus, koostootmine, energiakorraldus
	Keskkonnakaitse ja ohtude ennetamine
52	Puhta linnatranspordi edendamine
	Töötajate, äriühingute, ettevõtete ja ettevõtjate kohanemisvõime suurendamine
62	Elukestva õppe süsteemide ja strateegiate arendamine äriühingutes; töötajate koolitamine, et parandada nende võimet muutustega kohaneda, ja vastavad teenused; ettevõtluse ja innovatsiooni edendamine
63	Innovatiivsete ja tõhusamate töökorraldusvormide väljatöötamine ning levitamine
64	Töötajatele mõeldud spetsiaalsete tööhõive-, koolitus- ja tugiteenuste arendamine seoses sektorite ja äriühingute ümberkorraldamisega, majanduslike muutuste ja tulevikuvajaduste prognoosisüsteemide arendamine töökohtade ja oskuste seisukohast
	Tööturule juurdepääsu parandamine ja säästvus
65	Tööturuinstitutsioonide ajakohastamine ja tugevdamine
66	Aktiivsete ja ennetavate meetmete rakendamine tööturul
67	Aktiivse vananemise toetamise ning töövõimelise eluea pikendamise meetmed
68	Füüsilisest isikust ettevõtjana tegevuse alustamise ning ettevõtte asutamise toetamine
69	Meetmed tööturule juurdepääsu parandamiseks ning naiste püsiva osaluse ja edu suurendamiseks tööhõives, et vähendada tööturul soo alusel esinevat segregatsiooni, ning meetmed töö- ja eraelu tasakaalustamiseks, näiteks lapse- ja ülalpeetavahoolduse kättesaadavuse hõlbustamiseks
70	Erimeetmed migrantide osaluse suurendamiseks tööhõives, tugevdades seega nende sotsiaalset integreerumist
	Ebasoodsamas olukorras olevate isikute sotsiaalse kaasatuse parandamine
71	Ebasoodsas olukorras olevate inimeste kaasamine tööhõivesse ja uuesti tööturule toomine; tööturule sisenemisel ja seal edasiliikumisel toimuva diskrimineerimise vastane võitlus ja mitmekesisuse aktsepteerimise edendamine töökohal

▼C1

	Inimkapitali parandamine
72	Reformide kavandamine, kehtestamine ja elluviimine haridus- ja koolitussüsteemides, et edendada tööhõivet, põhi- ja kutsehariduse seostamine tööturu vajadustega ning õpetajate koolitamine ja nende oskuste ajakohastamine, pidades silmas innovatsiooni ja teadmistepõhist ühiskonda
73	Meetmed osalemise suurendamiseks elukestvas hariduses ja koolituses, kaasa arvatud meetmed kooli poolelijätmise ja soolise segregatsiooni vähendamiseks, juurdepääsu suurendamiseks kutsealusõppele ja kolmanda taseme haridusele ja koolitusele ning selle hariduse ja koolituse kvaliteedi parandamiseks
74	Inimpotentsiaali arendamine teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas, eelkõige kraadiõppe, teadlaste koolituse ning ülikoolide, uurimiskeskuste ja ettevõtete vaheliste koostöövõrkude abil

▼**M5**

V LISA

Artiklis 78a osutatud kuluaruande lisa

Rakenduskava viitenumber (ühtne tunnuskood): .....

Rakenduskava nimetus: .....

Esitatavate finantsandmete seis: .....

Komisjonile esitamise kuupäev: .....

Finantskorraldusvahendid (artikli 78 lõige 6) (kumulatiivne summa):

Prioriteetne suund	Ühenduse toetuse arvutamise alus (avaliku sektori panus või kogukulu)	2007–2015	
		Kooskõlas artikli 78 lõikega 6 deklareeritud abikõlblike kulude kogusumma	Vastav avaliku sektori panus
Prioriteetne suund 1			
Prioriteetne suund 2			
Prioriteetne suund 3			
Kokku			

Riigiabi puhul makstud ettemaksed (artikli 78 lõige 2) (kumulatiivne summa):

Prioriteetne suund	Ühenduse toetuse arvutamise alus (avaliku sektori panus või kogukulu)	2007–2015	
		Kooskõlas artikli 78 lõikega 2 deklareeritud abikõlblike kulude kogusumma	Vastav avaliku sektori panus
Prioriteetne suund 1			
Prioriteetne suund 2			
Prioriteetne suund 3			
Kokku			

NB! Kui rakenduskaval on mitu eesmärki või seda toetatakse mitmest fondist, tuleb prioriteetsete suundade puhul märkida asjaomane eesmärk (asjaomased eesmärgid) ja fond (fondid).